

III
1923

૭૮૬
૬-૭

ગઝલે-મહેશીલ.

પરસ્તાને-કવ્વાલી.

૧૧૪

અલીશાહ

શાહ મંજણદાસ લલ્લુભાઈ નારણદાસ
મુકદ્દર.

ડૉ. શ્રીમદ્વિશ્વક-મુરત.

મુરત ગરાનપુરી નાગમ કાપર આવેલા શ્રી "અનાવિલ"
પ્રિન્સિંગ પ્રેસમાં ગોવિંદજી દાલાનાથ નાયકે છાપ્યું.

કૌમત સીફ ૧ રૂપીયા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૦૭૭૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રા.સા.નિ-મરેડપા

વિષય ૬૪૬૮:૧ ૪૬૮

૭૮૬

ગંજલે-મહેફીલ

ઉર્ફે

પરસ્તાને-કવ્વાલિ.

અસમે

ઉમદા ગંજલે-કવ્વાલી, વગયરે ઉમદા તોરસે
દરજ કીયાહય,

મુનલો કુછ બાંબજાં તારીફ ગંજલસે મહેફીલમે,
પરસ્તાનકી બહાફ દીખા રહી હય, ય ગંજલે-મહેફીલમે.

પબ્લીશર્સ.

શાં મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

૬૦ લીમસચોક—મુરત.

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રત ૧૦૦૦.

૧૯૨૩

એ કિતાબકે સબ હક પબ્લીશર્સકે લીએ મહકુજ હય.

હીમત સીર્ક ૧ રૂપીયા.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—મુરત.

મુરત જરાકુપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી “અનાવિલ” પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસમાં બોલિન્ડલ ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

૧૦ ૧૭૭
૧૧ ડીસેમ્બર ૧૯૩૬

આ કિતાબનો દીખાચો.

મહેરબાન ખીરાદરો,

આપકી ખીદમતમે મેરે તરફસે યે કીતાબ દુસરીબાર
રજુ હોતી હય. અયસા નહિ હય. મગર મેરી તરફસે
દુસરી ઔર કીસમકી કીતાબો આપને દેખી હોંગી સહિ.
એ જમાનેમે સંગીત (ગાયન) કે શોખીનો બહેત દીખા રહે
હે.—મેરે તરફસે બહેતસાં અયસા મજમુઆ ખાસો આમ
કે લીયે છપ ચુકે હય મગર ફક્ત ઉર્દુ જમાનમે ખાલી
ગજલ કબાલીકી એ પહેલી કીતાબ હે.

મગર એહતો સરખ હય કે અયસી દુસરી
કોઇબી કીતાબકી સામને એ કીતાબ ખડી હય.

હમેરે બોહતસે કદરદાન શાહક ખીરાદરોંકી ફરમાસસે
એ કીતાબ બોહતસી કીતાબ ચુનચુનકર જમા કી હય. એ
ખાશોઆમકે જરૂર પસંદ આયગી. જુસ સાહબકી કીતાબો
મયસે. અગર જુસ મહેરબાન સાહિબકી ખની હુઈ મજલો,
કબાલી, ઇસ્મે જમા કી હય. વોહ સાહબકા અહેશાન
માનકર અય દીખાઆ ખતમ કરતા હું.

લી૦ દુઃઆગીર,

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

લીમડાચોક—મુરત.

ગઝલે-મહેફીલ

૬૬

પરસ્તાને-કવાલિ.

ગઝલે દીલબર

અખતો બહુગી મદીનોફે મેં જોગન બનકર
મુશક એહમદ મેં ફીરંગી મેં ખીરાગન બનકર
ખાકહો શરપે મલી બાલહોં સરકે ખીખરે
હારહો આંમુંઓકા હાથમેં સળરન બનકર
નતોમેં કબખે મધ નતો મદીતે પહોંચી
રહેમદ હોંદમેં કમખપત મેં પાપન બનકર
મુઝકો જોનેદે મદીનેમેં જો નીકલે અરમાન
મોત કયું પીછે પડી હે મેરે બેરન બનકર
મર તે દમ'કામ ન આયા મુજે મોરા ખાવિંદ
હો કેસોઆર તસ્તફૂખ તેરે રોજે પે નખી
હાર કુશોંકા ચકાગી મેં માલન બનકર
નખશ એહમદકા લીખુંગી ખુનજીરમેં દીલબર
કલ કમાચતે કાયે કામ આયેગા જોશન બનકર

શબ્દોર } કુચ તો નીકલે હું તરપનેકી હોંસ કુચ દીલમેં હું
દમ નહીં લેનેકા જખતક દમ તેરી બસમી મેં હું

ગઝલે-અકબર-કવાલી.

અખ દિલમેં સમાઈ હયકે દીવાને બનેગે
મજતુકી તરહ અપનેલી અફસાને બનેગે
ઝલિલ્લે કહો ખુદમેં કુરસે કરે ચયન
મસ્તો કેલીએ અશ્કપે કાશાને બનેગે
હમ ઇશક કે કાફિર હેં તો પુજો ખુતોકા
કાખમેકે મકાનોમેં બી ખુખતાને બનેગે
મસ્તોં કો કહો બાકે પીએ ખુખ શરાબે
જન્નતકે મકાનોમેં બી મયખાને બનેગે
અમ શમએ રૂબે વાર ન ઝુલ્ફોં કો ધુંવા દે
જશનેકે લીએ આએ હેંય પરવાને બનેગે

અઝખરકો આદમ વાલેકી મેહશિલમે' ન જવ
જો દેજે હસકો વોહી દીવાને બનેજે
ગઝલે-અઝખર-કવાલી.

અરશિે તુમહો રશ્મિે તુમ હરશ્મમે' ખસઘયા તુમહીતો હો
લાવારીસકે વારિસ તુમ દર્દ સુનઘયા તુમહીતો હો
યુલયુલમે' તુમ જાકર ચેહકે ફુલમે' યુ ખનકર મેહકે
હર હરદેકી અદામે' અય દાતા શામ સુનઘયા તુમહીતો હો
સુલીદી મનસૂરકો તુમને સરમદકા સર ઉડવાયા
ફાયયુદનીકે ખોરતામે તુમખોલે રંગ રંગઘયા તુમહીતો હો
યુનુસકો માહીએ નીકાલા અતિશકો મુલઝાર કીયા
યુસુફકો આહે કિનઆમે' ધિર બ'ધઘહી તુમહીતો હો
તુમહીતે અઝખરકો મારાહે તુમહીને ખયખરકો હુરા
શેરસે સલમાં કે ખયાયા અયસે સીપઘયા તુમહીતો હો
આંદસે હો દુકડે કર ડાલે સુરખકો ઉલ્લટ ફેરા
ખિછડે ચે આદમ હવાસે ઉનકે મીલઘયા તુમહીતો હો
જલદી આવો મદદકો વારિસ નઘયાં હુમીં જાતી હય
તુમખિન કિરસે કહે ચે અઝખર હસકે ખેદઘયા તુમહીતો હો

રસીલા-કવાલ-ગઝલ.

અય પરી યાદ હે વોહ નાઝશે આના તેરા
મુંહકો શરમાકે દોશાશે મેં છુપાના તેરા
આખ નીચી કીએ શરમાએ વોહ મુંહ ફેર લીયા
મુસકુરા કરવો ગિલોરીકા ચખાના તેરા
સાંપખા લેટતાહે છાતીપે આતીહે યાદ
ખીગડી ઝુલફકા તે હરખાર ખના ના તેરા
દિલે ખેતાખ ધડી ખરતો મુઝે સોને દે
કેહેર હે રોઝ ચે રાતોંકો જમાના તેસ
મનનતે માંની હેય દરગાહ મેં હીલમે ખાંધે
પર અયસર ન હુવા સાથ મુલાના તેરા

ગઝલે-અઝખર-કવાલી. એ. લયલા.

અજીબ ઇશકા દોનોં તરફ અસર રખલા
ધધર ખયાલ ચલા ઝોર ઉધર ચલી લયલા
સીયાહ પોશા જો કાખમેકો ક્યસને દેખા
હુવા ન અખત તો ગિલ્લા દિલકે ચા લમલા
જમીન તુજમેં સહીલાને નામે દફન તો હે

રહે ખવાઈ કેલેકા નહોતી મળ્યા
 મયા ને કામચોરો મળતું તોયે દુખા માંગી
 ધલાહી મુજસે જીદાહો ન ઉલટતે લમલા
 લગી ને હર્ષમે રિદોકો ખ્યાસ ચીખ ઉઠે
 ખુદા વાસ્તે શાકી સુરાહી વ લયલા
 સુનાકે અકબર મયકશને આજ તોખાકી
 બપાહે મેહશીમે રિદોમે શોરો વ વયલા

(સયરે ચમન) ગઝલ.

અરે વોહ હુસ્ને જોખાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું
 શેહનશાહી દીન આરાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
 તેરી દુરકતમે બેકલ હું, મેં તેજે આગરકા ધાયેલ હું.
 કબી સુરત ન દીખલાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
 અલસતો કેહકે કહલાયા, કહા કાલુ બલા સખને.
 હુવા મખશીમે હરજાઇ, ખુદા જાને કહાં હે તું.
 કહા હે નહતો અકરબ યું છુપા પરદેમે અયસા કયું.
 બનાયા હચકો સવદાઇ ખુદા જાને કહાં હે તું-

ગઝલે—હુસેની

અગર ચુંહી દીકરું સતાતા રહેગા.
 તો એકદીન મેરા જાન જાતા રહેગા,
 મેં જાતા હું દીલકુ તેરે પાસ દોરે,
 મેરી ધવાદ તુજકુ દીલાતા રહેગા.
 અગર તુજકુ ચલનાહે ચલ શાત મેરે,
 ચે કમતક તું ખાતે બનાતા રહેગા.
 કહસમે કોઇ તુમસે અય હમ સશીરો
 ખજર ગુલકી હમકુ સુનાતા રહેતા.
 ગલીસે તેરે દીલકુ, બેતો ચલા હું,
 મેં પોચુંગા જમ તક વોહ ખાતા રહેગા.
 જહાંસે ગરજ ધમતોદામીશ હે,
 તું કહે કમ તલમ અજમાતાં રહેગા.
 ખાહોકે અય હરદ મરતો ચલાતું,
 કહાંતક ગમ અપના છુપાતા રહેગા.

ગઝલે—હુસેની.

અય મહ-રમે રામે નખી વ અલી, સુલતાનુલ હાદ ગરીબ નવાઝ,
 અય ગુલશુમે આગે લામ મહમી, સુલતાનુલ હાદ ગરીબ નવાઝ,

અમ હાલે જમાં સુલતાને અહીં તુમપે હે મેરા સખ હાલ અયાં,
મેં કયા કહું અમના હાલે લીલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
હે ભયે કરમ નો તેરી સહા, સખ કામ મેરે અનખમેં અબી,
યે ખાત નહીં કુછ અમસી ખડી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
મકપુલે ખુદા મહપુલે ખુદા, સલ્લે અલા અય સલ્લે અલા.
હે દીદ તુમહારી દીદે નખી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
અમ મજહરે ભતે તુરે ખુદા, વે તુરે ઝીઝયે અરઝો સમા,
હે દીદ તુમહારી દીદે નખી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
યા ખાળ ખખર હો આકે જરી, હે હાલે ઝહીરી અખતો રહી,
હે ઠરકમેં મેરી જાન ચલી, સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.

ગઝલે આશક.

આપકે હીબર મેં પોંદગી હય યે હાલત મેરી,
મહેરયાં તક નહીં પદચાન તે સુરત મેરી;
હું સરા પાયે તમનાં મુઝે કમા પુછતે હો;
નીકલી ખતલાવો તુમહી કોનસી હસરત મેરી,
હરસે રસવાઇ કે અય મુઝસે નહીં મીલતે હય
દેખતે દુરસ પહેરોં હંય વોહ સુરત મેરી,
ખઝમ સે અપની વોહ ચેહ કલકે હા દેતે હંય;
જાઇયે આપકે લાએક નહીં સોખત મેરી,
એક વોહ હંય કે ઉડાતે હય ઝમાને કે મઝે;
એક મંય હું કે ન નીકલી કોઇ હસરત મેરી.
નીમ નાં આશકે મુઝતર હય થયે પુરકતમેં,
આઇએ જલદ કે હય આપસે રખસત મેરી

(અતરે સુખન) ગઝલ.

અફસોસ ઇશકે ઝલીફ તાન મન જલા રહા હય,
કયા હીબર ઉસ સનમકા હમકો જલા રહા હય
અપની કહું મંય કીસસે સુનતા નહીં હય કોઇ,
નો કુચ હય દીલમેં અપને, ચારો સમા રહા હમ
ધાયલ કુવા હું ઉસકે ખુશટ કે લટ પલટ સે,
વો સોખ નાઝ અપને કમા કયા દીખા રહા હે
મરતે હય હમલે ઉસખર લેહન વો ચાર હમસે,
કયા જાને કીસ ખતા પર ખુખસ છુપા રહા હય;
અપની તો ચેહ સદા હય, હર વકત રમખે અરની,
અવાઝ લન તરાની હમકો કુચ રહા હય;

ગઝલ-આલોક-

અગર સર પર ખડી હય ખ્યાલ ગરબતમે જમાના હય
હર ખટકે અવેઝ આશીમ જમાનેકા જમાના હય
કે મનંજુર હસકો અપને સખઝ ખતકા જલાના હય
અગરે આતસે પર ખાદ, કીસકા એક જહાનાં હય
નીકલતા હય જો હર ગુલ જર બકર ગુલજાર આલિમસે
પુદા જાને જમીમે ફકન ચે કીસકા ખાના હય
ન દે અય જોશ બદ મસ્તી બહોત તરંગીય ગુસ્તાકી
ખીઝલત ચારસે હોગી કબી તો હોશમે આના હય
પ્રશારેહ આમદ વ રફત નસદ કા હય ચેહી હરદમ
બદીમે દમ જો આચા હય મુકરર હસકો જના હય
રખાદય હાથ સીકતકા કમ હસને મેરે સીનેપર
હસે અમ આંતીસે રંગ હીનાં સે દીવ જલાનાં હય

ગઝલ-ખાહરેસ્તાખખાહ.

અબમેર જાનેવાલે સખ લોક જા રહેહય
કીસમતકે કુટે એક દમ આંસુ બહા રહેહય
યા રખ કાઠ ખખર ચે આકર મુનાઇએ મુઝકો
અબમેર વાલે ખવજા તુમકો ખુજા રહે દય
મુસ્તાક દીદ દેખુ વો ચેહરે એ મુન્વવર
રખસે નકામ અપને ખવાજા ઉકા રહે હય
પહેલું મોદખત વ રંદો સીતામ પેહલું
શાખી બને હય ખવાજા સખકો પીત્તા રહેહય
જો માંગના હો માગો ઉમેદવારે દુન્વા
સખકી મુરાદે હકસે ખવાજા દીક્ષા રહેહય
કયુંકર ન ખાત મેરી બન આઘેઅય અઝીઝો
ખીમરે હઝોંકી કીસમત ખવાજા બના રહે હય
સાની ચે રહેમ કીજીયે લીલ્લાહ અખતો ખવાજા
મુદતસે આપ ઈસકો ફર ફર શીરા રહે હય

શબ્દ } લાખો હજારે સેંકડા મસ્તેબ આજકાલ
દમ એસે લખતે જાન-હય હામરી કળ નહીં

ગઝલ-અમીર.

અજબ અદબાબ સાથી દમકે હે હીર છુટ જાતે હે,
નહાં ચે તાર કુલ સારે રીસકે દુટ જાતે હે.
ઈલાહી કામ ઇલાહી હે મોહ જમ ચેતાહે અંગદાઈ,

મેરે સીનેમે સખ જખમેં હોંકે કુટ જાતે હે
 અહા દીલ માંગતી હે જન અખતી અખ કહે ખુશી,
 તેરે કીશવરમેં હે અધીર લુટા લુટ જાતે હે.
 જમાને બરમેં હે મશહૂર હસે ધખવાને મુશ્કેલી,
 તમેજ દુન્યાકી વોહ હે જસસે ખાજુ કુટ જાતે હે
 અમીરે જરકી તુરખતકો છત સમજે હે કયા ધરકી,
 યે માતમદાર આકર છાતીયાં કયું કુટ જાતે હે.

ગઝલે-અમીન.

અય દીલમેં શેક્તા નહીં કોઇ હસીનકી,
 આશીક હું ઓર ગુલામ હું ખાજ મોહનકા,
 શાકાં હે તુજકો ખાજગી અય જાને મુરતજા,
 જુજ તેરે કાન શાહ હે ઉસ સર જમીનકા.
 કયું કર ન આદતાખકો હાંસીલ હો ફખરે શાં,
 નકસા હે આસમાનપે તેરી જખીનકા.
 પાયા હે તુજમેં દિંદમેં ઇસલામને રીવાજ,
 તુહી મોઘ હે સરવરે આલમકે દીનકા.
 અજમેરકી વોહ શાન વોહ રખત હે ઇનદીનો,
 હકત આસમાંપે શોર હે .જસકી જમીનકા.
 સર ગર્મ વસદે ખાદશાહે હોંદ હું અમીન,
 વાસીદ નહીં હું મેં કીસી મસનદ નરીનકા.

ગઝલે-હાફીઝ

અલાહ કરે ઇશકા ખીમાર તેજેબી
 જોહે મુજે હોવે વોહી આઝર તુજેબી
 જોસકે સીતમ તુને કીયા મુજપે સીતમગર
 એસાહી મીલે કોઇ સીતમગર તુજેબી
 જોસકે મેં મુશ્કત મેં હું તેસ સલામી
 કરના પળે એક ઓરકા દરખાસ તુજેબી
 જસ વરહમેં દરપે તેરે ગીચે કીના હું
 રોતા હુવા દેખું પસે દીવાર તુજેબી
 ખદનામ હુસ જોસા કમાને મેં યે હાફીઝ
 ફસવા હુવા દેખું સરે ખાજર તુજેબી

શબ્દો. / ખવાહો ખુશ હોના ઇશકમેં કુટે
 આજ હમ સોનહેમે કુછ ખાકર

ગઝલ—નાદીર—કવાલી.

અમ જ મેરી આંખોપે ચે બદ નઝરી કયું હે
તુમ ખામખર આંખે હો ચે જલ્લગરી કયું હે
જીસને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉરકે બળ કમ હે
ચીતવન તેરી ઝો ઝલીમ જાહુસે બરી કયું હે
અમ ચક્કમ શમે ખમમે કુજ શરમજી લાઝીમ હે
તુફાન બધા હોગા ચે નવહગરી કયું હે
મંચ ધ્યાનમેં કીસ ખુતકે લુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે તમાશાહે ચે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં બેતા હે તીરે નીમાહે જનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીમરી કયું હે

શાએર, { અકસબો આઉનમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બહ ગર્હ હકસે સીવા ઉનકી નઝગાન કયસી

ફારસી-ગઝલ—ગૌહર.

અમ મેરે પ્યારે સજન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
કુરખાં કહ મેં જાતો તન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
જામ ગયે મેઆરાજમેં, ફયસાં ચે સમ કુરો મલક,
દેખ તેરા બાંકા પન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
લીજીયે લીલાહ ખુલા, ખાલીજ નહીં હે ખુદકી,
તેરે કુચેમેં ચમન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
ઉમમતે આસીકો દોજામસે ખચાતેકે લીયે,
લે-લીયા હકસે ખચન. ગાહે નઝર બર મન ફગન.
કયા સીકત ઉતકી બચાં હો, જીસપે દેખો ખુદ ખખુદ,
કુરખાંતે હોં જંગલકે હીરન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.
ખુરકા ઉઠા કરકે જરા દરજન દીખાદો અમ પીયા.
ગૌહરકી હે ચે આસે મન, ગાહે નઝર બર મન ફગન.

(આરામદીલ)—ગઝલ—અકબર.

અદમસે કીસ લીયે આયા ખરે નાદાન પરદેસી,
બરોસા કયા હે દુ-આકા ખરે નાદાન પરદેસી.
ચે કયું કાલે હેં ડેરે કીસલીયે ચે જીવની ળાયે,
મુસાશીર હે તુ દો દીનકા ખરે નાદાન પરદેસી.
કહાંસે આયા ખતા હે કહાં, જોકે ખાત મુનવા જા,
મહાં શીરબી કબી આના ખરે નાદાન પરદેસી.

કયે સામાન કયા કયા, અંદ રોળા છાંદની પર,
 થે સખ રેહ જાયેગા ઝગડા, અરે નાદાન પરદેસી.
 ન સો યું ખવાએ ગફલતમે તમાશા દેખ દુન્યાસ,
 કે થે દો દીનકા હે મેલા, અરે નાદાન પરદેસી.
 ધંખાલતકે લીયે આયા હે ખચ ખેલકાને વાલોસે,
 ન ખા પરદેસમે ધોમ્મ અરે નાદાન પરદેસી.
 કહાં દારા કહાં જમશીદ ઇસકંદર કહાં અકબર,
 હે સખકો ખાકસે મીલના અરે નાદાન પરદેસી.

ગઝલે—ગૌહર.

અહમદે પાકકી જમ દીલમે મોહખત આઇ.
 જીતેજી બાદે ફના રા-હતે જનત આઇ.
 દુરે હયરતમે હુઇ આપ હુયે જમ પયલા,
 કુકે ગયે તારે કમર કોલી મોહખત આઇ.
 જીલમતે કુકે મીટી નૈયરે આઝમ ચમકા,
 ખુત ગીરે દંધે શયાતીનાંયે આશત આઇ.
 આસીયોદા હે ગવાહ પુશતે પતાલીકે લીયે,
 પુસ્ત પર આપકે જો મોહરે નુખુવત આઇ.
 કયું ન હોજયે શીદા દુરે મલક જીનો ખસર,
 જીસપે ખુદ ખાલીકે અકબરકી તખીઅત આઇ.
 તુમકો યાસીન મુઝમીલ વ મુદરસર તાહા,
 હકને ફરમાયા હે ફરઆનમે સદાકત આઇ.
 હજત દીશવરકી તો શાહીસે મુઝે હે ખેલતર,
 તેરે કુચેકી ગદાઇ પે તખીઅત આઇ.
 મલેકલ મોત થે તકલીફ દમે આખીર કી,
 કમ ગવારા હે જો ઉમ્મતકો થે દીકકત આઇ.
 યા રસુલે અરખી લીજયે ગૌહરકો ખુલા,
 શખે દુરકતસે અજબ મુઝપે કયામત આઇ.

ગઝલે—શાહ—કંવાલી.

અય જની તેરી જુદાઇ સે, થે તનખદન ખાખ હોતા હય,
 ન હયે રહમ તેરી ચરમો મે, કદમ ખોસી યહ પાર કરતા હય.
 જુદાઇ કે જખમે સે જની, હમેરી જાત જાતી હય.
 મગર મેરી યહ અંદગીસે ન તુઝે રહમ આતી હય.
 અંદગી જો હમે કરતે ખાલીકકી, તો ખલીસ્ત હમ અરર પાતે,

મગર અય જલીમ તેરી બંદગીસે, સમતાન અય તો સતાતા હય.
મગર અયે જન તેરે દીવારોસે. પાગલ અય હુવા તો હું,
વશ પર જહા નહર મહબુબ, અય ઓ-જન મરતા હું.
બસ અય ખુદાકી બંદગી કરેગા "શાહુ" ખુદા બેદીસ્ત બક્ષેં જે,
નહય અય ખુદા સે જુદાઇ હમકો, ખુદ સે એ હમ એકરાર કરતે હેં.

ગઝલે—દાગ.

આતી હુઠ આશકકી તબીયત નહિ જતી
આતી હે તો શીર આકે ક્યામત નહિ જતી
સરે જતાહે સરસેં તેરા સોદા નહિ જતા
દીલ જતાહે દીલસે તેરી ઉલ્લસત નહિ જતી
અલ્લાહસેં મહેસરસેં કહુંગા તેરે આગે
મજબુર હું મેં ઉસકી મોહબ્બત નહિ જતી
બોસે જો તલબ મેને કીયા હંસકે વો બોલે
યે હુશનકી દોલતહે લુટાઇ નહિ જતી
અરુસ તો ઉતહે શરમ રહી મુંસે ન બોલે
જય શરમ મધ વસલકી હુજબત નહિ જતી
ફરહુદ કે મરકક સેયે આતાહે સદાએ
બરખાદ કીસી શખ્સકી મહેનત નહિ જતી
અય દાગ ખુરા મત માન ઉનકે દહકા
માઅશુકકી ગાલોસેં, તો ઈઝત નહિ જતી.

શરમેર { કોનં યુસકે જુલેખા લેલી વ મજબુતહેં કોન
શુરતે ઉશકક વ શીક્લે દીલકીયા વોલી તું હે.

ગઝલે—શરફુદ્દીન.

આશકોકું દાગ દેયે દીલકા છુપાનાં કયા બક્ષા,
મુજ ખીચારે નાતવાં કા દીલ જલાના કયા બક્ષા,
હમ જો આયેયે તુમારે દેખનેકું અય સુનમ,
એક નજર દીખલાંકે શીર મુખરા છુપાના કયા બક્ષા,
બોસતામેં જા કે ખુલખુલ ગુલસે કરતી હય પોકાર,
દામે ઉલ્લસતસે મેરે દીલકું ફસાના કયા બક્ષા,
જનતેયે તુમખીયા પીતમકી નગર હય કહંચુ,
ઉસ ગલીમેં સદરીયા શીર બચાના કયા બક્ષા,
આરબુ કરતા હમ શરફુદ્દીન તુમારો અયશનમ,
મહેરયાં હોકે શીર દુરમન દોખતાં કયા બક્ષા,

ગઝલે-મસ્ત.

આજ દીલબરકુ ખોઆખ મેં દેખા, નુરે હક કા હે જાગ મેં દેખી
 ખુદ ફના હોકે જાત મેં મીલના, ચે તમાશા હો ખાખ મેં દેખા.
 આપકું શોખત ગેરકું લેજત, ચે તમાશા હમ ક્યાખ મેં દેખા.
 એક કર શેર સુલક કી કરની, ચે તમાશા કેતાખ મેં દેખા.
 એક પેઆલે મેં મસ્ત હોજના, ચે તમાશા શરાખ મેં દેખા.

(અર્થરે અમન.)-ગઝલ.

આજ કરો ઇશરબી મેરી જાં કબી કબી,
 નીકલેં હમારે દીલદેબી અરખાં કબી કબી.
 ખાલો ન જેસુઓંકો ચેહ કાલી બલાકે હેં.
 હમરાં કરેજે રોજ પેરેશાં કબી કબી,
 આનેમેં જાન આપકો ગર ઉજર હે યહાં.
 ખત તો લીખા કરો મહેરખાં કબી કબી.
 પુછા શમે વિશ્વાલ કે આઝોજે ચા નહીં,
 કુછ સોંચ સોંચ કેહને લગે હાં કબી કબી,
 ચાહ આતીહે જીત વકત મુજે સુરે સુસુક,
 પઠક લેતા હું મેં ખોલકે કુરઆં કબી કબી.

ગઝલે-મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર ખદનામ હો ચુકા હું
 મેરી ખજર લો ખવાજ ના દામ હો ચુકા હું.
 સોંપા હું તુમકો પમારે દુન્યા વ દીન કી કુતજી.
 અખ પાસ મેરે ક્યા હય ખે દામ હો ચુકા હું
 પરદા ઉક ઓ રૂખસે મુખકો દીખવો ખવાજ,
 મંચ ઇશક મેં તુ મહારે શુમ નામ હો ચુકા હું.
 હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખો મેરી.
 મુઝકો મહી હય ખવાજ ગલે હાર હો ચુકા હું.
 મહેમુદ જાખ મીલા હય એક જામ વસલ ખવાજ,
 મખમુર મસ્ત પીકર એક જામ હો ચુકા હું.

ગઝલે-નીમજા.

આપકે દીનરસેં પહોંચી હે ચે હાલત મેરી,
 મેહરખાં તક નહીં પેહચાનતે સુરત મેરી;
 હું સરાપાયે તમના મુઝે ક્યા પૂછતે હો.
 નીકલી ખતલાઓ તુમ્હી કેમસી હસરત મેરી.

ડરસે રસવાદકે અજ મુઝશે નહીં મીલતે હે,
 દેખકે દુરસે પેહરો હે વોહ સુરત મેરી,
 ખઝમસે અપની વોહ ચે કહેકે ઉઠા દેતે હે,
 જાઝમે આપકે લાયેક નહીં સોહજત મેરી;
 એક વોહ હે કે બિડાતે હે જમાનેકે મઝે,
 એક મેં હું કે ન નીકલી કોઈ હસરત મેરી,
 ગલીયો ગલીયો ઉન્હેં ફીરવાયેગી મજનુંકી તરેહ,
 રંગ લાયેગી ફીસી રોજ ચે ચાહત મેરી;
 નીમજા આશીકે મુઝાર હે શમે દુરકતમેં,
 આધે જલ્દ કે હે આપસે રખસત મેરી.

મઝલે—કલીમ.

આપ મેં આપકો જો પાએ હે, અપને આપે કો વો મીટાએ હે,
 મેરે નાલેહી ખીચ લાએ હે, જો પુલાએ કબી વો આએહેં.
 મેરી તુરખત બનેગી અખ ફલહન, આજ વો હાર કુજ લાએ હે.
 ન સતા અયફક જશ પરવર, ફીસી મુઝર કે ખુશ સતા એહેં.
 દાગ દીલ દેખકે મો કહે તે હે ચેતો અપનેહી મુજ ખીલાએ હે,
 ગયરપર અખ નઝર પડે કયું કર, મેરી નઝરમેં વો સમાએ હે.
 વરલમેં લુહત આયગા કયા ખાક, હીજરકે ગમ કુજ એયસે ખાએ હે.
 દીલપે ઝેલેગે રંજે ગમ બી હંમી, નાઝ હમને અગર ઉઠાએ હે.
 કયા ભરોસા હે ઇન પુતુહ કલોમ આજ અપને હેં કલ પરાએ હે.

મઝલે—અસીર.

આંખે ખેકાર હે દેખ જો ન સુરત તેરી;
 દીલવો કયા હે કે નહોં જીસમેં મોહખત તેરી.
 નખલ હસતીસે નમુદાર હે કુદરત તેરી.
 અઝલ વેહલત હે તેરી ફરજ હે કસરત તેરી.
 જલદ અય રૂહ સફર પેચ કરે ખાડીસે નકર,
 ચંદ રોઝક હે મુલાકાત મનીમત તેરી.
 કયા અઝાએ શમે દુરકતસે છુડાયા હમકો,
 મહેરબાની તેરી અય મરગ ઇનાયત તેરી.
 મુનઅયે દીલકો મેરે ચાક નકર ડરતા હું,
 કે પરશાત નહોં પુએ મોહખત તેરી.
 લોઅલએ તારે સફરસે જો કરે એહલે મુતા,
 અખર ખાક ખાકે ખરસને લગી રેહખત તેરી.
 સેર ખાઝરકો વ રોઝ નીકલતા હે અઝીર,
 આખર કયા ફીસી મુઝરપે તખીખત તેરી.

ગઝલો—ઝહેરાહ.

આવોજી આવો ખુદાકે વાસ્તે, રહેમ કરમાવો ખુદાકે વાસ્તે,
જદ્દ શીસલ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે, જી ના ઉલજાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
જળ મયે ધર ઉનકે તો કહેને લયે, જાઓજી જાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
જાન જાતીહે તુમહારી હીન્દમે, જાળ લીપટ જાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
ઝેરસેં મીલકર ન ચાર આંખેં કરો, કુચતા કરમાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
ચાલ મકરાધુકી અય જાન મત ચલો, રાહપર જાઓ ખુદાકે વાસ્તે.
સો વો આતેહેં કાઈ કહેતા નહિ, અય ન ગબરાઓ ખુદાકે વાસ્તે,
કયું હો ઝહેરાહસેં ખદા અય માહેરું, કુચતો ખતલાઓ ખુદાકે વાસ્તે.

ગઝલો—મુખતાઝ.

આયે નહીં નજર જો પ્યારે કષ દીનસે,
મરતે હેં હીજકે મારે કષ દીનસે.
કર કરલ યો કાતીલ નકર અય દેર ખુદારા,
હે શોક બરા દીલમેં હમારે કષ દીનસે,
આતા જો નહીં બાગપે કયા ઉસકા સમૂખ હે,
અય રશકે કમર ખદરે નજારા કષ દીનસે.
અય દેખીએ કીસ કીસકો ડસે નામની જુલદેં,
નીકલે હેં વોહ આરીઝપે સંવારે કષ દીનસે.
કીતનોંકા કીયા ખુન સનમ સય તો કહો અય,
મેંહદી જો મલી હાથમેં પ્યારે કષ દીનસે.
કયા ઇસકો ફલક દેખતે, હમરાન બનાહ,
કુરખાન જો કરતાહે સીતારે કષ દીનસે.
યા અહમદ મુરસલ તેરે મુખતાઝ પર અખતો,
જવાહ હેં ગમ અદોહકે ગુનરે કષ દીનસે.

ગઝલો—અકબર.

આયે ઇસ બાગે જહાંમે ખાક જીનેકે લીયે,
રાત દીન આંખે તરસતી હેં મદીનેકે લીયે,
ખુને દીલ પીતા હું ગમસે ઓર ઝવવારે નખી,
અંખે ઝમઝમ લાતેહેં તીખાસે પાનીકે લીયે,
નામ તેરા યા મોહમદ કલમયે તૈયબકે સાય,
સજ્જેખ મોઝું હો-ગયા દીલકે નગીનેકે લીયે.
ખીકમેં મીલ જાયે તેરો આખર શીમરે લઈ,
તુ નદે પાની નખી જહાંમે પીનેકે લીયે.
અર કહે અસરા ન આપ ઉસકે ખસ દેતે લીખાસ,

ખુલ્લે ફરે, હિતર આતો પસીને કે લીધે.
 કુમતોકો ચામતા હે વાહ કયા કેહના તેરા,
 અમસા કીશતીખાં હો ઉમત કે સરીને કે લીધે.
 ખાદીમાને સાહીયે કૌસરકા કયા કયા આયેશ હે,
 ફરે ખીદમતકો શરાબે પાક પીનેકે લીધે.
 યા મોહમદ અપને અકબરકો ખુલાખા કીચ્યે,
 કમસે કમ હર સાલ ભરમે એક મહીનેકે લીધે.

ગઝલે—કુમરી.

આનપડી દરબાર ખ્વાન, તોરે નગરમે તોરે શહેરમે—આન.
 જિયાસા કોટલીલન દરવાજા નોખત બાજે બહાર—ખ્વાન.
 ખ્વાન કે દરપે શીશ નિખાજીં તુમહો ગરીબ નવાજ—ખ્વાન,
 સીડી સીડીપે માલન બેઠી—દેત કુલોંકા કાર—ખ્વાન.

(અતરે સખુન)—ગઝલ.

ધલાજે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહીં સકતા,
 તુમ અછળા કર નહીં સકતે, મંચ અછળા હો નહીં સકતા;
 અબી મરનંઉંગા જીને કે તાને શીર ન તુમદેતા,
 ચેહ તાને વોહ સુને જીસસે કે એસા હો નહીં સકતા.
 તુમહેં ચાહું તુમહારે. ચાહને વાલોંકા ભી ચાહું,
 મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે ચેહ ઝવરા હો નહીં સકતા.
 દમે આખીર મેરી ખાલીં પે મજમા હય હસીનોં કા,
 ન આના અય કઝા ઉસવકત પરદા હો નહીં સકતા.
 જો તુમ ચાહે વોહહો જાયે ચેહ, હય અલ્લાહકી કુદરત,
 જો મંચ ચાહું તો ફરમાવો કે અમસા હો નહીં સકતા.

ગઝલે—આશીક.

ધરક કેહતે હેં કીસે હોતીહે ઉલફત કમસી
 હીજકે જોરે સીતમ વરસકી લબજત કમસી.
 એક દીન વોહ ચા કે હમપે વોહ શીદા હોતે ચે,
 અખતો હે ઉનકો મેરે નામસે નફરત કમસી.
 દોસ્ત અહખામ મુઝે દેખકે ફરમાતે હેં,
 આજ કલ હોમઘ પે આપકી હાલત કમસી.
 હો નહીં સકતી ઇન્સાફત તેરી અલ્લાકે જહાં,
 સાથે અફમન હે મુનેકગારેપે રહમત કમસી.
 આના અરખાદી હુમ અપને પરાયે છુટે,
 ઉપે અપના નહુવા વોહબી હે ચાહત કમસી.

કયા હો તાબરીશ મઝમકી જે તેરે આઝમકીસે,
તેરી આતેચેની હોતીહે શમાહત કયસી.

મઝલ—વફા.

પલાહી મેં અનુ સાગર-મુલે મયખાના બન બનકર,
લખે માઅશુક તક પહોંચુ લખે પયખાના બન બનકર
કબી તાકા કબી આરા કબી બિસમીલ કીયા ઉસને,
હરએક આંદાઝસે લુટા મુઝે જાનાના બન બનકર.
અગર વોહ શમેઅ-૩ મુખડા દીખાદે આક મેહશીલમેં,
કઈ મેં જાનો દિલ અપના દીદા પરવાના બન બનકર.
પીલાદે અજ તો મય સાહી ઘટા છાઈ બહાર આઈ,
ઊઠાઈ લુલ્લ બઝમે ચારમેં મસતાના બન બનકર.
અગર વોહ ચાંદસા દુકડા ધધર લુલસે આ નીકલે,
સીયાહ ખાના મેરા રોશન હો છશરત ખાના બન બનકર.
કોઇ ઉનસે નહીં કેહતા અબર લો અપને વેહશીરી,
ગીરઆં આક કરતા હે વફા દીખાત બન બનકર.

મઝલ—અઝીઝ.

પલાહી હો મેરે સીનેમેં ઉલ્લત ગૌસે આઝમકી,
હમેશા હો હમારે દીલમેં ચાહત ગૌસે આઝમકી.
મુલામેં ગૌસે આઝમ જાંદા કર દેતે હેં મુરદોં કે,
જલા હો કયા બયાં મુજસે કરામત ગૌસે આઝમકી.
કહીં ચોશને પાઈ આપ કે દરસે બીલાયત હે,
સખી સરકાર હે જારી સઆવત ગૌસે આઝમકી.
મુનેહગારોંકો અપશાઈમે રોજે હથ્ર મવલાસે,
હર એકકે વાસતે હોગી શહાઅતે ગૌસે આઝમકી.
ખુદાકા શુક દનમેં આએરીકે કર દીયા કામીલ,
મેહરબાની નખીકી જોર ઇલાયત ગૌસે આઝમકી.
જહાંકે સખ કુતુંમ ખાકન ખાહીમે ગૌસે આઝમ હે,
અઝીઝ હરએક પક્ષી પર હે કુકુમત ગૌસે આઝમકી.

મઝલ—તજમુલ.

ખસ વાસતે હથ મુરતે રંબુર પડે હેં,
તેરે જરે દેલતસે મોહત દુર પડે હેં,
શખે તેરે ખુમખનિદા અપકાહ સલામત,
મસતાને આઝમ મેંકડં મખમુર પડે હેં.
તજવીરમેં જીખખીલી નહીં કુમરતે ખુમખન,

અહસોસ કે અજમેરસે હમ ફર પડે હે,
તેરે દરે અહસપે રહે મુલકે વીજાયત,
સર અપના ઝુકએ ફુએ મગરર પડે હે,
અતતીયે ચરાગે તને તીરામે હો રાશન,
યાઝખમે જીઅરમે મેરે નામુર પડે હે.
દેખોતો જરા ફેયશીએ મેય ઉઝરતે મોશા,
કીસમતકો ફુઆ દેતેહે મસરર પડે હે.
કાય એક તુમહી વાસીફે ખુવાળહો તજમ્મુલ
તુમસેતો બહોત શાએરે મશહુર પડે હે.
'ઉ (અતરે સખુન) ગઝલે—મેહદી.

હિસ રંગીલે ને જ હાંથોં મેં લગાઈ મેંહદી
કાનસે બાગસે બતલાવો મંઆઈ મેંહદી;
આશક ગુલ ગુસે તરે તાજા હુવા થા વો દરખ્ત
જીસકી હાલીસે સજન તુમને લગાઈ મેંહદી;
રશક ઉન્નામ કયા દીસત હીનાઈ કે તહ,
તુમને હાથોં પે એ માહ જખડે રચાઈ મેંહદી;
ઉ ગયાં દેખતે હી રંગ શશક કા નામહ,
એક જરા અપને જો હાથોં ફી દીખાઈ મેંહદી;
હાથ મેં સુરખી ન સમજે કોઈ આકીલ ઉતકો,
ખુને ઉશશાક ફી મુઠકી મેં લગાઈ મેંહદી.

ગઝલે—આસીફ.

કુન્હેં કયુંકર ચે સલેજચેં કે ચાહત અયસી હોતી હે,
જો તુમકો આહતે હેં ઉનકી હાલત અયસી હોતી હે.
યહી હે રશક ગયરોંકા તો મરજના હે કયા મુશકીલ
દીખા દેગે ચે હમ એક દીન કે ગયરત અયસી હોતી હે.
હુમીં ચુકે જો જીક ઉનસે કર બેકેં કયામતકા,
વોહ ચલકર દો કદમ બોલે કયામત અયસી હોતી હે.
દીખાકર આપના ઉસ ખુફુમાસે મેં ચે ફેહતા હું,
ઉતર આતીહે જો દીલમેં, વોહ સુરત અયસી હોતી હે.
નીગાહે હુતફે આશીફ સે સીતારાં એજ પર આયા,
જો દીન ફોરતેહે અય અખતર તો કિસમત અયસી હોતી હે,

ગઝલે—અખીર.

હો! મોસેં જમા લો મીટ મીલા દીલમ,
જરાસી ખાતરે હોતા હે રચમલાં દીલમા,

તુમ આપની હાલી જવાનીકી શોખીયાં દેખો,
 ઉભર ઉભરકે બડહતી હે વલવલા દીલકા,
 ચે ઝુકકે કહેતી હે કાનોમે પીજલીયા ઉનકી,
 તડપમે હોઆ ન હમસે મુકાખીલા દીલકા.
 લગાકે ચારકી તસવીર અપને સીનેસે,
 નીકાલ લેતે હેં ફુરકતમે હોસલા દીલકા,
 બદલકે ચારને ચીતવન મીટા દીયે ઝવડે
 નમેરહા નરહા દીલ ન વોહ ગીલા દીનકા.
 અમારે જુલ જુલૈયાં હે ક્યસે ગેસુ,
 તખ્તહ કયું ન શીરે ધસમે કાશીલા દીલકા.

ગઝલ—હમદમ.

ઉસ્તકઃ ગમ ખાયગા ક્યતો પશોમાની હુમ,
 અચ સમે દીલદાર તેરી ખુશ મેહમાની હુમ.
 જુખ્હા કરને વોહ ઉઠા મંજુર દુરમાની હુમ,
 મુકતાંસે લી ચેહ મન્નત મેરાં માની હુમ
 સખ્ત જાનીકા ખુશ હો થક ગયે આજુમે ચાર
 ધાર ખંજરકી ગલ સમ આખર પાની હુમ
 નીચી નીચી વોહ નીગાહેં દેખકર બાદે વીસાલ,
 હાયે કીસ કરજા મુઝે ઉનકે પશોમાની હુમ,
 હે મસલ મશહૂર હેતી હે જવાની ખાવલી.
 દેહીયા દીલ ઉસકો ક્યમી સખ્ત નાહાની હુમ.
 મજનમે મેહશરમે બી વોહ શકલ હમદમ વાદહે
 કીસ તરેહ જુલુંગા જે સુરત હે વેદશાની હુમ.

(આનામે દીલ) ગઝલ.

ઉઠો મલેસે લીપટ જુઓ શીર નીરખ લેના,
 તમામ રાત પડી હે બનાવ કર લેના.
 હમારે સાથ હે તેરાબી ધમતેહાં અચ તીર,
 તડપકે દીલ જે નીકલ જાયે તો જગર લેના,
 મઝા નહીં હે લડક-પનમે સીના જેરીકા.
 ઉમાર કે જે દીન આછમે તો ઉભર લેના.
 મલે હો દેખતે હમ તોડતા ફુવા મુજકો,
 ખુહા કે વાસતે જલદી મેરી અખર લેના.
 રહી નીમાહમે હસરત ઉપે:-યુન દીલમે,
 બડા મઝા હસીનેકો પ્યાર કર લેના.

ગઝલે—ભેરવી.

હોઠા પીયા ભાગે અકેલી હર લાગે—ગીટો.

ચુન ચુન કલીયાં સેજ ખીલાધ-પતનેમે' હો ગધ ભોરરે—ગીટો.

આધી-આધી-રતીયાં પીછલે પહેરવાં, તડપ તડપ જુઆ ભયરે—ગીટો.

આમવાડી ડાલીપે કેાચલીઆ બોલે, બનમે બોલે ભોરવારે—ગીટો.

ગઝલે—મીરઝાં.

એક ફકત મેંહી નહીં ચાહનેવાલા તેરા,

જસને પયદા કીયા વોહબી તો હે થયદા તેરા.

હલકપે મેરે છુતી ફેરકે કાતીલને કહા,

અમતો દેખેગે તડપનેકા તમાશા તેરા.

જખખપર મેરે નમક જીડક બળમે પાની,

અમતો હડા હુવા કાતીલ ચે કલેજ તેરા.

ઉમર સીજદેસે સરકો ન ઉઠાઉંગા કબી,

હાય લગળમે અગર નકશે કદે પા તેરા.

ચેહ હે ઉમ્મીદ થમો રાજ દીલે મીરઝાકી,

નજ એકે વકત બખાંપર રહે કલેમા તેરા.

(શાયરે ચમન)—ગઝલ.

એક તીર ફેકતા જા બાંકી કમાન વાલે,

હો એક નજર ધરલી ઓ આન બાન વાવે.

જુરોકે યાર જુરે જુરે જુદા જદાન સારા,

તેરા હે ધ્યાન સન્મા ઓ સખકે ધ્યાન વાલે.

ખંજર ઉઠાકે તોલા ઓર તોલકે ન મારા,

મેં ઉસ બદાકે સદકે ઓ આન બાન વાલે.

કાઅમેમેં જાકે હુહું યા ખુત કદમેં જાકે,

હુંહા હું લા મકામેં ઓલા મકાન વાલે.

તેરે નમરમેં જાના ઓર દરદરકી ખાક છાના,

કુછતો પતા બતાદે ઓ બે નીશાન વાલે.

તહકીક હાલ તેરા કીસસે કહું મેં જાકે,

ચુપ હેં ચકીન વાલે ગુમ હેં શુમાન વાલે.

ગઝલે—અમીર—કુબાલી.

એક ઝરા દેખો તો કયા કરતે હેં કરને વાલે,

ઓ મરીબો કે મઝારો પે ગુઝરને વાલે.

શીર કહાં દીલકા પતા દીલમેં હસી જખખાએ,

ધરબી લેજતે હે ચે ધરમેં ઠહરને વાલે.

દીલ મુસતાફકે કુકડે ચે નહી પરચેહેં,

દારે હસરકી ખીદમતમેં ગુઝરને વાલે.

મોત દેવતી હે કસીતીયે મેં ખુદ દેતી હું જાં,
 ઝોર મુજેદ મુકત લીયે મરતે હેં મરને વાલે.
 ફરે મોલી મએ જનનતકા જે મસતાનએ છાક,
 આખે કવસરમે નહા ધોડે નીખાને વાલે.
 દીલ ધડકતાહે મેરા દેખકે જોખનકા ઉમાર,
 ચુમલેં મુંહ ન તુમદારા યે ઉમરને વાલે.
 ખુશ પેહલાન ગએ એહલે હવસકા વો અમીર
 ચાહગએ નઝરોં પે સખ જીસે ઉતરને વાલે.

શબ્દર { સુરતે માહે માહે નવ આતા હે મહીન પીછે
 ઇન્દી બાતોસે તુ અગુશત તુમા હોતા હે
 ગઝલે—સાખીર.

અ દીલદારે સાખીર પર ચેહ નોહાગીરી કયું હય,
 દીલ મેં હય મેરે સાખીર, આખોં મેં તેરી કયું હય.
 લખ પર મેરે હાય સાખીર દીલમેં હય મેરે સાખીર,
 સીધ રંજશી છાતી પે શીર મેરે ધરી કયું હય.
 જખ મસ્ત તેને સખ હય બહોશ તેરે સખ હય,
 શીર મોહની સુરત પર જાહ નઝરી કયું હય.
 સાખીર કી મુહખ્ખત મેં મનખુર બના અ દીલ,
 દહના હય અસ સાખીર શીર બના દરી કયું હય.

ગઝલે—સદ્ ૧— ૧૭—દુમરી.

ઓ મેરે ખવાખ મુઘતુદીન આશલી પાં લગાદે નાવરયા,
 તુરે જરફાં યહી વકત હય ખવાખ તુ કરદે નઝરયા;
 કખ સે મંચ દારી અરજ કરત હું રંગ મેં તરંગદે ચુદરીયા,
 ચેહ નામ તોરા રોશન હય જગમેં નય બી આપહું દરરયા.
 પલકોંસે છાર મય તોરી કવરયા કરદે મહર કી નઝરીયા,
 યા મેરે ચીશલી હયગી ચકીસલી દીયે પુરતી મેરે સાંવરીયા.
 યા મેરેસાખીર વોહ તોરી નાદીર મોહો દીખાદે હમરયા,
 યહી અરજ કરત હય સફરે કમીના પાર લગાદે નાવરયા.

ગઝલે—અકબર.

કહાંસે જાંહ દીલદોત જહાંમેં સખ મુશકીલ હે
 યહં પરચોંકા મજબાંહે વહાં ફરોંકી મેહશીલ હે
 ઇલાહી કયસી કયસી ચુસ્તેં તુને બનામ હે
 કે હર સુરત કબેજેસે લગા લેનેકે સાખીલ હે
 મેરા દીલબેકે શીસેજી તરહેં પત્થારે દે મામ—

મેં કહેતા રહ ગયા જાનકા, મેરા દીલહે મેરા દીલહે
 ડેરજો બેઝમિય થો બઝમ મુસતાફી કે કામલ હે
 જો દેખા અકશ આપનેમે આપના બોલે જનઝબાકર
 અરે તું કોનહે હટ સામનેસેં કયું મુઝબીલહે
 મેરી તુરખતપે એકે ઠોકર લગાઇ, જોર થે ફરમાયા
 કયામત આ ગર્, લઠ સેનેવાલે કચકા ગારલહે
 લગ્નરોં દીલ મસલકે પાડેસે જનઝબાકે ફરમાયા
 પીઠાનો, તુમહારા ધન દીલોમે કોનસા દીલહે
 સવાલે બોપેપર કયું જીંજી હીયાં દેતેહો અકબરકો
 ફત્લાતન હર શકમ અલાહ મે અઝ બહેરે સાયેલહે

શબ્દોર { દેખ ફરયાદી તરફ દીલકો લહેર આતીહે
 કીસ્તી હિમરકી હરરોઝ ચલી જતીહે.

ગઝલે—અકબર.

કલ્મમેં દેર હે કયું ધ્યાનસે તોગા નિકલે
 આજતો ધડ હે આશિકકી તમન્ના નિકલે
 દિલતો લેતે હો સુનમ દેખલો દુટા દુટા
 ફિર ન ફેરેજે જો, પીછેકો બખેડા નિકલે
 આદમી પેહલે મોહબ્બત મેં બિગડ લેતો બને
 જય મિલે આકમેં દાના તો સમુદ્રા નિકલે
 આતિશે દિર્ગ મેં જલતે હુવે એક ઉમ્મ હુમ્મ
 દેખે કંપ વરલ હો અરમા મેરે દિલકા નિકલે
 આજ હે ગર્મ કુગા હમલી ચમનમે અકબર
 આશીયાને મે હલ કયું પુલપુલે શયદા નિકલે.

ગઝલે—ફરહ.

કલે આશક હીસી માશુક સે કુચ દુર નથા
 પર તોરે એહદ કે આગે તો એ દસ્તુર નથા,
 રાત મીજલસ મે તોરે હુશન કે, શા અલે કે હજુર,
 સુખએ કે મુખપે જો દેખાતો કહી તુર નથા,
 છકર મેરાહી વે જનાય સરે હા ન હો
 મેને પુઝાતો કહા જે એ મજહુર નથા
 ખાનખુદી કે પરે આલ ખયે આદમક,
 વહા પેહલા કે ફરહતે કાલી મગદૂર નથા,
 મરમરો ગમ કોતોરે કાએ સુનમ કરે દેખા,

કોઈથી દાગ ચાસીનેયે કે નાશુર નથા,
 મોહતે સખ બાજ તો મેયે ખાનેમે તેરે હાતો,
 દીલ નથા કોઈ કે શીશા કીતરેહ ચુર નથા.
 હરફ કે મીલનેસે અયે બખાર પુરા કયુ' માના.
 ગિસકે કુચ જોર સેવા દીદ કે મનજુર નથા.

મઝલે-સલીમ.

કટી ગુનાહોમે ઉઝ સારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા,
 મેં અપ્પે ખાકી તુરખમે ખારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.
 ગુનાહકી મઠડી ધરી હે સરખર, કદમ હાલ જમીસે કયુ' કર,
 કડી હે મંજલ યે બોલ ખારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા,
 ફગરકી સખતી ફીસારે મરકદ, ગુજર ફરીસ્તોંકા પેહલી મંજલ,
 વોહ બર અકેલા વોહ કબ્જ અંધારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.
 મુંસાફીરાં હસ મરાયે દાનીમેં અપસે સોયે કે ફીર ન જમે,
 સીરહાને જાહે અજલ પુકારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.
 સલીમ હુખા હુવા હે ચારો, ગુનાહકે ફરીયામેં સરસે પાતાફ
 યે સરગીરાની યે શર્મ સારી, ઇલાહી તોખા ઇલાહી તોખા.

મઝલે-તુમ્મુમુલ.

કયુ' કીસીકા હુ' મેં એહસાં કોઈ કયા લે-જાયેગા,
 આસતાને ખવાજ સાહેબ તક ખુદા લે-જાયેગા.
 નહટે દીલ લે જાઉંમા મેં નજરે ખાજકે લીયે,
 જોર કયા મુઝસા મદાયે બેનવા લે-જાયેગા.
 ખવાજ કિસમાંકા દુલારો જમ દીખાયેગા જમાલ,
 ખ્યારી ખ્યારી સકલસે વોહ દીલ હુમા લે-જાયેગા.
 અય તને કાલીદા એક દીન ગલશને અજમેરકા.
 તાયેરે શાકે જમારત ખૂદ હડા લે જાયેગા.
 કેહ રહાકે ખાજયે અજમેરકા યે ફયજે આમ,
 આયેગા જો આસતાં પર મુદખા લે જાયેગા.
 અય તજમુલ જોકડી મંજીલ હે રાહે માખરેદત
 હે સલામત જમ હમારા રાહનુમા લે જાયેગા.

મઝલે-અકબર.

કદમેં મેં મુસયફકે મેરા મજાર હોતા;
 વોહ ખાકે પાર હોતી અય ખાકસાર હોતા.
 મજદાર અમલ દેતા મર તુમ ખમારા કરવે
 મેરા જહાઝ હસમાં પુશ્તો પાર હોતા.

યેહ બધા હુવાકે તુમને મુઝે અપણ વાયાં વરના
મેરે ખુગણ્યોં કા કયું કર સુખાર હોતા,
હય જાંબલખ એહ અકબર તેરે દરસે હોકર
તેરા મઝાર હોતા યેહ જાં નીસાર હોતા.

ગઝલ-વાસિક્ક.

કઠારીમેં ન યરહીમેં ન ખંજરમેં ન બાલે હેં,
શલકકે પાર હોજતે અય ખુત યે વોહ તાલે હેં.
ખુદા રખે હિન્દેં દુન્યામેં વોહ સખસે નીરાલે હેં,
જો આરીઝ ગોરે ગોરે હેં તો ગેસુ કાલે કાલે હેં.
મલે પર મેરે કયું તલવારસી રેહ રેહકે ચલતી હેં,
તેરી મરદનમેં કાતીલ કયા કીસીને હાથ ડાલે હેં,
અલે દેખ આંચેં ચલકર એક નઝર જન્નતકી હુરોડે,
હસીનાને જહાં જીતને હેં અપને દેખે બાલે હેં.
ન પુછો આરઝુ પુરી હુઝ કીસ સખત મુશકીલસે,
નીકલ આંચાં હે દીલબી સાથ જખ અરમાં નીકાલે હેં,
રખે શદ્દશદ્દકી તોસીકમેં સુનકર ગઝલ બોલે,
યે મઝમું તુને વાસિક્ક નુરકે સાંચેમેં ઢાલે હેં.

ગઝલ-અમીર.

કયા કહેં દીલસે કહાં વસ્લમેં અરમાન ગયે,
નાઝકે સદકે તો અંદાઝકે કુરખાન ગયે.
ઇમતેહાં ખુખ વફાકાબી જફાકાબી હુવા.
તુમ હમે જાનગયે હમ તુમ્હેં પેહચાન ગયે
કેહતે હેં અબકી ખુશામદબી અજખ જાદુથી,
માનનેકી જો ન થી જાત વોહ હમ માન ગયે.
વસ્લમેં કેહતે હેં કાઝ નહીં આડે આતા,
હાથે ઇસ વકત કહા મેરે નીમેહખાન ગયે.
જખ મેં દરવાજેપે દેતાં હું કીલીકા આવાઝ,
કેહતે હેં કેહદો વોહ ઘર ગયેરકે મેહમાન ગયે.
આક સારીક મઝે ખુખ હેં દુન્યામેં,
આક હમ જાનને આચેયે ચહાં જાન ગયે.
હક સતીમીકી હકીકતકો હિન્દીતે જાન,
અમ અમીર અપની હકીકતકો જો પેહચાન ગયે.

ગઝલ-માહતુમ

કબી ઇકરાર કરતે હંય કબી ઇનકાર કરતે હંય
વોહ હમસે વસલાહી સમ મેં બહી તકરાર કરતે હંય
પીલાકર બાદએ રંગી હુએ હંય સરખાં હમસે,
કબી ગારીબ બનાતે હંય કબી હુશ્યાર કરતે હંય
હુએ ખરહમ વોહ બોસેપર ઇલાહી ખેર હો દેખે,
હમારે વાસતે કયા હુકમ અબ સરકાર કરતે હંય;
મેરે માહતુમ કી સુરત અસુર દેખે ખુદ જાને.
ખીરહમન દુર ગરદન શે અબી ઝુનનર કહતે હંય.

(અવરે સુખન) — ગઝલ

કદ હય છોટા આખે રસીલી બોલી બાલી સુરત હંય,
પસપે ગળખ વો બાંકી અદા હંય, તીરછી નઝરયક આફત હંય,
પરદા હકા ના જલવા દીખાના કુપ જાના શીર પરદે મેં.
શોક હમારા કરતે હો દુના ચેહ બી તુમદારી હીકમત હંય.
રંગ બપકા આંખ રશીલી અશે નીમલા ચાલ તેરી.
પસપે કીયામત કી મેરે દીનખર આંદ સી સુરત તેરી હંય.
દેખતેહી વો તુરકા ચેહરા આહલ ગલ મુઝકા સનમ,
ઝીનતેહો નાહક મેં ખારો મેં કેસી ચેહ મુઝપર તોહમત હંય;

ગઝલ-અફખર

કદમોં પે મુસ્તશકે મેરા મઝાર હોતા
વો ખાક પાક હોતી મેં ખાક સાર હોતા
કદમોં પે તેરે ઝીરતા મલીયોંમેં તેરી શીરતા
ગાહ જાન નીસાર હોતા કે ગાહ આસ્ક ખાર હોતા
મઝલ્લા મેરે મુઝે તુમ રોઝે પે અમર ખુલાતે
કયું ઝાર ઝાર રોતા કયું બેકરાર હોતા
ગફશર બખ્શ હેતા મર તુમ ઇશારેહ કરતે
મેરા જહાઝે અસ્યાં તુફાનસે પાર હોતા
મઝલ્લા મેરી ખજર લો યુમરાહ હો અલા હું
કુચ અપની ઝીન્દીકા નહિ એત્માર હોતા
યે બલા હુવા કે તુમને મુઝે બખ્શ વાયા પરના
મેરી સુરાખ્યોંકા કયું કર યુમાર હોતા

સમીર { મેન નહિ હેડે રેતી હંય મિહનમત લેહી
દરખાસુઓં કીએ નિશાની હંય વધવડે

ગઝલ-આલમ.

ક્યતક તેરી જુઝાઈ કે સદમે કઢાયે દીલ,
હરેશકે સીતમકી કહાં તાબ લાએ દીલ.
દર દર શીરા રહાહે યે આગાઝ ઇસ્તિમે,
આંખકો દેખીએ મુજે કયા કયા દેખાએ દીલ.
હરતે હો મેરે હાથપે કયા જાએ રહેમ હે,
લીલ્લાહ ઇસ તરેહ દીલીકા ન ફસાએ દીલ.
દીવાને કોઈ કહેતાહે વહેલી કોઈ હમે,
સખ કુચ સુનેગે શુકર હે જો કુચ શુનાયે દીલ.
લાઇહે પેચમે યે હજારોં કો બેગુનાહ,
શદેસે માર ઝુલ્ફકે ખાલક બનએ દીલ.
બે વજહ આંખ આપને આલમ સેં ફરશી,
પુને જાગર ન આપો સેં કયુંકર બહાએ દીલ.

ગઝલ-ઝફર.

કતલ કરનેકો આશકકે નીગેહ તત્તવાર કાશી હયે,
ખીરાહકા જખમકા મરદમ તેરા દીવાર કાશી હયે;
પરેશાં દીલ દીવાનોકો નહી દરકાર ઝજરે,
તુમારે કાકુએ પુરખમકા હરયેક તાર કાશી હસ.
ન તસખીહ હયે ન સી ઝદા હયે નહી મતલબ કીતાએસે,
તસબ્બર બન ગયા દીલમે સેહી તકરાર કાશી હયે;
પરેશાં દેખકરે મુજક ન ઇતના ઝુલ્ફ કર ઝાલીમ.
શદકત મેહરબાનીસે તુમારા પીયાર કાશી હમ;
અકેલા છોડ જા મત મુજકું તું ઇસતારે ફાતીમે,
‘ઝફર’ કે ઝખકે ખસ ખનજ.

ગઝલ-અકબર,

કયું ન મેઅરાજમે હો ધુમ તેરી આજકી રાત,
બનકે ઝવ રહમતે હક દુટ પડી આજકી રાત.
આપકે પાયે મુઆરકને વોહ ઝીતત બખશી,
કોહકુઆ બન ગય મોતીકી લડી આજકી રાત.

બેજતે હેં શુભે રખસારે મોહનદય સલામ,
પત્નીયાં ટેકનીયાં ફલ યુદી જડી આજકી રાત.
હકને દરખાયા કે આ અશ્વને અય ખતમે રાસલ;
કે જીયારતકી તમના હેં પડી આજકી રાત,
હાથે અકબર હેં શુનેહગારોકા કીસ દરજે ખ્યાલ,
અયેશમેંબી ઉઠેં ફોક પડી આજકી રાત.

ગઝલે-શાહ. કુછ-નહિ-એર-સખ-કુછ-સહિ.

કહેત હય લોક ચારો, એટલે જર નહિ તો કુછ નહિ,
હુવા જખ જર પેદા ચારો, ધર નહિ તો કુછ નહિ.
હુવા જખ ધરતો અય ચારો, દીલખર નહિ તો કુછ નહિ,
દીલખર આપ જખ તો ચારો, મોહખત નહિ તો કુછ નહિ,
મોહખત મીલી અય ચારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ.
ખુદાસે મોહખત મીલી તો ચારો 'શાહ' કહેતેં સખ કુછ નહિ.

ગઝલે-અનવર.

કીસાંકે તીરે મીઝગાંકી ખલીશ હરખાર કયસી હય
નીગાહે નાઝકી બરછી જગરકે પાર કયસી હય
સવાલે વરસપર લાખોં સુનાઇ ગાલીયાં તુમને
હમીસે ફીર ચેહ કહેતે હો નેરી શુરતાર કયસી હય
ઉડ્ડી તુમસે મીલવા હય ઉડ્ડસે તુમબી મીલતે હો
હમારે વરસસે આખીર તુમહેં તકરાર કયસી હય
હઝારોકો કીયા ખાવલ કરોડોકો કીયા ખીસમીલ
નીગાહે નાઝ અય કાતીલ તેરી ખુખખાર કયસી હય
હમેં દેખા તો ફીર, કીસ સોહસે દોડી હુધ આઈ
હમારે ખુનકી ખ્યાસી તેરી તલવાર કયસી હય
ખુદાકે વાસ્તે ખંજર ગલેપર ફેરકે કાતીલ
તકપતી લોટતી પેહલુમે જાને જર કયસી હય
અબી સીનેસે દમ નીકલા વહી પુરી તરહ મેરા-
અમીસે મેરે માતમકી ચેહ મારાખાર કયસી હય
ઝપક જાતી હેં આખેં મંદલી હય અકસી દીલમે
જારે અનવર તબલીએ રખે કીલદાર કયસી હય

ગઝલ—ગરીબ.

કીસ કરમેં ને કરં ધઆર ખરાઇ તેરી,
 આલ હેરાન હુયે મેરી, દેખ સફાઇ તેરી,
 આફરીન કહીયે મીયાં તેરે મુસવવર કે તહીં,
 જીતને ઈશ ખુશીસેં તસવીર ખનાઇ તેરી,
 કયા કરં કીસસે કહું કોન કરેગા આસાન,
 શખત મુસ્કેલ હુયે મેરે હકમે જુદાઇ તેરી,
 યે જુદાઇ ને ન હોતી જ્યાં ખીય પેદા,
 કે આ ખોદા ખાલીલી રહેતી યે ખુદાઇ તેરી,
 રાજે મહેસર કે ખુદા પુછેગા સખતીસે મુજે,
 તો મયે અયે દોસ્ત દેલાઈગા હુદાઇ તેરી,
 ધઆ પયમંખર તેરા હર ઊર હ્યાં નવે ગરીબ,
 ખાદશાહી સેતી બેહતર હય ન ગદાઇ તેરી.

ગઝલ—તાયેબ.

દીયા ઇચકે પૂતાં જીતને વેદ રસવા હોહી જતા હે.
 તમાશાઇ અગર હો ખુદ તમાશા હોહી જતા હે.
 તપે મમ જીતકો આઇ મર્દ મોહરોંઝી મોહખતમેં,
 હિસે જાહા ચહડા અવસાં કે હંડા હોહી જતા હે.
 અમર કુશતે જલાનેકે હેં ખાહાં તુમસે હે ડર કયા,
 લખે જાંજખ્ત એજાજે મસીહા હોહી જતા હે.
 અગર હય તુમપે મરતે હેં તો તુમ કયું તંગ હોતેહો.
 દીસે ઇનસાં પરીજરાંપે શયદા હોહી જતા હે.
 તુમહારા જીક અગર તાયેબ જાનોંપર હે દોમોંકી,
 ન ઇસકા ગમ કરે આશીક્કા ચરયા હોહી જતા હે.

ગઝલ—ગરીબ.

કીસીકી કુરકતમેં હમને સાહી, લહુ પીયાહે શરાબ કરકે,
 તપે અલમને જીમર ને જુના તો, ખાયા હમને ક્યાગ કરકે,
 ન એન પાએગા દુબી ઝાલીમ, કીસીકો નાહક ખરાબ કરકે,
 યે ચાંદ રખતા કે લેમા અદલ, જનાખે ખારી હીસાખ કરકે,
 ઉધર ને મુંહસે સવાલ નીકલા, ઉધર સીંતખે મરને ખાત કાટી,
 ઝલીલ હોમા પગાહે કેસા, સમનકો હાઝીર જવાબ કરકે,
 મેરે જમાઝમેં મેરા કાતીલ, નમાઝ પડકર યે કેહ સવાબ કરકે,
 હો મેરે સત્તી અઝામ, ઉતરા ચલાકું કારે સવાબ કરકે,

ગરીબ બેઠસ મંદા બીખારી કહાયે એસે નસીય મેરે,
જહે મુકદ્દર પુકારતે હે, વે મુઝકો આવી જનાય કરકે,

અમેર. } જખ રાતથી દરાજ સુલાકાત કમહુધ,
 } મીલનેકે દીન લે આએ-તો જખ રાત કમહુધ.

ગઝલે—અકબર.

હીસ ખારમેં હઝરતસે પુદા બોલ રહા હે.
મરગુમ હે મરગુમ હે અનમોલ રહા હે.
એક કંદ હે એક શેહદ હે દો મામે મોહ'મદ,
ઝોર રાલ દરે બેહીસ્તે છતાં બોલ રહા હે
હે મુદ્દમ મોહ'મદપે બગુઝ સદ્દે અલાકે,
લે મેહશીબ મીલાદમેં કુઝ બોલ રહા હે.
ખાજરે મોહ'મદમેં ચલો ધરકે પુદા લો,
સવદા ચે વોહ સવદા હે કે અનમોલ રહા હે.
કુલોગે વોહી રંગ હે ગુ'ન્યોમે વોહી પુ,
મીનકારમેં પુલપુલેહી વોહી બોલ રહા હે.
હી આખરે ઇસલામસે ઇમાનસે પુને,
આલમમેં સરીખતકે ગૈહર તોલ રહા હે.
અકબર તેરે દરખારમેં આપા હે ઇલાહી.
ઝોર દહતે નાખતે નયવી બોલ રહા હે.

(અયરે અમન)—ગઝલે

કુઝ નહીં દરકાર હે મુઝકો નીશાની આપહી,
એક બોસા રીઝયે હો મેહરખાની આપહી,
હાં કશ તારીફ કીસ મોહસે મેં જની આપહી,
ખલ્લમેં હોગી ન લેહીન કોઈ સાની આપહી,
જખ સુનેરી બાલ દેખું હું કીસીકે મુલમલન,
યાદ આ જાતી હે ફોરન નવ જવાની આપહી,
ખસ નહીં સુલોગે ધ્યારી જખતક હે દમમેં દમ,
હર જગા ફેલતે શીરજે કહાની આપહી,
કમું મને ફરખાઇ અખલ્લક મેહેલી રહે,
હી મુદાને ચાંદસી તસ્વીર ખસી આપહી.
મરહમા જોશે જુનું વરખીર ફેલતેહે ઇમે,
ખેંચ લાઇ ઉલ્લે આખીર નાં શીશાની આપહી.

મહાત્મા મહાત્મા

કાષ એસી સખી ચાતુર ન મીઠી મુઝે પીકે દસરે પીકા દેતી,
 મંચને રાહે મદીના બી દેખી નહી મોરી બધાંપરકરે બતા દેતી,
 મોરે મનમેં હય અખતો જોગનયા મનુ યોર મલકે બસુતે મદીને ચલુ,
 સખી હિન્દીકી નગરીમેં કાહે રહું તોરી પ્રીત ન ચેન જરા દેતી.
 પીયા સાત સમુનદર પાર બસું મોરે પગમેં ન ચલનેકા જોર રહે,
 નહીં આતી-મદીને કી કાષ હવા મુઝે મુલકે અરબમેં છુડાદેતી,
 મંચ તો મુનીસજરયા પે તડપત હું પીયા મુલકે અરબમેં ખીરાજત હંચ,
 કમી સપનેમેં દેતે જો દરથ દીખા ચેહી ચરનોમેં સીસ નીવા દેતી,
 મંચ રોવત રોવત યોરી બધ પીયા હુંડત હું મીલતા હી નહી,
 મોરી મોત બી આતી નહી હય સખી મોરે હીજર કે ગમસે છુડાદેતી.
 તોરી પીતકા દુખકા તો મંચ હી નહી પડ રોતા હય હીજરમેં વોબી યુંહી
 મુઝેદરપે ખુલાતે જો શાહે અરબ મુમતાઝકા દુખરા સુનાદેતી,
 શાએર } આરઝુ ચેહય કે નીકલે હમ તુમ્હારે સામને,
 તુમ હમારે સામને હમ તુમ્હારે સામને.

ગઝલે—મહમુદશાહ.

કોનો મકામેં અવમદ દુલ્હા રૂપ નીરાલા લાયા હે,
 અચન અરબમેં દેખ જરા તુ રબમેં કયસા સમાયા હે.
 ધનના ફતહનકા તાજ પેદનદર નસરન મીનલાકી સયેદ કંઠાકર,
 કલમયે હક વફાવતકાં પર પર કિલ્લે ડંકા બળ્યા હે.
 અરબા અનાસીર ખાકી પુતલા આદમ જીતકા નામ ધરી,
 જયસે ચે વયસે કુઠગયે યોર જીતમેં કયસા સમાયા હે.
 રહ-મતે આલમ બનકર આયે દોનોં જહાંયી અખશીશકો,
 શખ્શીર શખ્શરકો જાપીન દેકર ઉમ્મતકો છુડાયા હે.
 આઘના ફત્તા ફીશ શેખકા મહમુદશાહ હે જીતકો નસીબ,
 જીતને ઇસ્ક રખીયે ખુદા ગર દીલમેં અપને સમાયા હે.

આરામદીલ—ગઝલ.

ખખર હમને તુમ્હારી ગર્બેસે પાઘ હે,
 ધસી બાએસસે ઝગડા હે ચેહી સારી લડાઈ હે.
 લમત હે સારે આલમકો શરક ફુઝી બદખશામેં,
 લખે નાખુકપે સુરખી પાન ખાલેકી જો આઈ હે.
 હુમે બદનામ લખેમેં કબજે આલીયાં આઈ,
 તુમ્હારે ઈશમેં ખરી બડી જીલ્લત કંઠાઈ હે.
 મેં મરનાંકો મેરી લાલકો લે બકે યું કેહના,

છસે તુમ કાસાઝરવે સે ઉસીઠી લાલ આધ દે.
 હુયે હેં વસાઈ સમ હોટ નીચે ખેસે લેલેકર,
 બહાના સર્જસે ચે હે તમ મીસી લખાધ દે.

મઝલે—જફર.

ખાર હસરત કખર તક દીનમે ખટકતા જાયેગા
 મુરમ ખસમલકી તરેહે લાસે ફરકતા જાયેગા
 દેખીએ કમ તક જવાખે ખતસે આખે સાદ હોં
 રાસતા દેખા નહિ કાસદ ખટકતા જાયેગા
 જનન જાવેગી જો ધરક આરજે ગુલ રંગમે
 તખ્તે તાણુત મીસમે ગુલ ખટકતા જાયેગા
 મેં ચે ફકતા હુ કે મેરે લાલપર અય દોસ્તો
 એક જમાને હરેક હસરતસે તકતા જાયેગા
 મુનકે અક્સાં ખામપર ખેડરે ખુદા મત જાયો તુમ
 અય સનમ જો દેખ લેયા સર પઢકતા જાયેગા.
 મર ગયા હું મેં મીસીકે હથરતે દીદારમે
 કખર તક લાસેમી મારા રાહ તકતા જાયેગા
 અય જફર કાયમ રહેગી જમ તલક અખલીમ કિંદ
 અખતરે અખખાલ ઉસ મુનકા ચમકતા જાયેગા

મઝલે—કલીમ.

ખાજા શાહે ખંદા પરવર લે ખખર-અય હખીમે રખમે અકખર લે ખખર.
 હીજરમે હું નિરલે કુમરી નાખરા જન સરવે ગુલઝારે પખખર લે ખખર,
 હોગયા હે ગમસે ખુ મેરા જીગર, અય જીગર પેરદે હૈદર લે ખખર,
 કુર્તુલ અયને હસન જાને હુસેન, હજરતે ઝાહરાકે દીલખર લે ખખર,
 મેં હું ઝોર ગમકી અધેરી રાત હે, અય મેરે માહે મુનવર લે ખખર.
 હાલે ખહતર કે કલીમે ઝાર કા, જન આ પહોંચી હે લમ પર લે ખખર,

મઝલે—સાદીક.

ખુદા કો ખુદાઇમે હમહમ દેખતે હએ, ખુદાકો ખુદામે સનમ દેખતે હએ,
 ખમખેરઝ તમલ્લીકે કિતકે નહીં અએ, હમા કએ ઊસીમે અહમ દેખતે હએ,
 છસે ચશમ હોવે સો દેખે મખર હમ, બહર આન રએ સનમ દેખતે હએ,
 પએ કલ ઉરઝાકે લમકીરે કો દમ હો અખલકે ઉસકી અહમ દેખતે હએ,
 કીસેહએ ગરઝજમે વચોરી ફરમએ, ખહર સો ઉસે દખલદમ દેખતે હએ,
 કહેકાધ ખારીદતો કયા ઉસકો ખોલ, કહેખખર અહીકે સનમ દેખતે હએ

ગઝલ-શાહીલી.

ગઝલ હે ઉસમુતે કાદિરે, અપના હમ નિકલતા હય,
નયા તામુત જસકે કુચે સે હરદમ નિકલતા હય,
વેહ કય ખાતિરમે લાતા હય મેરે આર્જુદા હોનેકો,
ચેહ સુન રખ્યાહે ઝાલિમને ફસા દિકખ નિકલતા હય,
દિખાકર અપની આરાયશ ન ધોકા દે પરી મુજકો,
કે તેરે સાદાપનમે એક અજબ આલમ નિકલતા હય,
નહી માલુમ દી કિસને ખખર લયલકાકે મરનેકી,
કશનસે હાથ મજનુ' કાપ એ માતમ નિકલતા હય.
શાહીલીસે નહી વાદિક મગર ઇતનાતો વાદિક હય,
કોઇ રાતોકો ખયાં કરતા હુવા માતમ નિકલતા હય.

કન્વાલી ચે-નાદિર.

મર ખોદ હર્શકા હય અટલાહસે લો લગાલે
દુન્યામે' કયા મજા હય અટલાહસે લો લગાલે
પીલે મએ મોહખખત કર યાદ અપને રખકો
કયા ખુમ ચેહ નશા હય અટલાહ-સે લો લગાલે
મત જા કીસીકે પર મત માંગ તુ કીસીસે
ખેકાર દિર રહા હય અટલાહસે લો લગાલે
તુ ચાલમે ન આના કસ મેસવા કે હરમીઝ
દુન્યા પુરી ખલા હય અટલાહસે લો લગાલે
જો માગના હય તુજકો સો માંગ અપને રખસે
હરખાર વેહ ખુલા હય અટલાહસે લો લગાલે
સખ યાદમે' ઉસકી સરકો મુકા રહે હય
કયા શાહ કયા ગદા હય અટલાહસે લો લગાલે
નાદિર કીચે નસીહત અપ ગોરસે તું સુન લે
ચેહ સખસે કેહ રહા હય-અટલાહસે લો લગાલે

ગઝલ-અકબર.

મયે દોનોં જહાં નજરસે મુજર, તેરી કાનકા કોઈ બચરન મીલા,
તેરી હર જગા દેખી નીરાલી રખન, તેરા મોહ કીસીકો મગર ન મીલા
તેરા ચરખા જહાંની બખાતોપે હે, તેરા ચોખ જખાનેકે કાનોંમે' હે,
મગર આખોસે દેખા વેહ પડકારથી, કહી તુ નમીલા તેરા ઘર ન મીલા
કોઇ મીલનેકા તેરે નશાંબી હે, કહી રેહનેકા તેરે મશાંબી હે.
તુજે દેખા કબર તો કબર ન મીલા, તુજે હુંકા કબર તો કબર ન મીલા.

મેં ખુદ જાને કાતપે ફાંટી શીકા, મેરે દોશો હવાસ નહીં હે ગળ,
પરે હટ તું પરી મેરે પાસ ન આ, ચલ દુર તું મુઝસે નજર ન મીલા,
કહીં દલતે સવાલ દરાઝ નહીં, કાસી ઓરપે યું મુઝે નાઝ નહીં,
કોઇ તુઝસાં ગરીબ નવાઝ નહીં, તોરે દરેક સીવા કોઇ દર ન મીલા,
ઠસી ફીકમેં ગુજરેહેં દીન અકબર, ઠસી ગમમેં ગીતે તારે જાગરા,
કાયા જાનને ઇશ્ક-રેસે દુકડે કમર, કબી હમસે વોહ રશકે કમર ન મીલા.

મઝમે-હમ.

ગયેરશ ધ્યાન મેરે રશકે કમર જાનેદો,
આઓ આના હે તો યે શાઓ શદદ જાનેદો.
કમ લમોંપર હે મેરા ઓર વોહ શરમાતે હેં,
છોડો છોડો મેરા હામન મુઝે ધર જાનેદો.
ગયેરકા શક ન લીલ્લાહ કરો ખીલવકમેં,
ગુલદે સાથ શમે વસ્લ ગુજર જાને દો.
જાંબ-લખ મુનકે મુઝે વોહ જુને કાફીર બોલા,
કયા કરેં હમ કોઇ મરતા હે તો મર જાને દો.
કયું ખકા હોતે હોં મર લેલીયા બોસા મેરે,
ન કરો મેરી ખતાઓ પર નજર જાને દો.
દાવરે હશ પેં ઇનસાફ હે ચારો અપના,
વોહ જો દીલ લેકે મુકર જાતે હેં મુકર જાને દો.

મઝમે-હામ.

મર હો અલુક બાદમ ઇનસાન કરકે શુમે,
એહસાનકા મઝા હે એહસાન કરકે શુમે.
નશતરસે કમ નહીં કુછ છેડહે આરઝુડી,
આશીક મીઝાજ કયુંકર અરમાન કરકે શુમે.
અપને કીયેપે નઝાં હો આદમી ન દરગીઝ,
તાઅવ હો ઇતાઅવ ઇનસાન કરકે શુમે.
ખુદહી મુઝે ખુલાયા શીર જાતબી ન-પુછી,
વોહ અંજુમનમેં અપની મેહમાન કરકે શુમે.
અબ ઇશ્કકા સહીશ યું દીલસે મીટ ગયા હે,
જીસ તરેહ માફ કોઈ કુરખાન કરકે શુમે.
અબ હામ અપના એહસાન રખજેગા કાતીલ,
વોહ ઓર મેરી મુશકીલ આસાન કરકે શુમે.

મઝમે-જામી.

ખુદ પેશે તું અંદાખતા નાજુક બદનીશ બદનીરા બદનીરા,
ખુદખુદજ તું આમુખતા યીશી જુખનીરા જુખનીરા જુખનીરા.

હર કસ કે લખે લાલે તોરા દીદા બદીલ ગુરત,
હરકા કે ચે ખુશ કંદા અકીકે ચમનીરા ચમનીરા ચમનીરા.
ખિયાતે અગ્રજ દુખતા યર કાખને ઝેખા,
આ કદદે તુ આં જામયે સખજ ચમનીરા ચમનીરા ચમનીરા,
કુરખાન શવમ આં લમ યજીરીરા કે જ કુરરત,
હમચુ ન તુ દુર સાખતા. યક કતરચે મનીરા મનીરા.
અજ જામી ચે ખેચારા રસાનીદ સલામે.
યા હજરને દરબાર રસુચે મદનીરા મદનીરા મદનીરા.

ગઝલે-હતીફ.

ગુપ્તારે દુન્યાસે મોજ દરયા હમેશાં દામન ઝટક રહીદે,
હમારે હીરશો હવાકી કીસ્તી ધંધાહી અખતક અટક રહીદે,
પહોતસે આશક લગાકે પડે હવાચે દુન્યાસે પાર હો ગયે,
મગર ચે કીસ્તીદે ખેવફાકી હનુજ લામર રહાદે,
હે કોન એયસા ગરીબ રહજત સીવાય ધિમે અલીનહોગા,
કે જીસકે માતમમેં મોજ દરયા અમી તલક સર પટક રહાદે,
પહારે દોલતયે નસ ચમન કે ન દુલો હરગીજ અન્દનીમે.
રહેગી જગનોગી જોત કખતક જો આસ્પામેં ચમક રહાદે,
અગરચે આદમ હમારી ખાતર હવાચે જીનતકો છોડ નીકલે,
મગર વો હવાકી રલશદેગી જીમરમેં અખતક અટક રહીદે.
નહિ ખગોલા અરે ગળલો જો તુમ ચે સહેરામેં દેખતે હો,
તલાશે કિલામેં આક મજનુન હમેશાં જામલ અટક રહીદે,
હતીફે હુકમેં કળસેં કોઇ ગીલ્લે સીકાયત નહિ હે હમકો,
જહાંમેં જીસદીનસે આઝોહેં હમ લીનકી દોનોસે અટક રહીદે.

ગઝલે-સાદીબ.

ગીલા કરતેબી ઠરતા હું ધલાહી સખત મુશકીલ હે,
વોહ કેહતે હે મેરી મુંઝીમેં કયા કુંઝ ગયેરકા દીલ હે,
તુમહારે હર્ફ કલશતકે મજેસે ગયેર કયા વાકીર,
ખુદા રખે ચે હી તો દીલમે રખ લેનેકે કાખીલ હે,
મેરી આખોંકે આગે તું ન કર પામાલ આ ઝાલીમ;
જીસે પાલા હે છાતી લગાકર ચે વોહી દીલ હે
વોહી હે એક દીલકી આરઘુ લેલીન ખુદા સાહીદ,
જો તુમ આહો તો આસાં હે જો મેં આહું તો મુશકીલ હે,
વોહ અપને દરસે મેરી લાલ હવા કર ચે કેહતે હે,
ચે મેચેત ખે-કફન કીસકી હે ધસકા કોલ કાલીલ હે,

પુતોંકે હીજમે તનહાઈકા શીકવા નકર સાકીબ,
પુતકા શુક દર હાલતમે ઇસકા યજ્ઞ સ્થાપીય હે.

ગાઝલે-દાગ.

ઝેરકે નામસે પેયગામે વીલાસ અગાહે,
છોડ કા જીસ મેં મગાહે વેા સવાલ અગાહે.
દીલ હમ દેમે મગર પેશતર છતા કહે દો
હીજરી અગાહે તુમહારકે વીસાલ અગાહે.
અપની તાઅદીસે સ્વીકતેહો અગર જાનેદો,
અશમ ખદ દુર હમદારહી જમાલ અગાહે.
તુમ નહીં જોર સહી દીલ કે તલમગાર ખોહત,
સો ખરીદાર હે મોજુદ નો માલ અગાહે.
દીલ મે તો ખુશહે તસલીલ કો મેરી કહતેહે,
આપ મરને કે નહીં આપકા હાલ અગાહે.
હમસે પુછે કાછ દુન્યામેહે કયા કામે અગાહે,
રંગ અગાહે ગમ અગાહે મલામ અગાહે.
આપ પમાતાંક નહીં જોરસે તોખા ન કરે,
આપ ગભરામ નહીં ડાગ હાલ અગાહે.

ગાઝલે મુસતર.

અખદે આશનીયે કરતે દીદાર યોડીસી,
દમે આખીર તું કરે ખાતીર ખીમાર યોડીસી;
અમર ફરસત માલી હે ગયેરહી ખતોકે સુનતસે,
હમારી અર્જબી કુન હીજ વે સરકાર યોડીસી,
તાઅમ્મુલ સર ઝુકાનેમે કીયા કમ મેમે અવકાતીલ
નીકલ કર રૈહગલ કયું આખસે તલ્લકાર યોડીસી.
દિદરગ અય અજલ હમજર જરા તો દેખ લેનેદે
અબી ખાઈ હે દીલમે હસરતે દીદાર યોડીસી,
તમના હે ચેહી દીલકા ખનાયે કશ હમ અપની
જો મીલબમે જમી કુચમે દીલદાર યોડીસી,
મેશ જમના અમર મકાની મુજબમત શીર કહેવાએજ,
ચીકાદે કાછ હજરતો અમર જોઈ ખાર યોડીસી,
નહીં મોહતાબ હે મુજતર કીસી કવલ અખાનેમે,
ખનાયત આપકી દરકાર હે સરકાર યોડીસી.

—મહામુદશાહ.

ચલો સખી અજમેર નગરકો ખાળકા જોખન દેખત લો.
 કુલહી ચાહર માથે ઝોડે મન મોહન દેખત લો.
 તુરે ધીલાહીકા મેઢ ખરસત હે ખાળ પીવાહી કુલી ખહાર.
 દુલો ચીશતી બન ખેડો હે આકે દરશન દેખત લો.
 સેજ રચી હે ધુમ મચી હે શુન ગાવત હેં હુરો મલક,
 કમહો સખો હે ચોખટકો મોરે ખાળકા અંગન દેખત લો.
 જો માંગત હે ચીશતી પીયાસે બર પાવત હે મનદી મુરાદ,
 દે તુ દાતા અન ભીકારીકો ખાસા બોજન દેખત લો.

અફનકી રેલ—ગઝલ.

ચહડો તુમ રેલ પર ચારો અજબબ ચેહ સવારી હે,
 હે જના તુમને જસ મહરમે વહાંબી ધનતઝારીહે.
 મીલાકર આદખાક ઝોર આખ આતશકા બના અંજન.
 કલાંહે દેજ કુદરતકી ચેહ રહરી ખેત્ર સારી કઝે.
 કીરાએકી શીકર કરશે છેલ સોદા નકદ બાઝી હે,
 ટલેઆ વકત જબ સરસે તો ફીર ચલનબી બારી હે.
 બડાહે મોતકા બાપુ દીકટ હે બાંટતા સખો,
 બજાહે દમ બદમ ગહનદી અજબ ગદલત તુમારી હે.
 મીલી જબ દીકટ બાપુએ ખુશી ગાડીકા દરવાજ,
 સંબલકર આપતો ખેડો બહાં મરઝી તુમારી હેં.
 જબ આતસ ધસ બહડકી ધુગાં બલકર નીકલતા હે,
 જગરસે ચીખ જબ નીકલી હીજરકી સોસાં બારી હે.

ગઝલે—હયગાં.

બહાં દેખા નયે અંદાઝસે વેહ શોખ મેહમાં થા,
 નીમાહમેં તુરયા પેહલુમેં દીલ થા દીલમેં ખરમાં થા.
 હમારે કલકા સામાં અજબ લજ્જતકા સામાં થા,
 ગલે પર તેગથી સીતમેં ખંજર દીલમેં પયકાં થા.
 ઉડાક ધજજમાં અમરી જીનોને દરતે વહશતસે,
 ગુમાં તકબી નહીં હોતા ગીરેઆ થા કે દામાં થા.
 બજુબ ખારે તમન્ના કંઠ ન પાયા બાગે આલમમેં,
 શુલોંકા જક કયા કાંટોંસેબી મહરમ દામાં થા.
 કલાંકા રહના કયસા પીઝડના જબ નહો ઉલકત,
 કીસીકે રંજે બેગકાબી મેરે સરપે એહસાં થા.
 કીયા રાજે હકીકતમેં મુજે હમરાન હય હયરાં
 જોહર જરતમેં જહીર થા વોહી આખોસે કિન્દા થા.

ગઝલ—અમર.

જાનો મીઠાળયે તીખામે મુઝે સરકાર થોડીસી,
 થેલી એક અર્જ હે સુનશે સુરે ફરખાર થોડીસી,
 હે વક્રો ના—કની ઇસ વકત તો સુરત દીખા દે તે,
 કે બાકી હે હયાતે આશીકે ખીમાર થોડીસી,
 મેરી મુશકીલે આશાન કીજીયે યે મુશકીલે અવલા,
 તુમ્હે આસાં બહોતસી હે મુઝે ફુશવાર થોડીસી,
 હુવા જતા હુ મર્ડે બહારે ઇસીયા કોઇ ઠોકર,
 કે કિશતી રેહ ગઇ હે હોતે હોતે પાર થોડીસી,
 જલક ઉસ હુસને દીલકસકી દીખાવે સુરતે મુસા,
 મેરે અવલા જરાસી સૈયદે અબરાર થોડીસી,
 બુલેખાંકી તરેહ આતે ખરીદારીકે ખુદ મુશકર,
 દીખાતે તુમ્હરી ગર સરે ખાનગર થોડીસી,
 બસ અમ અમર હસે મલકરા બહાનેમે બસરકીજે.
 બહોતસી હોમુકી અમ છાંડી હે માર થોડીસી,

ગઝલ—હાદી.

જાપસે હમ આશીક તુમ્હારે હો ગયે, દીનો દુન્યાસે કીનારે હો ગયે,
 છુલ્લે ખાલીક દેખામે કેહતે હે વેહ, અ.જસે બસ હમ તુમ્હારે હો ગયે,
 અપની મેહશીકસે હમે ઉઠવા દીખા, ગયેર તુમકો અમ્મે પ્યારે હો ગયે,
 આપકે દરકા સદારા થા હમે, જાને જાં હમ બે સદરા હોગયે.
 ચાંદની સુગત તુમ્હારી દેખકર. અખ યે શુમ સમ સીતારે હોગયે,
 લીજીયે કેહના તુમ્હારા હોગયા, દોસ્તબી ફરમાન હમારે હોગયે,
 ગયેર દીલમે ઇટગયે હાદી બહોત, ઉનસે મેરે જાપ છવારે હોગયે.

ગઝલ—અનવર.

જલવા મુઝે દીખાદો અજમેરકે બસેયા
 રૂપસે નીકાખ ઉઠ દો અજમેરકે બસેયા,
 આંખોમે અજકે હસરત દાગે શીરાક દીલમે,
 ફુખડી મેરી દવા દો અજમેરકે બસેયા.
 સુરત નહીં દીખાતે હે છાંભવાર તુમ જા,
 આવાજ હી સુનાદો અજમેરકે બસેયા.
 હોગયે મહે દીલસે થાં મા વ મ કે ઝગડે,
 વહદતકી નય પીલાદો અજમેરકે બસેયા.
 અમીશ્વાર હાકર અનવર ખડ હે ફરખર,
 બામડી હુમ બનાદો અજમેરકે બસેયા

મજલે-રૌશન.

જમાના કાન રહા હે ચે દુન્યા દેખી ખાલી હે,
 ન કોઈ હે ખુશી ખુર્શન ત કોઈ મમ્તે ખાલી હે,
 જમાના તુઝે મરતા હે જમાના તેરા ચમકા હે,
 ખુદાને શકલ તેરી તુરકે સાંમેમે ઢાલી હે,
 હાસીકે કમ સીની કહેતી હે મુજસે દેખતા કયા હે,
 અબી ચમગ્ન જરા દમ લે કમામત આનેવાલી હે,
 હાસીકે દીલકો છીના હે હાસીકે દીનો કમાકો,
 તેરી જો બાત હે જલીમ જમાનેસે નીરાલી હે,
 ઈલાહી વસ્લહી અગ્ન ઝોર ચે શર્મે હયા કમસી,
 કબી વોહ સામને આયે કબી સુરત હુપાલી હે,
 મુન જાઈમે હમબી જો તેરા જી ચાહે કેયે જલીમ,
 કહેજી શોકશો હમનેખી અગ્ન ગરદન ઝુકાલી હે,
 અબી નીકલા હે દીન દેખો અબી શીર સામ હોતીહે,
 કબી વાખદેપે આયે હો તો દીલમે યાદ કરલીજો,
 દીલે રૌશન હી હાસદીન આપને હસરત નીકાલી હે.

મજલે-ગુલ.

જરા તુ સોચ અચ ગાશીલ કે દમકા કયા ઠીકાના હે,
 નીકલ જગ ચે ગયા તંજસે તો સગ્ન અપના ખીગાનાહે,
 સુસાશીર તું હે ઝોર દુન્યા સદરા હેલુલ મત ગાશીલ,
 સફલ મુલકે અદમ આખીર તુઝે દરપેશ આના હે;
 લગતા હે અગ્નસગ્ન દોલતપે કયું તુ દીલકો અગ્ન નાહક,
 નજાવે સાચ હરગીઝ યહાં, સગ્ન છોડ જના હે,
 ન બાકજાંધ હે કોઈ ન કોઈ આશના અપના,
 અખુશી ગઝોર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાના હે,
 લગા રેહ યાદમે ઉસહી બગર અપની શીફા ચાહે,
 અગ્નસ દુન્યાકે ધંદોમે હો કયું ગુલ દીવાના હે.

મજલે-દેશક.

જહાંપર સમા હોતી હે વહાં પરવાના આતા હે,
 પરી-ફૂલસે જમાહે ઉસ જગા દીવાના આતા હે,
 કહીમે વસ્લકા તાલીબ હું મેં અગ્ન સાહીમે ઉલક્ત,
 તેરા અગ્ન તક નહીં ગરહીકમે કયું પચમાના આતાહે,
 ન કરમાકે કયો મુજસે કહંગા વર ન મેં દસવા,
 અગ્ન મસ્તેનાજ મુજકો ના લયે મસ્તાના આતાહે.

નહામે તાક હો તુમ અમ સોતમમે શોહ-રમે આશક
મગર ચેહલી તો કહીએ કુહ કરમ દરમાના આતાહે.
નહો મર રોનકે બજમે હસીના તુમ અમ આહે ફુરમ,
તો કયુ દીલ હામ આસિકકા તુમે નજરના આતાહે.

તરખમે હસાની-મગલ.

અમ રહા હું મેં તેરી યાદી માલા દીલમે,
બલ્લા દરમા રહા હો તુ અમ બર કે તન્હલા દીલમે
મેરી આંખોસે અમર પરહમે વંદાવ હું જાએ.
મેં બી દેખું તેરે જોખનકા તમાસા દીલમે.
તુહી આરા હમ મેરા જોર તુહી જાતી હમ મેરા,
આ બીઠાલું મેં તુજહે અમ મેરે હમલા દીલમે,
ઝીકની કરતા હું મર મેં તો તેરા કરતા હું,
બુઝ તેરે ધ્યાન નહી જોર કીસીરા દીલમે,
ફર આંખોસે તસબુર નહી હોતા જસકા.
ખુશ ગયા હમ તો નખીકા રૂપે જોયા દીલમે.

મગલ-વાહેદખલી.

જાનેમન જાનેમન જાનેમન જાનેમન.
કરકે તનહા મુઝે અમ દોસ્તો ગુલશામ ગમ્મા,
ગમ અલમ સોંપ ગમ્મા, તાકતો આરામ ગમ્મા—૧
કયા હસે ખતે મય લીખું કયા મેં જુખાની બોલું
કાસદ અમતક ન ફીરા લેકે વે પેગામ ગમ્મા—૨
વાયદા કર કર જો ગયા, શખકુન આયા હરજેજ,
ધનતેજરીમે તેરી મુજકો શુખ્હો શામ ગમ્મા—૩
કળ ખુશ આતા હુએ મુજે બાગે બાહારો ગુલસેન.
ગુલ તો સખખાર હુવે જીરકા ખુશ અંદામ ગમ્મા—૪
જસમ લાગેર કુમેરે દેખતે કેહતે હુવે તખીમ.
હંદગી હસદી કહાં જીરકા દીલ આરામ ગમ્મા—૫
ન અરે ખેંચું હું તસવર મેં શબો રોજ મુદામ,
રોના અશમે કા હરજેજ ન શુબો શામ ગમ્મા—૬
જીર વાહેદખલી કર રખાની બીલાવેગા ખેલી,
દામ મે રખાએ મુજે વે ખુતે ખુદ કામ ગમ્મા—૭

મગલ-તલખુશ.

નહીસે નીકલકર રૂપે પુરતુર દીખાદી, અમ ખરિ રીશક,
મર ચેહલી નજર હો અનાજ મુસો, અમ ખરિ રીશક,

જલતા હું સખો રોજ નહીં મોઝેન જરાબી, બેઠલ હવ મેરાજી
 દીલમેં જો મેરેદાસેખલમ હે વોહ મીઝાદો, અમ પ્યારે રીઝાઈ
 ખીચારે મોહખત હું નહીં જીવતકા ચારા, ચે દીલ હે હો પાર,
 ફરમાઓ કરમ જોર મેરે દીલકી દવા દો, અમ પ્યારે રીઝાઈ,
 મેં ખ્યાબે, ગરબતકો પડા સોતા હું હરદમ, હે મેહરે કુચે અમ,
 ચે બેખબરી દુર કરો જલ્લ જગાદો, અમ પ્યારે રીઝાઈ,
 મમાનકી દાલત તો ઇનાયતસે ખતા ડી, તોંકીર ખડકા દી,
 અરમાને તજખુલ હે કુછ ઉસસે સિવા દો અમ પ્યારે રીઝાઈ,

ગઝલે રૌશન.

જો પુછા મેને જાલીમસે મુઝે કયું દાર પર ખીચા
 તો ખોલા તુને કયું નકશા મેરા દીવારપર ખીચા,
 હજરો દીનસે બેદીન હોતે જાતે હેં કેખો,
 અજબ કશકા ડીસીને હે જખીને ચાર પર ખીચા.
 નશાંતકલી નડાલા આખદાદી ઉઠમઈ કયસી,
 હજરોં ખાર રખ રખદર ગલા તુલવારપર ખીચા.
 કયાતમેં તેરી દાખન પકડકર તુઝસે પુકુંગા,
 ખતા કયાથી મેરી મુબકા જો તુને દાર પર ખીચા.
 શખે વાઝેદા વોહ કહતે હેં ન આને હમ કલી રૌશન,
 તેરે જબમે મોહખતને મુઝે ઇકરારપર ખીચા.

(પુલખુલે અંગાલી) ગઝલ.

જો સમજું આંખકા તારા તો વોહ ના મેહરખાં કયું હો,
 જખીને મસકન ઉસકી મેરે હકમેં આસખાં કયું હો.
 વોહ પુલખુલ હું કે રેહ સકતા હું જરમે મુબકે સાચેમેં,
 ગુલીસ્તાને જહાંમેં મુબકા રીઝરે આસીયાં કયું હો,
 ચે આશત હે કે દીલસેબી નહીં કર સકતે હમ જાતેં,
 પૈસા હો મુકા હો જો વોહ અપના રાઝદાં કયું હો,
 જો જાલીમ હેં વોહી તો કુલતે ફલતે હેં દુનીયામેં,
 ચમન જોહરકા તેરી તેમમેં સીરકે ખીજાં કયું હો,
 હમેં ફુરકત વોહ દીલમેં ન પકડેમા ચે વર હરખીઝ,
 મહીં મુદ જસકા હો મીઝાદ જપસં વોહ મકાં કયું હો,
 ડીસી નાખુક મહનકા કયા વસખુર દીલમેં રેહતા હે,
 કહે તે હોશ ઇન રોઝિં તુમ જતને નાતખાં કયું હો,

ગઝલ-મુખતાજ

જો રેન સપનેમે એક ખાલમ, મુઝે સપ્નીલી નહર પડાયા,
અબખદી મન મોહની થી સુરત; નીશલી સજ ધબ બના હુવાયા.
વોહ સીરપર તાબ હલ ખતાકા, ફરોગ મુખડેયે વહ-દોહકા,
લાંબોસે યાસીનકા તબસ્સુમ, લીચે અદાયે દીખા રહાયા.
બદનપે લશ-લાકડી અખાથી, ગલેમે લા વહ-દહુડી સેલી,
ધરે મુઝમીલકી કાલી કમ્મલ, વોહ કાંધે ઉપર ખડા હુવાયા;
અસાયે ઇન્ના ફતહના લેકર, સદાયે ઇન્ની રમુલ દેકર,
સંબાલકર લા-ઈલાહી ધુનોકા વોહ મુખસે મોરલી બળ રહાયા.
અરબકા ખાસી અહદકા પ્યારા, જ્યાંપે થા ઉમ્પીદકા નખારા,
કમરમે પટકા જો મીમકા ચા, વોહ નામે અહમદ જતા રહાયા
મેં સુનકે જોબનકી ધુમ તેરે શીરતહું બન જોગનીયા બનકે,
કબી પુકાઈથી ચા મોહમદ, કબી જ્યાં પર ખુદા ખુદાયા,
અરબ નહીં ઝોર કુછ હે મેરી, પીયા મેં ખીનતી કરતહું તેરી,
ખીડાલો ફવારે મુઝે ઘુલાકર, જો ઠીરપા કરતે હરબહી કયાયા.
યે સુનકે ફરમાયા કોનહે તુ, ખતા-દીયા મેને નામ ઉનકો,
દીયાસે બોલે કે હમને, યે નામ, નામે મુખતાજ તો સુનાયા-

ગઝલ-હામ

જો દીલ કાબુમે હે તો કોઇ ફસવાયે જહાં કયું હો,
ખલસા કયું હો તપીસ કયું હો કલક કયું હો ફના કયું હો.
મઝા ખાતા હે ચમ ચમકે હમેલી રંજો રાહતકા,
ખુશી હો ગમ હો જો કુછ હો ઈસાહી નામકાં કયું હો.
યે મીસરા લીખ દીયા અલીમને મોરે લોહ મરકબ પર,
જો હો કરતકતકી બેતાબી તો મુખવામે ગીરા કયું હો,
મઝમ આયા સીતમ દુદા કયામત હો-ગમ ખરપા-
મેં પુછા કે તુમ આસુરકા મુઝસે મેરી જાં કયું હો.
નવીરે જા-શીઝ હે કયા ખમર કાસીલકે આનેકે,
ખતાઓ તો સહી તુમ કાગ અયસે સાદમાં કયું હો,

ગઝલ-હાફેઝ

જાં હે શીકાયે ખવાલ દીલ મુખતીલાયે ખવાલ.
આંખોમેં પુરે ખવાલ દીલમેં ઝીલાયે ખવાલ,
મરહામે અબલીયાં હેં કતમે જમાં પેહી હેં
પાયે વોહી વીસાવત અસોહી દીલાયે ખવાલ.

હરદાસ મેલી દુખા હે યા રામ કીસી તરફસે.
હોવે નસીબ મુબકો દીદે લીકાયે ખવાળ.
અબજમેરકી તખત્તા દીલમે ભરી કુઈ હે,
અબજમેર જલ્દ મુબકો પારખ ખુલાયે ખવાળ.
હાફેઝકો અખ નહી હે કુછ ખોદે દીનો દુન્યા
લીખતા હે મદહે ખવાળ વસદે સનાયે ખાળ.

ગજલે-શાધર-કબ્લાલી.

ઝર રખ્યા હે હમને દરે જનાનાં સમજ કર
કાફીર હે જો સીજદા કરે ખુતખાનાં સમજ કર
દીલ દેહી ચુકે હેં તુમહેં ચારખી સમજ કર
બેગાના ન સમજો! હમેં બેગાનાં સમજ કર
સેમાદ ન કર ફીકર અસીરીકી હમારે
હમ આપ ચલે આગેમે ખુતખાના સમજ કર
ઉનસે જો મય કેહતા હું દીલે ઝારકી હાલત
વો ટાલ દીયા કરતે હેં દીવાના સમજ કર
અચ્છા હે ન આગે વો મેરે ખાનગે દીલમે
અરમાન નીકલ જાગેમે પીરાના સમજ કર
હમ રોઝ સરે બઝમ જલા કરતે હેં લેફીન
પરવા નહી કરતા કોઈ પરવાના સમજ કર
ચુરખતકો મેરી દેખકે શાધર વો ચું બોલે
દીલ હાથમે લે જાતે હેં નઝરાના સમજ કર

સાચેર { અસીરી ઇશકકો મનચુરથી મેરી લડકપનમે
પીનાયા તોર મનનત કે બહાને મેરી ગરદનમે

(નવનેહાલે ચુલશન) ગજલે-ખુશીદ.

તસવીર તુમહારી જો નઝર આગે મોહમ્મદ
તો દૌલતે કૌને નહી મીલ જાગે મોહમ્મદ
વો દીનબી ખુદા અખ મુજે દીખલાગે મોહમ્મદ
કે આપહી તસવીર નજર આગે મોહમ્મદ
આપહી સરકારસે કુચ લેકર લુખા
ખાલીક જો દરે પાકયે મોહમ્મદ મોહમ્મદ
મર જો નઝર રહેમતી ફાગલે જો મુબપર
બીચકી કુછ કીસમત મેરી જાનજાને મોહમ્મદ
મુંન લે જોકહે પરકા કરે નામ તુમહારે
ચુલક બી ચુલામ આપમ હો જાગે મોહમ્મદ

ખીખારે મોહમતકો તુમહારે ન સતાઓ.
 મર મરખ શે ઈલાહી ઉતર આએ મોહમદ
 સાની કેબી સરપર રહે જસ સયએ હામન
 ખુરશીદ સવા નેએ પર જખ આએ મોહમદ

ગઝલે-નિઝામી-કુવાલી.

તલવાર ખુ' મે' રંગલો અરમાના રેહ ન જાએ
 ખિસમિલકે સરપે કોઇ એહસાન રેહ ન જાએ
 વાઝદા કીયાથા અય દિલ આનેકા આજ ઉસને
 આ રાયશોકા કોઇ સામાન રેહ ન જાએ
 બર બરકે જામદે' હમ અખ મય કશોકો સાકી
 મેહદિલમે' કોઈ ખ્યાસા, મેહમાન રેહ ન જાએ
 લિલ્લાહ ઇસમે' આકર તુંમ અપના ધર ખનાલો
 દિલ ખાનાએ ખુદા હય વીરાન રેહ ન જાએ
 અખ કલ કર ચુકે તો પામાલ લાશ કરદો
 યેહખી તુંમહારે દિલમે' અરમાન રેહ ન જાએ
 લિલ્લાહ અપને ધરસે દુશમનકો તુંમ નિકાલો
 ફિરદોશ કે અમનમે' લયાતન રેહ ન જાએ
 વોહ તેગ લેકે આયે ચત્ર સરકે જલ નિઝામી
 ઉલશતકો માખરે કા, હય મેદાન રેહ ન જાએ

ગઝલે-હાદી.

તખીઅત દુરપે આજાએ મેરી યે તો મુશકીલ હે,
 અઝલસે શેરતા રૂપે મોહમદ પર મેરા દીલ હે,
 ઇલાહી મુઝકો દીદારે નખી હાસીલ નહીં હોતા,
 મમે કુરકતકા પરદા કયું નહીં ઉઠતા જો હાઈલ હે,
 કીયા હે તુને ઝખખી મુઝકો ઇશકે અંબરે અહમદ
 ન મે' આશીક હીંસીકા હું ન મેરા કોઇ કાતીલદિ,
 તેરી દુશને જાનત લેકે કયા કરું રીઝતા,
 ખુદા હે શેરતા જસકા મેરા દીલ ઉસપે આઈલ હે.
 બપેશી અસપરે આલમ કહો કયા નખર લે જાડે
 ન દીલ દેરેકે કાખીલ હે ન અ' દેરેકે કાખીલ હે,
 ખુદાકે ખાસ્તે કીને કરમ યા સ્વાદીયે કૌસર,
 તુમહારે હાજતે દીદારકા હુઝીબી સહીલ હે.

ગઝલો—મુલતાં.

તમનાં દીકરી હમબરમે ક્યુ કર મરતે હમ નીકલે,
 અગર નીકલે ક્યામત તો શીરખી કમસે કમ નીકલે,
 જલાકર આહે દીકરો, પીકે આંસુ પાકે ગમ નીકલે,
 નીહાયત સયેર હોકર ક્યયે જનાંસે હમ નીકલે.
 કરું મેં ડરતે ડરતે ગર, સવાલે બેશિયે અપર,
 વોહ હોં જામેસે બાહિર મ્યાનસે તેગે દો હમનીકલે.
 અગર હોતા રહે દીદાર અય રશકે કમર તેના,
 નહોં મુઝતર જગર અપના નહીલ તડપે નદમ નીકલે.
 નજર આયા ન વકતે ઇમતીહાં કોઇ સરે મકતલ,
 હજરો જાં નીસારોમેં હમી સાખીત કદમ નીકલે.
 જો હમ બરકે ધીયે વોહ ઇસ તરફ જુલેસે આ નીકલે,
 મીટ દરદે જગર રૂપસત કલક હો દીકરો ગમ નીકલે.
 નજર આતેયે મુલતાં બોલે બોલે જો હમકો,
 વોહી ઝાલીમ વોહી કાતીલ વોહી અહલે સીતમ નીકલે.

ગઝલો—દાગ.

તડપતે હેં ઉન્હેં ગયરોહી દાલત અયસી હોતી હે,
 ખુદાહી શાન હે અયસોહી દાલત અયસી હોતી હે,
 જમ આંખોસે લગાતા હું તો ચુપકે હંસ હંસકર,
 તેરી તસવીરબી કેદતી હે સુરત અયસી હોતી હે.
 અબીતો ખેલ સમજે હો મગર એક દીન દીખાવેંગે,
 ક્યામત ઇસકો કેહતે હેં ક્યા-મત અયસી હોતી હે.
 હમારી શકલ તેરે ગમમેં પેહછાની નહીં જાતી,
 ખીગડ જાતી હે સુરતબી મુસીમત અયસી હોતી હે.
 બરી મેહરીબમેં ગયરોસે ઇચ્છારે મું મેરે આગે.
 મુરબ્બત આંખહી અય બેમુરબ્બત અયસી હોતી હે.
 ન નીકલે આ લમે બાલાતક અયસા ચંદસા ચેદરા,
 ઇનહી કાશીર જુતોમેં એક સુરત અયસી હોતી હે.
 જરાસી ખાતપર અય દાગ તુમ ઉનસે ખીગડ મેકે,
 ઉસીકા નામ ઉલ્લક હે મોહખમત અયસી હોતી હે.

ગઝલો—કરીમ-કબાલી.

તરહે અનસાયે જુતે કેનો મકાં તું કીતો ચા
 ખુદ નવામે હરફ સાહે ફુનારીસ હું કીતો ચા
 હરે જુલો અરબો સખરમે રમેજુ જનકર બસા

તુહી થા તુહી બહારે ગુલસોની તુંહીતો થા
 ઝમાઝમા સનજે નવાજે ૧૯ ખલુહા ખાલેદીન
 રંઝ આમેઝે ચમન રાઝે છનાં તુંહીતો થા
 તોકે કુમરી તુહી તો હે સરવે ગુલચનકી બહાર
 રંઝે ગુલ તુહી થા ગુલગુલકી કુગાં તુંહીતો થા
 સુરમા દેકર તોર આંખોંકા બહાનાં થા તુજેહ
 તુરપર સુરત કશે બરકે તપાં તુંહીતો થા
 હેલીઓ ફીરીંમે ગુલમે' શમ બમે' રખખા થા કયા
 ફુસેન બનકર દીલ રેખે આસાકાં તુંહીનો' થા
 તુહકા જુદીપે ઓર મુતુસકા બતને હુતમે
 ચાહમે' યુ પ્રકકા ચારખ મેહર્યા તુંહીતો થા
 કુખે છઝની ઓર અનલાહક કેહતે ઉન્હી કયા મળલ
 શમસ ઓર મનસુર કે મુંહમે' ઝપાં તુંહીતો થા
 ક્યું ન હોયે મદદગર તેરા કરીંમે કારસાઝ
 તુતક બખશે અકબરે શીરી ઝપાં તુંહીતો થા
 શાએર { મે હીજરમે' મરને કે કરી હોઇ ચુકા થા
 { તુમ વક્તપે આ પોંહએ નહીં હોઇ ચુકા થા

કબાલી-ગઝલે કહીમ.

તરે રોઝેપે યા શાહે ઉમમ જાને હઝીં નીકલી
 હઝારે' નાઝ કરતી અપની જાને નાઝની નીકલી.
 વેશાને ફીખરિયા નીકલી યે શાને મુરસલી નીકલી,
 શરફ મંચ કાઅમેસ બઝકર મહીનેછી ઝખોં નીકલી.
 જલારક ખાક ફર દેગી તુજે યે ગરદીશે ગરદુ,
 નખીકે હીજર મય મુહસે જો આહે આતશી નીકલી.
 કુછ અયસી સાનસે મેહગુએ હકઆએ મુએ જાનત,
 ઝપાંસે હુશે ગીલમાં કે સદાએ આશરી નીકલી
 નખીકે શરખતે દીદારસે સયરી નહીં હોતી,
 ખુબી જખ આંખ દીલ બોલા મેરી હસકત નહીં નીકલી.
 કહીમ અજઝે ખીલાયે તુમને જોહર નાઅતે ઝોહમદમે
 ઝપાંસે હક મુખ'દા કે સદાએ આશરી નીકલી.

મઝલે-ફકર.

તકદીર હમારી ધનદીતો કેસી બલક મઝ
 હમીમે' વાકપરી મેરે આકે નીકલ મઝ
 એક રાત્ર મેરે આશરી અજાઝે જો દીલ મઝ

લાખો સીપાહી હટ ગયે તલવાર ચલ મધ
 રોખલા હમારી આઢાં એસા કુવા ખુલ'ક
 ખીજલી તડપકે ચરખે ફાહનસ નીકલ ગઇ
 હયે વાગે મનહીલાને જમાને કે ઝોરમ
 દેહલી "ઝંફર" કે હાથસે પલમે નીકલ ગઇ
 ગઝલે—અકબર.

તાઝીમસે લેતા હે ખુદા નામે મોહ'મદ,
 કયા નામ હે અય સલ્લે અલા નામે મોહ'મદ.
 સીન્દહેમે રહા ફત્ત સો ઘરસ સર ન ઉઠાયા,
 જીસ વકત કલમ લીખને લખા નામે મોહ'મદ.
 ડરતાયા યુનાહોંસે મે' રહમતને નીદા દી,
 ગાશીલ તુ કહી ખુલ ગયા નામે મોહ'મદ.
 કુરઆનમે' જન્નતમે' સરે અર્ક સરે લોહ,
 કીસ શાનસે ખાલીકને લીખા નામે મોહ'મદ.
 હે ઉમ્મિયે હરામ આગ જહનમઝી અઝીઝો,
 જીસ કપ્પચંકે હો દીલ પે લીખા નામે મોહ'મદ.
 અકબર તું બચા ચાહે અગર નારે સકરસે,
 સીરકે નગીને પે ખુદા નામે મોહ'મદ.

ગઝલે અકબર—કબાલી.

તુમ હારે ફુસ્તકી જગ તક બહાર બાહી હય
 ને ચાહે જુદમ કરે અખતીયાર બાહી હય
 ખુદાકો વાસ્તે સુરત દિખાદે એ અલિમ
 હમેંબી યાર તેરા ખન્તે ઝાર બાહી હય
 કીયા ને વસ્લકા ઇનકાર ખુલ ગયા હમકો
 તુમહારે દિલમે' અબી તક યુમાર બાહી હય
 ચેહ ફરસ હયકે ચલો બાગે મયકશી હોખમે
 શરાબ શીશમે' હય ઝોર બહાર બાહી હય
 ખુદાકે રઝલસે ઇકના તો હો મયા હાંસીલ
 કે ઉસકે દિલમે' અબી તક યુમાર બાહી હય
 તમહારી આંખસે સાબિત કુવા હય અયે અકબર
 શરામે વસ્લકા અખતક યુમાર બાહી હય

ગઝલે—અલીમ.

તુમહારે ફુસ્તકે પરપા કયામત હોનેવાલી હે,
 મેહી સુરત હે તો કુહ ઝોર સુરત હોનેવાલી હે.

વેલ કેલતે હેં હીસીસે હમને હજરત હોનેવાલી હે,
 હમારીબી તુમહારી-હીસી હાલત હોનેવાલી હે.
 હમારા છક શીર આને સગા હે કનકી સોહામતમે,
 મુનાહે હમ પર કનકી શીર મનામત હોનેવાલી હે.
 હમે ટાલેમા વાખદે મર કહાંલક આનકલ કેલકર,
 કે આખીર એક દીન જાહીમ કયામત હોનેવાલી હે.
 હમારે સામને કર લાખ વસફે દુર અય વાએઝ,
 કહી મારેકી ઝાંવાં ડોલ નેમત હોનેવાલી હે.
 બહાલ હે જે તુમને રસ્મ ગયરોસે તો અબ્બ હે,
 હમારીબી કહી સાહેબ સલામત હોનેવાલી હે.
 નસીબ અબ્બ એરે ફેરે કરતે હેં શીર કુપે ખતાંકે,
 નયે સીરસે મગર હજરતકો વહાલત હોનેવાલી હે.

ગઝલે—આખર.

તુમારા દીલ અગર હમસે શીરા હમ,
 તો બહતરહે હમારાબી ખુશ હયે.
 હમારી કુછ નહિ તકસીર લેકીન
 તુમહીકું શખ કહેંતે બેવશાં હયે.
 વેલ એકમત હમ કહાહય છસને તુમસે,
 શીસો છક્સે તુમારા દીલ મીલા હયે.
 હોવે હો ઇસકર બેબાર હમસે,
 કહો હમને તુમારા કયા મીયા હયે.
 અબસ બેદેલ કરો મત આખર કાયે,
 મુસાફર હયે સૈકસતા હયબગદા હયે.

દોનોઆફ (જલસા સંગ્રહ) કબાલી, ગઝલ.

તુને પ્રીતકા વામદા કરકે પીઆ મોસે પ્રીત લગાના છોડ દીયા,
 વેલ મહેરકી અખીયાં ફેર લીલી હરદમકા આના છોડ દીયા.
 જરા દરસ દીઆકે બોલ સબબ, તેરે બોલમે વાફં સખ તન બન,
 તેરે હક્કમે બોયા સારા જોખન, મેને અપના ખીયાના છોડ દીયા.
 ઇસ માહસે પેહલે નેહ લમા, જોર મનકો મેરે ફીર લીયા,
 અબસે ખસે કીસ દેશમે જા, જો હસ દેસકા આના છોડ દીયા.
 જાવેં એસી સખી અબ્બમેરકો બલ, જહાં અપને પીમાકા ખાસા હે,
 પીઆ ખીના કુછ આવત ના, મેં દીલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલ-કલયર.

તુમતો ખદા હો હમકો ગમેસે લગાયે કોન,
 ફર માયે તો દીલકી લગીકા મુઝાએ કોન,
 આશક સમઝકે કરતે હો નાજુક મીઝાળ્યાં,
 ગર હમ ન હો તો નાઝ તુમહારે ઉઠાયે કોન,
 દામે બલાસે કમ નહી પન જેમુઓં કા ખમ,
 ફનદે મેં જાન ખુઝકે દીલકો ફસાએ કોન;
 આવારગી દશતે મુખારક હો કચસર કો,
 ઉઠે તુમહારે કુચેસે બચકે ખીલાય કોન.

ગઝલ-કલયર.

તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુશર મીટાને વાલે,
 તુમારી શાન કે ગુણ હર બાર, હુરેં ગાવત હેંબ ચે લલકાર,
 તુમરે નાના હે વો મુખનાર આખે કાશર બાંટને વાલે,
 તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુશર મીટાને વાલે,
 તુમરે રોઝપે બેલનહાર કહેત હેબ હીન્દુ મુસલમાન પુકારે,
 દાતા કીજીયો બેડા પાર નખ યાં પાર લગાને વાલે,
 તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુશર મીટાને વાલે,
 કલયર છોડે અય સનસાર ઝરા તુ દેખે દરે દાતાર,
 વાકે સાદલિ હો જો યાર વો હેબ મુશકીલ ટાલને વાલે.

શબ્દોર { ખુદા કો મારા ઝરા નીન્દ આને હો જોહર,
 અલીતો રાત પડી હય બહોત સત્તાનેકે લીચે:

ગઝલ-રઝા.

તુમને કંઈ કદર મેરી આહ નખતી અફસોસ
 કદર દાનીસે કોઈ ખાત નસાની અફસોસ;
 દાસ્તાં દરદ કી અપને મેં કહું કીસસે અજી.
 કોઈ સુનતાહી નહી મેરી કહાની અફસોસ.
 દીલ અંગર કેહને મેં હોતા તોયે દુઃખ કયું આતા,
 હે અઝલ મેં બી મેરા દુશ્મને જાની અફસોસ.
 ચશમ તર ઝોફ બદન ખુશકીએ લખ ઝાદીએ રંગ,
 ચે મીઝી દરદ મોહબ્બત કી નીશાની અફસોસ.
 રેહમ આતાહિ રઝા દેખ તેરા હાથ મુઝે,
 મુશત બરખાદ મુઝ તેરી જવાની અફસોસ.

તુમને ખાલે હમને ગીનગીન કે લીચે
 હમને કમ આઠાયા ઇસમીન કે લીચે
 કુજ નીરાલા હમ જવાનીકા ખનાવ
 શાખીયાં એવરદમ ઇસમીન કે લીચે
 આહને વાલોસે ગર મતલખ નહિ
 આપ કીર પમદા હુવે ઈનકે લીચે
 ફેસલા હો આજ મેરા આપકા
 યે હા રખખાહે ઈમ દીનકે લીચે
 દીલકે લેનેકા ઝમાનત આહીચે
 ઝોર હતમીનાક ઝાખીન કે લીચે
 હમ નશીનોસે મેરે કહે ને હંચ વો
 છોડદે ગયરોંકા કયા મનકે લીચે
 હંચ કપે નાજુકયે ગીનતી કે નીશાં
 ઈસને ખોસે તેરે ગીન ગીનકે લીચે
 વો નહિ મુનતે હમારી કયા કરે
 માગતે હંચ હમ દુઆ જીનકે લીચે
 આજ હલમે દાગ હોયે કામ યામ
 કહું મરે જતે હો દીનકે લીચે

શરદ્દર {

દરદ મીનનત કરો દવા ન હુવા
 મેં ન અચ્છા હુવા પુરા ન હુવા
 આર સેદીક-ગઝલ.

તુમ એ-વફા તુ સે મોહખત બડહાયે કોન,
 દીલ દેકે ખચેર જનકી આપને મનાયે કોન,
 મીલનેસે તુમકો ઉજર હેનશરત વીલાસસે,
 શીર આરઝુયે દીલકી હમારે મીટાએ કોન
 તુમકો ન્યાઝમંદકી પ્રવા નહીં અગર,
 કીસીકો મરજ હે નાઝ તુમારે ઉઠાયે કોન;
 રહે હુયે હેં અયસે કે મીલના મોહાલ હે,
 જાયે મનાને કોન ચહાં ઉતકો લાયે કોન.
 ખંજર ખીચા હુવા હે સીતરમગર રકા હુવા,
 શીર કીશતયે વફાકો અલેસે લખાયે કોન,
 ખુદ આસ્તાલે મારસે રેહતે હે દુર દુર
 કામીલ જો મેં જાયે તો હમી ઉઠાયે કોન.

કન્યાલી—નાખતો—રમુલ.

તેરી સુરતપે હું કુરખાન રમુલે અરખી
હો દીકા તુજપે મેરી જ્વન રમુલે અરખી
કયાહી ખારે તેયે અલખાય હેં, અયે ખતમે રમુલે
ચહેદી સમયદે મીશાન રમુલે અરખી
આંખીયા તક તુએ મેહયુએ ખુદા કેહતે હેં
નાઝ કરતે હેં સુલેખાન રમુલે અરખી
જાએગે સખ અમને ખુદામે હય કુદમે ખુદા
લાએગે તુજપે જો ધમાન રમુલે અરખી

મઝલે—વાસીલ.

તેરી હલકતકો અય ખાળ ન કયું દીલ દીમીયા જાને.
પ્યારા જયકે તુઝકો હઝરતે ખચરલ-વરા જાને.
દીલે ખીમારકી મેરે ખખર લે જલ્લ અય ખાળ,
મસીહા તુહી મેરા હે મેરે દીલકી દવા જાને.
તમન્ના હે જો દિલકી કયા કયું અય ખાજવે આલી,
તુમહારે માંસીવા કયા કયા કોઇ મેરા મુદદઆ જાને.
ગદાકો એક પલમેં તુ અગર ચાહે ગની કરદે,
તેરા દરખારે આલી હે યે રત્યા કોઇ કયા જાને.
કટી જડ કુદકી હોંદુસ્તાનમેં આપકે ખાચેસ,
કોઇ કયા રતખયે આલી જહાંમેં આપકા જાને.
ન કયું રતમેં આલા હો સીકર ઓર હારાસે
તેરે દરખારે આલીકા જો અપનેકો ગદા જાને,
જહે કીસમત કીસી દીન યુલશને અજમેરમેં ખાળ,
ખુલાઈગ મુઝે વાસીલ ખુદા જાને ખુદા જાને.

મઝલે—વહસી.

તેરા સાની અગર કોઇ ખસર હોવે તો મેં જાનું,
ખસર તો કયા વલે શમસો કમર હોવે તો મેં જાનું.
તુમ અપની જુલફે નાગનકો મેરે મોંહસે મીલા દેખો,
અગર વોહ લાખબી કાટે અસર હોવે તો મેં જાનું.
નીકાબો રખસે ખુરકેકો રહી શખ વસ્લકી થોડી,
તુમ અપની જુલફકો ખોલો સદર હોવે તો મેં જાનું.
જરા હુપકે રહીમોસે મેરી આખોમેં આ ખેડો,
અગર કોઇ લાખબી હુડે ખખર હોવે તો મેં જાનું.
તેરે વહસી મીળા જુદા મુઝે ડર હે મેરે ખારે,
અગર હમ જાનવક દેવે કદર હોવે તો મેં જાનું.

મઝલે-મઝી.

તેરે સહો તેરે કુરખાં યા રમુલે અરખી,
 જનબી દીલબી હે છમાં યા રમુલે અરખી,
 મેં હો કયા ચીજ જહાંતક હે હસીનાને જહાં
 આપ પર સખ હેં ચે કુરખાં યા રમુલે અરખી.
 ખાને નેઅમતસે ખતા ઠીજે મુઝેમી હીરસા,
 આપકે દરપે હું મેહમાં યા રમુલે અરખી.
 કય નિકાલું દરે દૌલતપે પહોંચકર અપતે,
 જો કે હેં દીલમેં ચે અરમાં યા રમુલે અરખી,
 અખતો લિલ્લાહ ખુલા લીજે મદીનેમેં હુઝુર,
 હીંદમેં હું મેં પરેશાં યાહ રમુલે અરખી.
 હુશ કે રોજ લીયે હુંમા મેં પેશે કાઝી,
 હાયમેં આપકા દામાં યા રમુલે અરખી.

નશાતરે ઢિલકૃત-કન્વાલી.

તેરે જોમ મે પહેની કદની મેરે બાંકે જવાને મદની
 તેરે નૈનસે નુર ટપકતા પટલ કમર મે નખુ વતકા.
 અલ્લાહરે નાખુક બદની મેરે બાંકે જવાને મદની,
 મેરે બાંકે રંગીલે સેયાં મય પડું હું તોરે પૈયાં
 કી જો નમેરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની.
 હર ફુલમે તેરી જુ હય રંગમે તુહી શું હય,
 તુઝે અંપા કહું યા સમની મેરી બાંકે જવાની મદની.

ગઝલે-અકબર.

તેરે વસ્કમેં મુલ બદન કયસે કયસે,
 મુનાતે હેં રંગી સુખન કયસે કયસે,
 મોહમદકી ઉમ્મતકો શીરહોસમેં હેં,
 મહાં કયસે કયસે અમન કયસે કયસે,
 નબીકે નવાસોંને ઉમ્મતકી ખાતીર,
 સહે દરહો રંજો મેહન કયસે કયસે.
 સહરકો ઇસી ગમમેં રોતી હે અખનુમ,
 મીલે ખાકમેં મુલ બદન કયસે કયસે.
 ન પુછો જુદાઇસે દીન જાંદગીકે,
 મુન્બરે હેં સાહે અમન કયસે કયસે.
 અમીરે અરમ દેખજો દરપે આકર,
 હેં હાઝીર ગરીબુલ વતન કયસે કયસે.
 હુઝુરીમે રખીયેગા અકબરકો હરદમ,
 મુનાતા હેં સૈઅરો સુખન કયસે કયસે.

ગઝલ—મુશતાજ.

તોરે અનેકી પીયા જગસે હય પુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગા હી નહી;
 ઇસી સોચ ખીયારા ને ખાર લીયો મોરા દુખકી ખબરયા ઝરાખી નહી.
 પડા બેડા મોરા મંજધાર મેં આ અખ દુખત હય તુહી પારલયા.
 મોરી નેહયા કા મેવનહાર પીયા કોઇ જગમેં તહારે સીવાહ નહીં,
 મોરા હીન્દસે જીવ ઉચાટ બયો મોરે દુખકા ન કુચ બળ બાટ બયો,
 તોરે દરસ ખીના મોહે ચયન, પડે કોઇ હીન્દમેં એસી દવાહી નહી.
 ચેહલી ભાગકી કીસતી હય શીયામ પીયાજીસે જીવ દીયા વહી રહ ગયા,
 તોરા દાસ હું જમસા બલા હું પુરા ચે મય કાહે કહું કે કયા હી નહી,
 તોરી કીરયા હુમ હય જગમેં પીયા મુશતાજ પે બી અખ કરેહો દયા,
 સુઝે ચીતસે ખીસાર ના રૈન દીના તોરી પૈયાં પડત હું રવાહી નહી.

રશીલા કન્વાલ-ગઝલે અંગ્રેજી-હિરદુ-કન્વાલી.

દરદે દુરકતરો છુડા માઇ ડીયર હુ મી
 ચરખતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ હુ મી
 દેખ મુજકો નજલા માઇ ડીયર કમ દુમી
 દિલકો વેહશી ન બના માઇ ડીયર કમ હુ મી
 મેં તબચ સુસમેં તેરી હો ગયા આવારી વતન
 પું કહાં હીએ ગયા માઇ ડીયર કમ હુ મી
 શસબે ગુલ આઈ હે અખ આચા હે મોસમ અમ્મ
 જનપર પર જામ પિલા માઇ ડીયર કમ હુ મી
 તેરી દુરકતને બોલત ઝુલમ કીયા હમ મુજપર
 મુજકો કર ગમસે રેહા માઇ ડીયર કમ હુ મી
 હુડ ગઇ હાએ જમાનેસે જમાને હિરદુ
 સખકો અખ વીઈ દુરા માઇ ડીયર કમ હુ મી

(સમરે—ચમન)—ગઝલ.

દરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો,
 દેખા તુમહે કરુંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો.
 કુચા ગલી વ ધર ધર હે દેખ મેના તુમકો,
 બદનામ તો કરુંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો.
 દુરકીસે તુમ નો ચાહે દરવાજા બોડ ખઈ,

મરઠર બી ના હરંગા આહે બોલો યા ન બોલો.
લાખો સીતમ સહંગા મેં છરંગે તુમહારે,
સીકવા નહીં હરંગા આહે બોલો યા ના બોલો.
દીલ જન આર ખમાં તુમપર હરંગા કુરલાં,
વાઝેદા વફા હરંગા આહે બોલો યા ન બોલો.
ઠાઝી પેહનકે કરની મુરત ખની ફકીરી,
દર દર સદા હરંગા આહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝ—જૈહર.

દર પર રહા ખડા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
રોરો કે કેહ રહા હું, આહે બોલો યા ન બોલો,
ફરીને સુબકો મારા, લેસો ખખર ખુદારા,
સદમા યે સેહ રહા હું, આહે બોલો યા ના બોલો.
દમ હે લખોપે મેરા, કુરકતને આકે મેરા,
મર મરકે મેં જ્યા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
મુંજ ધારમેં હે ઠીસતી, અખ પાર હો યે જલદી,
છસીયામેં ફસ રહી હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
માખિર મેરે કહાં હો, મુરશીદ મેરે કહાં હો.
મુશી તેરા ખના હું, આહે બોલો યા ના બોલો.
ખસ અખ કહીં ખુલાલો, મતવાલા તુમ ખનાલો,
સવદાઈ તક હુવા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
ફાની સમજ રહાયા, અનમુર કેહ રહાયા,
અખ દારપર ચઢા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.
જૈહર ખહોત હે મુઝપર ઠીજે કરમ અખ હસપર,
કદમેં આ ગીરા હું, આહે બોલો યા ન બોલો.

(અતરે અખુત)—ગઝલ.

ફશન કરના મુઝકો કુએ મારમેં,
કખર ખુલખુલ ઠી ખને મુઝકારમેં;
અપને મુસુફકા અઝીઝો હું ખુલામ,
આહે મુઝીએ મેલમે ખાખરમેં;
સરમેરા લટકા કે માલીલને કહા,
દલ લગા હવ અખ નખલે દારમેં;
લાલ મેરી કયું પદી હવ બેફાન;
કયા ફશન મીલવા નહીં માખાર મેં,
સરકે કંઠનેકા મુઝે કુવ મમ નહી,
અમ ન અમે તેરી તલવાર મેં;

ગાઝલ-ફરિશ્ત

દમ તીકલે યા છલાહી યાદે મિહ મહીમે,
 સલ્લે અલ્લા અપાપે હો શરહતો ખુશીમે.
 દેખા હે બખ્સે બલવા હિસ તુરે મુસતફાહ,
 નરગીસકે હે તહેયુર સોસન હે બે-કશીમે.
 બન્નત દે યાકે દોબખ કુછ ગમ નહી હે મવલા,
 રાઝી તેરી રઝમે ખુશ હે તેરી ખુશીમે.
 ગુલશનમે ભકે દેખો ખુલખુલકરી યે સદા હે,
 ફૂલી બક્ષા ફૂના હે હર કશમે શરહતો.
 અલ્લાહસે તુ લગામે ફૂનાકે છોક અમદ,
 કયા કયા કરેજે બદે થોડીસી હાંદગીમે.
 બહારે ગુનાહમે કિશતી અબ ડગમગા રહી હે,
 તેરે બજેર બેવૈટા હે કાન બે-કશીમે.
 ફરગાહે કીખીયામે હસમ થેહી ફૂના હે,
 મદદુન હો યે અકબર મવલા તેરી ગલીમે.

નવનહાલે ગુલશન-ગાઝલ-મેહપુખ.

દિલ કીસી સે ન લગાના જના જવાની પનમે
 કયા હાગદે મયારે જના જવાની પનમે
 શરત દીખાદે પીયારી દીલકોહે બેકારી
 કયસી કરે નજારી નજરે જવાની પનમે
 નમનોકે કરકટારે પાનીકી ઝીલ્હોરે
 આંસુસે મોં ધુલના જના જવાની પનમે
 મીટડીકા કર ખીજીના છોટાકા કર શીરાના
 તનખાકમે મીઝાના જના જવાની પનમે
 મેહપુખ જન જના મે હો ગયા દીરાના
 શહેરોકી ખાક છાના જના જવાની પનમે

ગાઝલ-મુઝતર.

દિલ હાદગાને ફુરનસે પરદા ન ચાહીએ
 દિલ લોકે છુપ ગએ તુમહે અયસા ન ચાહીએ
 દિલ કામકા નહીં તો નથો જન નહીં હય
 ઇતની ઝગસી ખાતપે અમદા ન ચાહીએ
 અબ દિલ સદા હસીકી વરઝ સર ઝુઝારહે
 કાયમા થેહી હય ગયરહ સિનદાન ચાહીએ
 બહિડ તો બખલે ભએ, ગુનેહગાર મુંહ તકે

અમ રેહમતે ખુશ તુઝે અમસા ન ચાહીએ
 મુઝતર મઝારે હઝરતે પવાન ન છોડીએ
 અબસીર કે હવારસે બના ન ચાહીએ

ગઝલે—રેહલવી.

દિલ હમને સનમકો દિયા નઝાના સમજકર
 ઝાલિમને બલાયા ઉસે પરવાના સમજકર
 મેં તાલિએ બોસા ને હુવા ઝુલફાંકા ઉસકે
 જાહરમે બધવા દીયા દીવાના સમજકર
 પેહલતા મેરે આમને મુઠે ખોલકે અમરે
 ફિર કર લીયાં પરદા મુઝે બે ગાના સમજકર
 સાદીમેં તેરે સદકે મઝે વરસ પિલાદે
 આપાહું બોદત દુરસે મયખાના સમજકર
 મનસુર ધસી વાસ્તે કેહતાયા અનલ હક
 શુલીએ ચડાયા ઉસે દિવાના સમજકર

રશીસા કબ્વાલી—ગઝલ.

દિલ બે ગયા હમારા દિલદાર હંસતે હંસતે
 ક્યા કામ કર ગયા હય વોહ ચાર હંસતે હંસતે
 ચારો જરા ચલો તુમ સાવ ઉસે મનાકર
 વોહ હો ગયા હય હમસે બેઝાર હંસતે હંસતે
 મજલીસમેં આસકાકે અગર મેં તેરે દેખું
 આપસમેં ચલ રહી હય તલવાર હંસતે હંસતે
 ચારો ન સેહેલ સમજો તુમ હાલ નાતવાંકા
 અયસાનહો મેરે પેહ ખીમાર હંસતે હંસતે
 ગર શોકે દીદ હય તો પોહચેગે ઉસકે ફરતક
 દેખેગે હમ મુસાફિર દીદાર હંસતે હંસતે

ગઝલે—સયદા—કબ્વાલી.

દિલહી નહો કાપુમેં તો ક્યા મેરી ખત હય, પેહશાને ખુદા હય
 સમહય ને મોહબ્બત મેં ઠીસીને ન કહા હય, આશવ હય બલા હય
 વાઘીર હે ખુતસેં હમેં સખ હાલહે માધુમ, કે છતને હંય માયુક
 ધનકે વોહ કસમ તેં હય કે રમ રમમે દગ્ગ હય, કપ ધનસે વરા હય
 હોઝે અગર તુમ તો બનાએગે તુમહેં હમ ધસકા તો નહીં ગમ
 પર છેડના માયુકા આશિકો રવા હય, કસમેંકી મઝા હય
 આઝરે મોહબ્બતસે અલ્લાહ હી બનાએ, મેં ગમ ન દીખાએ

મેઠ દરદ વોઠ હે જીસકી નહી કોઈ ક્યા હમ મેઠાર દોખા હમ
જાયદોઠો લગે કોસને અંદાજ તો દેખે કુછ ગેર કરો તો
મરના હમ તો મરને કે સિવા કોન જાયા હમ, બાખિરકો રના હમ

ગઝલો-કવાલી.

દીલ લગા ચારસે જિસ દીલ્લા છુધના મુશ્કીલ,
ધરકકા જખમ લગા ઉસકા સીઝાના મુશ્કીલ.
ફુસ્લ હે હામે ઝુલ્ફ હે દો કાલે નામ,
જીસકે તંછ નામ ડંસા ઉસકા જીવાના મુશ્કીલ.
આતશી ધરકને બોહતોંકા કીયા ખાના ખરામ,
આમ દરીયાકો લગી ઉસકા જુઝાના મુશ્કીલ.
માદ કરનેકા લીયા હાયમે મનકા તનકા,
દીલ ઉપર બોજ પડે મનકા હીરાના મુશ્કીલ.
જે ઉમર ચાદમે ગુઝરી સો ગનીમત સમજો.
સોગયા ધરકમે જે ઉસકા જમાના મુશ્કીલ.
રાજે મખશી વાલી જાહીર ન કીસીસે કરના,
હાથસે ખાત મધ ઉસકા હીરાના મુશ્કીલ.

મઝમે-મઝહર.

દીલ તુમકો દે ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
આશીક તો ખરમલા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
પરવાનેકી તરેહ મેં અય સમજેર તુમહારી,
કુરકતમે જલ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ઉલ્લસતમે તેરી લયલી આલમમે મીસલે મજનૂં,
તશ્કીર હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
દીલ બેચ કરકે અય જા ખાઝર ધરકમે મેં,
સવદાયે ગમ લીયા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરકતમે તેરી કાતીલ બેખાર જેર ખંજર
શર અપના મેં ધર રહા રહું ચાહે બોલો યા ન બોલો
સરસી સેરે કદમ પર અય ચાહે મુલકે ખુશી
તાઝીબકો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તશ્કીર ક્યા હુમ હે મઝહરસે સાદ કહદો,
અય જાન બે-ખતા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

મઝમે-મઝહર.

હીસો. નાક મેરા લેકર દીલબર કહાં ગયોરે.
 મુનકે બનાકે મુઝતર દીલબર કહાં ગયોરે.
 કાબજમેં તુનકો હુંકુ યા બુતકદમેં અય છત.
 નાક કહાં કહાં પ્રે દીલબર કહાં ગયોરે.
 દુરકતમેં હસ પરીકે દીવાના વાર બનબન
 કહેતા ચેહી હું દરદર દીલબર કહાં ગયોરે
 અબતો ખબર લો આકર વોહ ઇશકકા છગરપર,
 ઠારી લગાહે ખંબર દીલબર કહાં ગયોરે.
 દીખલા વોહ અપની સુરત ને નુરહી સુરત,
 બે પરદા અય છરાવર દીલબર કહાં ગયોરે.
 ઉશ્વરત બડહાકે પ્યારે હમસે હુયે કીનારે,
 હયરા બહાલ હે મઝહર દીલબર કહાં ગયોરે.

ગઝલે-તજમ્મુલ

દીલકો લુમા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 હમરતમેં લા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 શીર-ચેરહી હે ચુટકી દર પાંચ મેરે દીલમેં,
 શીર ચાંદ આ રહીહે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 હિચ્ચાક સોઝે ગમસેં હે બહરે હીંદ જલતે,
 તનમન જલા રહીહે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 બેહોશ હો રહે હે તલીય હમે નઝઝારા,
 કમા હોશ ઉડા રહીહે ખાનગી પ્યારી સુરત.
 ક્યુંકર નઝર ન આયે આનહ કુંડા ચેહ,
 દીલકો પસા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત,
 હસરત નીકલ રહી હે દીદારકી તજમ્મુલ,
 કિસમત જમા રહી હે ખાનગી પ્યારી સુરત.

ગઝલે-હાઝી.

દીખાદો ચહેરયે અનવર તુંદારા યા રસુલુલ્લાહ,
 તકપતા હે દીલે મુઝતર હમારા યા રસુલુલ્લાહ.
 કીસી સુરતસે પેંદાયે ખુદા મુનકો મહીનેમેં,
 તો શેઝ કાંધ કરે હરમ નઝઝારા યા રસુલુલ્લાહ.
 તસદ્દુક બનો દીલ કરૂં દરે અકદસયે ખુશ હોકર
 મહીનેમેં ને હે મેરા ગુબરા યા રસુલુલ્લાહ.

સહારા હીજીયે બંદા નવાજી હીજીયે આકર,
કે અખ મેં હો ગયા હું મે સહારા યા રમુલુલાહ.
ફલકયે માહે કામીલ હોમયા ફારનહી દો કુકડે,
હીયા હે આપને જીસકમ મશારા યા રમુલુલાહ.
સીસતો નારે દોજખ ઝાર અખમે કબસે મુખકો.
ખયા લેના ખયા લેના ખુદારા યા રમુલુલાહ,
ખુલા લીજે ખુલા લીજે મહીનેમે ખુલા લીજે,
નહી હાહીકો અખ દુરી ગવારા યા રમુલુલાહ.

ગઝલે-મુનીસ.

દીલ મેરા જુલકે સીયાહ ઉતગમ નાગન બનકર,
એ ગુનાહ દોસ્તને મારા મુજે દુશ્મન બનકર.
મરમીટા જાન ગમ્મ હીજ અસીરી-કે સહે,
પાયે જુલજુલને ચે ફલ આશીકે જુલજન બનકર.
હાથ હમ્મઓગે જો એ જુર્મ મેરે કલકો તુમ,
તેગ આજુએ લીપટ જાયેગી જોમન બનકર.
આજ હસ જુલકા અખમ રંગ હુવા પીકે શરાબ,
ચપીયે ગાલ દમકને લગે કુંદન બનકર.
દોસ્ત અખતક હે ખુદાં કુજ નહીં પરવા મુનીસ,
કયા કરેગા કોઇ હાશિહ મેરા દુશ્મન બનકર.

ગઝલે-શારદા.

દિલ હમારા લે લિયા હમ કો દીયા કુચ્છ બી નહીં,
એ કરારી ચંદ ચક્કી અખતક દીયા કુચ્છ બી નહીં.
કયોં હુમ નફરત યદાં આને સે તુમકો ચક અચક.
વાદ આતી હય હમે અમની ખતા કુચ્છ બી નહીં
સામ હી લેતે ગયે સુખ કે જો સામાન ચે,
જાન બી લેલો હમે દિગજી મિલા કુચ્છ બી નહીં.
કરલે અખની સી સિસ્ નેહી બદી રહ જાયગી,
હાથ આપગા નહા ગમ કે સિવા કુચ્છ બી નહીં,
“શારદા” કરકે દગા પીછે બહોત પછતાયોગે,
બાદ ચેરે પાઓચે દીલ્લર બજા કુચ્છ બી નહીં

(મજનુઆ-કબાલી.)

દીવાના કીયા શાહુદી શીરી મુખનીને,
દીલ છીન લીયા ધરકે અકીકે યમનીને

ધી ઠા-મતે સરદારસે દુન્યાહી અકામત,
 દી ખામકો ઝીનત ઉઠી સરપે ચમનીને.
 ઉનકે સખે રંગીકા જમા રંગ બહામે,
 ઇસલાખ બહાયા ઉઠી લાલે ચમનીને.
 આયા નઝર રોઝપે પુરતુર મોહાં મહ,
 દીખલાયા રૂપે અયેશ ગરી બુલવતનીને.
 લે બદ્દ નીકલ કીંદસે હો શાર બલાગન,
 મુલાયા મદીને મેં રહ્યો મદનીને.

ગઝલે-અશરત.

દુનીયાસે બખ ઉકાયે ખિસતર ગુલામ તેરા,
 યા રખ બખાપે જરી ઉસદમ હો નામ તેરા,
 ખુત ખાને છાનમારે કાઅબેમેં હુંડ આયે,
 દીલકે મકામેં પાયા અય જાં મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયું કર, હો પાસખાંકા પેદરા
 ખેકેદ હે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા,
 જન્મત મીલે કે દોજખ દોનોં તરેહસે ખુશ હું
 મુખતાર તુ હે મેરા મેં હું ગુલામ તેરા,
 કહેમા તેરા ન કયું કર જરી હો શશ બહતમેં
 બજતા હે પંજ વકતા નોખતમેં નામ તેરા.
 રહમતકા મુસ્તહકબી તુઝસા નહીં હે અશરત
 હેં ગરકે બહરે ઇસ્માં દદતર તમામ તેરા,

ગઝલે-દાગ.

દોરતીકા હો જમાનેમેં બરોસા કીસખર
 તુ મુઝે છોડાયલા અય દીલે ચયદા કીસખર,
 કીતના પરદાબ દગાખાબ હુસંગર એમાર,
 હાય અદસોસ દીલ આપાબી તો આયા કીસખર
 હિસકી તસવીર જો મુમુદકે મુકાખીલ રખાદું,
 દેખીએ ઝીરનેહેં દીર અદલે તમાશા કીસખર.
 જાનીએ ચખ દુકારેસે ખતાયા ઉસને,
 જખ કહાં મેને મેરા સખ પડેખા કીસખર,
 દીલ સુરાયા જો મેરા આપ ખતો મેહરીબો.
 એાર કેહતે હેકે હમ શખ તુઝકારા કીસખર,
 દાગ જાતેહેં તો મકલતમેં પર અખવસ સખમે,
 દેખીએ વાર કરે વોહ મીલમ આરા કીસખર.

ਗੁਰੂ—ਭਾਗ.

ਦੋਸਤ ਕਧੁ ਦੁਸ਼ਮੇਂ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੀਕਾਯਤ ਮੇਰੀ,
 ਮੁਝਪੇ ਕਧਾ ਨੇਰ ਕੀਸੀਕਾ ਹੈ ਤਪੀਯਤ ਮੇਰੀ.
 ਨਾਤਵਾਂ ਦੇਖਕੇ ਅਕਸੋਸ ਨ ਆਯਾ ਮੁਝਪਰ,
 ਬੋਛ ਖੜਾ ਹੈ ਤੇ ਉਛਾਛ ਹੈ ਨਾਨਕਤ ਮੇਰੀ.
 ਕਧਾ ਯੁਧਾਧਕਾ ਅਸਰ ਹੈ ਤੇ ਥਮੇ ਤਨਛਾਧ,
 ਮੇਰੀ ਤਸਵੀਰਸੇ ਗੀਬਤੀ ਨਹੀਂ ਖੁਰਵ ਮੇਰੀ.
 ਭੁਝੁ ਤਰੇਛੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਆਮੋਘਸੇ ਨੀਕਲਾ ਅਧ ਸੋਘ,
 ਧੁੰਡੀ ਛਾਥੋਂਸੇ ਨੀਕਲਤੀ ਹੈ ਤਪੀਅਤ ਮੇਰੀ.
 ਅਪਨੀ ਤਸਵੀਰਪੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧੁੰਡਾਰਾ ਕਧਾ ਤੇ,
 ਆਂਘ ਨਰਗੀਸਕੀ ਫੁਲਨ ਧੁੰਧੇਕਾ ਫਧਰਤ ਮੇਰੀ,
 ਕਈਂ ਦੁਨਿਆਂ ਚੀਤਨਾ ਨਹੀਂ ਉਸਕਾ ਅਧ ਭਾਗ,
 ਉਡਕਰ ਚੁਭਕੇ ਕਛਾਂ ਨਧੇ ਮੁਸੀਅਤ ਮੇਰੀ.

ਗੁਰੂ—ਅਮਾਰ.

ਦੌਰਮੇਂ ਸੁਗਰ ਰਹੇ ਗਰਦੀਥਮੇਂ ਪਧਮਾਨਾ ਰਹੇ,
 ਮਧਕਸ਼ੋਂਕੇ ਸਰਪੇ ਸਾਰਾ ਪੀਰੇ ਮਧਘਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਭੁਝਪੇ ਪਛਨਵੇ ਨਝਰੁ ਤੇਰੀ ਬੋਛ ਫੀਵਾਨਾ ਰਹੇ,
 ਛਾਂ ਨੀਗਾਛੇ ਧਾਰ ਤਰਝੇ ਯੇ—ਫੀਨਘਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਕਧਾ ਖਸੀਕਾ ਫੇਲਤੇ ਹੈਂ ਰਸਮੇਂ ਵਫ਼ਾਫ਼ਾਰੀ ਸਨਮ,
 ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਫੁਲਸੇ ਰਹੇ ਗਧਰੋਂਸੇ ਧਾਰਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਪੀਰ ਨ ਫੁਛ ਪੁਛੇਂਗੇ ਮੁਝਸੇ ਕਧਮੇਂ ਮੁਨਕਰ ਨਝੀਰ,
 ਮਰਤੇ ਫੁਲ ਧਾ ਰਧ ਧਧਾਛੇ ਫਧੇ ਜਨਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਅਧਸੇ ਸਾਫ਼ੀਕੇ ਮੇਂ ਸਫ਼ੇ ਜੇ ਪੀਲਾਧੇ ਅਰਕੇ ਜਮ,
 ਸਾਫ਼ੀਧਾ ਫਰਫ਼ਮ ਅਲਾਮਤ ਤੇਰਾ ਮਧਘਾਨਾ ਰਹੇ.
 ਫਾਛ ਛੇ ਗਾਥਾ ਫਾਛ ਰੋਥਾ ਫਾਛ ਫੁਲਾਂਤਾ ਅਮੀਰ,
 ਵਧਕਛੇਂ ਵਾਛੇਂਕਾ ਫਰ ਅਧਾਧੇ ਮਰਤਾਨ ਰਹੇ.

ਗੁਰੂ—ਨਾਝੀਮ—ਕੰਧਾਵੀ.

ਧਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਫੀਲੋਮੇਂ ਪੀਰਆਨ ਧਾਨ ਵਾਛੇ
 ਸੀਕਕੇ ਘੀਛਾ ਰਹੇਂ ਹੈਂ ਨਾਮੀ ਨਧਾਨ ਵਾਛੇ
 ਧੀਰੇ ਨਝਰ ਸੇ ਤੇਰੇ ਅਧਧ ਕਧਾਨ ਵਾਛੇ
 ਅਧਤੇ ਨਹੀਂ ਕਧੁਤਰ ਉਘੀ ਉਛਾਨ ਵਾਛੇ
 ਯੋਸਾਨ ਫਾਛੇਨਾਂ ਮਕਤਲਮੇਂ ਖੜਕ ਕਧਾਧਾ
 ਤੇ ਮੇਂ ਹੈਂ ਧਾਛਵਾਛੀ ਅਮਨਰ ਹੈਂ ਸਾਨ ਵਾਛੇ

મંચ ઝોર સખર મેરા આહત નસીય દોનો
એક તેગ એક કાતીલ દો ધમનીકાન વાલે
કમ વક રહે સંભાલે સરખર હમારે નાલે
અપની ઝમી ઉઠા લે ઝા આસમાન વાલે
હમ બે ઝયાં હે મોયા ફહતે તહી કુછ ઉનકો
મુંહઆએ કયું ન દુશ્મન ટેડી ઝયાન વાલે
શીરીનીએ સુખનકી બેશક યે આશની હે
શીકે ખોગે નાઝીમ ઉઝી દુકાન બાલે

શરમેર } કુહાતો દો દીન બહારે જા' ફીલ રીખલા ગએ
હસરત ઉત ગુનચોરે હે જો બીન ખીલે સુરજા ગએ
ગઝલે—અનવ—દહેલવી—કુનાલી.

ન તુ કુછ ઇતના નિગે ગુલે જાનાઝાર થમજ
અબી હય અબી નહી હય તેની બહાર થમજ
તેરી દીલ ફરેમ સુરત મુઝે દેખને દે કાતિલ
ઝરા રાલે પુરીકો સિતખા શશર થમજ
અમને બહાં મે ખિતર મિલે લાખો ગુલ ઝમીમે
નશુરમે તનાબ ગુલે નવબહાર થમજ
અય અશમે તર તબલના ચેહ હય દુશ્મનોકી મેહફિલ
ઝરા કામ અપતસે લે નહો અશક બાર થમજ
શમે વરસ બખમે લિપટા તો વોહ બોલે મુખમે અનવર
ઝરા હોંશમે જાગે પગે નહો બેકરાર થમજ

ગઝલે—ક.ગ.

ન સમજા ઉમર ગુઝરી ઉત પુત પુદ સરકો સમજાતે;
ખીગજ કર મોમ હો જાતા અગર પરચકો સમજાતે,
હમારી કૈન સુનતા હય વગર ન હમ દમે રખસત.
ઘણર કુચ હીલકે સમજાતે બિચર દીલગર કો સમજાતે;
તેરી રહતારકા અનદાઝ છતમે હા દબે કયું કર.
દયા કર કીસતરહ દગામએ માહશર કો સમજાતે.
ચેહ આલીમ તો હજારો કાત હમસે દુર રહતા હય;
અગર મીલતા તો કુચ હમ ચરખ ખદ અખતર કો સમજાતે.
પુદા બને કહાસે નાહ ઉલફત મે કહાં પોંહયે.
જો હોતા હોશ કુછ હમકો તો હમ તાલબર કો સમજાતે;
અગર ચેહ બળતે હામ કરેતે પુત પુદાહ કા,
તો હમ અબવહ હીસે કયા બને કહા પુતગર હો સમજાતે.

ગઝલે-રેશીદ.

ન બોરી દેતે આતા હય ન દીધ બહેલાના આતા હય
 તુજે તો અમ ખુતે કાફર ફકત તરસાના આતા હય
 સરાહી ખેઅઅમ બરતી હય મેના મુશ્કરાતા હય
 હમારા યાદ હસદમ જનીએ મયખાંને આતા હય
 જો તુમ હંસને મેં હે મુસ્તાફ, હમ રૈને મેં કામીલ હય
 તું મહેં ખીજલી ગીરાની હમકો, મેહ બરસાના આતા હય
 ખીજા કર દીમ ગેસુ ફખ પે વો સચ્ચાદ યું મોલા
 પે ફંદા વો હય હસમેં મુરમ દીલ બેદાને આતા હય
 ખત સસમકી જગે ઇસ કાફરે બદ ખેયસકો અયરીદ
 ખફાં હોનાં ખીજકનાં મારનાં ધમકાનાં આતા હય

શબ્દોર { અબલી દાએ ઇશકસેં રોતા હય કયા
 આગે આગે દેખીયેં હોતા હય કયા

ગઝલે-રેશીદ.

ન નંખાજ આતીહિ મુજકો ન દુખા આતી હે,
 યા મોહંમદકી મગર દીવસે સદા આતી હે,
 દીવકે નામુરકો મેરે ન લગાઓ મરહમ,
 ઇસ દરીયાંસે મઠીનેકી દવા આતી હે.
 હેં વોહ શયતાન જો મુનકીર હેં શકાઅતકે તોરે,
 હનકો ઇમાં નહીં કય હનકો હયા આતી હે.
 હુકમ કરતે હેં ચેહી વોહ કે પરહે જઓ દુરદ,
 હનકો ખીમારીયે ઇસીયાંકી દવા આતી હે,
 શુકરે અસ્લાહ કે મેરા શેબર હે મકલુલ રશીદ,
 કયુંકે ગઝલ સુનનેકો એક ખલકે ખુદા આતી હે.

ગઝલે-આગાં-કબાલી.

નમાઝ કયસી કહાંકા રોઝા અબીતો શબલે શરાબ મેં હું
 ખુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહસેં યુતોંકે કહારો અઝાબ મેં હું
 શરાબકા શબલ હો રહાહે બગલમેં પતાહું મય કીસીકે
 મેંય જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખ્યાલ મેં હું
 ન હેડ ઇસવકત મુજકા વાઝજ નહીહે મોકા પે શુદતયુકા
 સંચાર જાતા હે વો શરાબી મય હાઝીર ઉસકી રકાબ મેં હું
 દબી નજામી હબી શરાબી કબીહુ રીન્દ ઝોર કબીહુ ઝાહીદ
 ખુદકા ડર હે યુતોંકા ખટકા અબજ તરેહકે અઝાબ મેં હું

क्यामत आनेका जोर क्याहे तरदुके। शीकर क्याहे आगगा,
हीसाय क्या कोध मुनसे बेग। जनारो मंयहीस हीसायमे' हुं

मजले—शाह—ज्याल।

न करो हीशीसे दोस्ती व आशानाछ, अब-यारो-करो ना
दोस्ती व आशानाछ।

मुश्केली के वज्जमे हुं होत हे जन, न करो हीशीसे
दोस्ती व आशानाछ।

मतलब के हे-दोस्त सय यारो, मय केहता हुं सय
सय-समज्जने यारो,

शायर } वज्ज आगगा मुश्केलीका-जय काममे' न आगगा कोध
दोस्तोकी-मुश्कलुमे', महेरजानी मालीक की ज्योछ
शाय रहा हय "शाह" मनमे शमज्जने जानी,
न करो यारो हीशीसे दोस्ती व आशानाछ।

(मतले सधुन)—मजल।

नीगाहे यार जह मसलीमे' बी हुसयार कयसी हय,
मेरा दील छीन लेने के लीये तरवार कैसी हय,
अदासे हेर कर अनजर गले पर युं लगे कहेने.
अहीदे नाज मतलावो के वस्त्रमे' धार कैसी हय;
जगरमे' छागछ पदलु के धुसके दीलमे' न तडपी,
मज्ज ही मुल जली यनयल नीगाहे यार कयसी हय;
हमी के जुधहे करते हय हमी से पुछते हय युं,
जरा साहेय अता देनाबी मेरी तलवार कयसी हय।

निगाहे—मज्जलत—जवान हुमरी-

परवरके पाक जन, समोसहर लगा ध्यान
नाथ वो हयावान, निगाह पान-परवरको.
मुमिर मुमिर तुं हरनाम, सय मतलब लावेयर,
नीतीमान आलिखान कद्रदान—परवरको.
नगर, उगर, अहरगाम, भये' नाजिमको हुहुं,
आतु आनेक, मान! मान!—परवरको.

नशाकरे डिलइत...मजल।

पसंद आया हय दील मेरा तो अपने पास रहेने दो,
मुझे सही जुदाय गर पुरा कहेती हय कहेने दो.
अहूके परसे पीछे पड़ेने अग क्रसत भीवी तुमको,

અબી ઠપું રહમ કરતે હો મુસીબત કુછ તો રહેને દો,
તુમહારે હર ઘડી ઝગરો સે મેરા નાકમે દમ હય,
અબ ના ખોલો ઝ્યાં મેરી ખસ અપની પાસ રહેને દો.
કીયા જબ કલ્લ હી મુઝકો જરા સી દેર તો ઠયરો,
તડપના દેખમે મેરા લહુ બહેતા હય બહેને દો.

કન્વાલી-યે, જાહિલ.

પીલા દો અબ મુઝે વેહ દત મેરે શાકી રમુલ્લલાહ
નહી હય સખકી તાકત મેરે શાકી રમુલ્લલાહ
મુઝે તિલ છટ્ટી કાશી હય મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
કે શીશમે ન કુછ બાકી મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
પિલાકર સામિરે ઉલરત બનાદો અપના મસ્તાના
મેરે હાદી મેરે રહ્યર મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
શદાઅત કરકે મેહસર મેં ખુદાસે બખશવા લેના
હય આસી આપકી ઉમ્મત મેરે સાકી રમુલ્લલાહ
તમન્ના હય યે જાહિલકી બુલાલો અપને તથામિ
કેતા દોઝખસે હો રાહ તમેરે સાકી રમુલ્લલાહ

(દોહખુશ ગાહર) ગઝલ.

પીલા સાકી મુઝે વેહ મય કે મુઝકો મસ્ત કર કરે.
ન ઉતરે મેરી ફીર મસ્તીપર દોષ અમસાહી સાગર દે,
અબલબી મેરી ગર આરે કયામતબી અગર હોવે.
ન મદહોશી મેરી જાયે તુ અયસા જામ બરકર દે.
તમન્ના હે યેહી મેરી કે હો નઝરે કરમ તેરી,
નીવાલા શેકકા દેદે ખ્યાલા ઇશકકા બરદે.
લગાદે આગ વેહ દીલમે કે હો મોમુલ વાસીલમે,
નઝરે આવે તેરા જલવા જમે જીતને હેં સખ પરદે.
ફનાકી વેહ અડે મસ્તી બુલાદે જો મેરી હસ્તી.
ખુમે દીલકી મેરી આખે બકાકા ધુંટ ગર બરદે.

ગઝલ-સરવર.

ફલકપર બનકે દુલ્હા, જબ મોહમ્મદ મુસ્તુશ નીકલે
કુંવા મુલ સાકેસા અરસસે કે ખૈરાલ વરા નીકલે
ખખર જસદમ ફુલ આવે હે મેહમુમે ઇલાહી યહી
ઝખારતકે લીયે સાકીને અરસે અલા નીકલે
ઝખીવા આસામિમે શાર, શા મહરાજ કી સખ યે
મુન્હેખરીકો બકાને હખીમે કીખરીયા નીકલે

નહિ હે ખોદે રાગે મેહસરકા જરા સરવર
વશીલે આશીયોકા જગ મોહ'મદ મુરખા નીકલે
ગજલે-આમીર.

કના કેસી બકા કેસી જગ ઉતરે આશના ઠેર
કબી ઇસ ધરમે આ ઠેર કબી ઉત્ત ધરમે આ ઠેર
ને અશમે ગૌરસે આઇનએ તૌહીદ કા દેખા
તો સખ કુચ તુહી તુ હય ન કુચ એ ખુદનુમા ઠેર
હકીકત ખોલદુ આઇનએ વહદત મેં દોનેકી
ન તુમ હમસે જુદા ઠેર ન હમસે તુમ જુદા ઠેર
જરા દેખો નાઝેપર મેરે આયે તો ફરમાયા
કહો તુમ મેવકા ઠેર કે અમ હમ મેવકા ઠેર
સદે અશરાસતા હોને લગી જગ અહલે માહશરકી
જમાકર એક દુકડા હસરતોંકા હમ જુદા ઠેર
અમીર આયા ને વખતે બદ તો સખતે રાહલીઅખતી
હઝારો સેકડોં મેં રનગ્ગ ગમ દે આશના ઠેર.

ગજલે-દાગ.

ફલક દેતાહે જીનકો અયેશ ઉનકો ગમબી હોતે હે,
જહાં બજતે હે નકકારે વહાં માતમબી હોતે હે,
ગીલે શીકવે કહાંતક હોંગે આંધી રાત તો ગુજરી,
પરેશાં તુમબી હોતે હો પરેશાં હમબી હોતે હે
જમાના દોસ્તી પર ધન દસીનોંકે ન ઇતરાયે,
યે આલમ દોસ્ત અકસર દુશ્મને આલમબી હોતે હે

અમીર } ખુદા પરસતને કેહલો હુવા મંચ સંગ પરસત
નશાએ પાએ નખી પડગએ હેં પથથર પર
ખજાહીર રાહતુમા હે જોર દીલમે બદ ગુમાની હે,
તેરે કુચેમેં ને જાતા હે આગે હમબી હોતે હે.
કોસીકા વાયદયે દીદાર તો અય દાગ ખરકક હે,
મગર યે દેખીયે દીલશાદ ઉત્તદીન હમબી હોતે હે.

ગજલે-હાફેઝ.

ફરમાયા ખુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહ'મદ,
કીરદોસ્તમેં માહે જીસે લેગયે મોહ'મદ,
કુમતમેં મોહ'મદકી હો કમ સાદી યુનેહમાર
ખખશુ'મા મેં બેસક જીસે ખખશાયે મોહ'મદ
ખખશુ'મા યુનેહમારકો મેહસરે ફરમો.

એકબાર પ્રકારે એ દરમાયે મોહ'મદ.
 હર તરફથી ખાતીર મુઝે મંજુર હે ઉમ્મી,
 જા મગે ક્યામતમે વોહી પાથે મોહ'મદ.
 કેહતે તુ ચે જીવીલ ધખરાયે મોહ'મદ,
 હાસીલ હોં સભી તેરી' તમન્નાયે મોહ'મદ,
 દમ નીકલે તો મેં વક્તે નજાબ આપકો દેખું,
 એર વીરંદે જ્યાં હોતો લકબહાયે મોહ'મદ.
 પ્રસાકો ચરખે ચાર તો મુસાકો તુર ચા,
 જેરે કદમ હે અશ' મોહ્લાયે મોહ'મદ.
 હાફેઝકી તો ચા રખ ચેહી દીન રાત દુઆ હે,
 એકબાર દીખાદે રૂખે જોખાયે મોહ'મદ.

ગઝલે—મુઝતર.

ફનાફે બાદબી દીલમે પચાલે માર બાકી હે,
 ખુલી હે દોનો આંખે હસરતે દીલમે બાકી હે.
 બહાયે દીલમે અશકે રવાને ધરકે ધર સારે,
 હસર અબ કુઝ નહીં એક આડકી દીવાર બાકી હે.
 લગાયે સેંકડોં તીરે નજર ઉસમેં કલેજે પર,
 બસ અબ ચલતેકો તેજે અમરૂયે ખમદાર બાકી હે.
 ઉડાકર ધજજીયાં જોખો ઝીરખાંકી બેહક જાના,
 અબી અબ દશતે વહશત દક્ખને દીલદાર બાકી હે.
 ખુદાસે હશમેં સખ અપની કેહ ચુકે મુઝતર,
 હમારી એર ઉનહી-આખરી મુઝતાર બાકી હે.

કુઆલી—ગઝલે—લોહર.

દરમાદ કરે કિસ્સે ગુનેહગાર તુમહારા,
 અલ્લાહ બી હાકિમ બી તરફદાર તુમહારા.
 પરચુંકી તો ક્યા અરલ જો હુરે નજર આજે,
 દેખે ન ઉધર તાલીબે દીદાર તુમહારા.
 ખુરશીદ જો દિનકો હો તો મેહતાબ હો અમકો
 દુન્યા મેંય ઉજલા હય સખ અબ માર તુમહારા.
 હુશકો તમન્ના હય પરીઝાદકો હસરત,
 મીલતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા.
 કાબમેકી તો ક્યા અરલ હય ઉસ કુચેકે આધો,
 જન્નત હોતો જાએ ન મુઝતાર તુમહારા.
 રહે દિલે આશિકી ક્યા જાન કરેમા,

સુનતે હંમ મસીહા બી હય ખીખાર તુમહારા-
જેહર તુમહે નહરત હય અહોત આદા કશીસે.
ખરસાત મંમ દેખેગે હમ છનકાર તુમહારા.

ગઝલે—નાસિખ.

શીર બહાર આઠ ચમતમેં જખમ દીલ આલે ફુરે.
શીર મેર કામે છગર આતી સક પર પાલે;
કીસ વરહ એહુ ચેકાયક તેરી કુલકુ કા ખીયાલ,
એક સુલહ સેરે કાલે નામહે પાલે ફુરે.
વાહ કમા તાસીર હે રૂખસાર આતીશ નાક કી,
સાલવ જવવાલા તેરે કાન કે આલે ફુરે.
જખ શમે તારીએં હમ કુએ જ ના કો ચલે,
આગે આગે જાએ મશ આલ આતશી નાલે ફુરે.
વોપરી પેકર કહા કતા હે અકસર રૂખસે,
અજ તે નાસિખ બી હમારે આદને વાલે ફુરે.

કબાલી—ગઝલે—આશીક.

શીર વોહ બે આહીયાં પહેલીસી દીખલાને લગે.
ઝોર મુઝે છેડ તતવરમેં મેર આને લગે,
જમ કહાકે રાત ભર પહેલમેં મેરાંકે રહે,
નીચી નજરેં હોગલ એ દીમેં શરમાને લગે.
શીર ખ્યાલે ચાર દીલમેં ચુટકીયાં લેને લગા,
શીર હમારે દીલમેં તર અરક ખરસાને લગે.
અજ કોઈ જન મેં કુવા જતા હે અપના આત્મા,
શીર વોહી અદાએ માઆશુકના દીખલાને લગે.
આએ જખ ગેરે ગરીબાં મેં લોં બહેરે ફાતીલાં,
આશીકે જાંજાઝકી પુરખતકો હુંકરાને લગે.

ગઝલે—કબાલી—ખીગગનજન.

શીર કર કરા નજર કર એ ચાર જાને વાલે,
પતના નહો સીતમર એ દીલ ચુરાને વાલે.
કુહ વાઝ કુહ તમાલીલ કુહ રોઝ કુહ વળલીલ,
સફે તેરી અદાએ એ મુંહ છુપાને વાલે.
નાસેક મુખાર દીને જમ મુહી રેકને દીને,
હચને હજારો દેખે ખાતે જનાને વાલે.
દાના વહાં લોં તાલં આલે ખીરદ પરેશાં,
કરવે હેં એસા જાહુ ચે દિલ છુલાને વાલે.

ખામોશ અમ વિલાપત કરતાહે ક્યું સીકામત,
કહેને હે ઉરકો જાલીમ સારે જમાને વાલે.

મઝલે-જીભર.

કુલ જરસે રાતદીન ગરદીશ મેં પેમા ના રહે
એ મેરે સાહી તેરા ગુલઝાર મયખાના રહે
ફરત સાહીકા નાઝીશ પાયે રીન્દા લરખરામ
મય કહેક વાલોંકા હર અનદાંઝ મસતાના રહે
ખજમ મેં સરમા કે પહલુસે મેરે જખ ટેમ કટે
શરખને બી ચાહા મુઝસે ફર પરવાના રહે
ઉમર બર ઉસને સતાયા અસકો હમને દીલ દીયા
ઉમર બર ઉસને જલાયા અસપે પરવાના રહે
સાહીયા જખ જમ સેહત બર ચુકે મુઝ રીન્દ કા
સામને આંખો કે ચક લખરેઝ પેમા ના રહે
સમતો ચેહ હમ ઝીન્દગી કા હુતક કુમ ખાતા રહે
જખતલક ખીદમત ગુઝારે પીર મય ખાના રહે
અ મેરે પીરે મુંગા એસી દુઆ દે મુઝકો વુ
ખુલક મેં ખી ચાહ મુઝકો રાહે મયખાના રહે
ખન દે કર આજકો મેં નામ કરખડ જીભર
ખજમે આલમ મેં મેરી ઉલજત કા અફસાના રહે

મઝલે-નીઝામી.

ખગલમે ચાર સાગરમે શરાખે પોરતુગાલી હે,
હમારે દીનો ધમાંકા તો અય અલ્લાહ વાલી હે,
અલો રેહનેલી દો હમ ચે કીનાયે સમ સમજતે હે,
આદુકા નામ લેકર ખાત તુમને કીસપે ઢાલી હે.
ખનજત હોતો મેંબી બેઠ જાડ એક ગોશેમે,
જગા તો આપકી મેહશીલમે આખીર યુંબી ખાલી હે.
કબી આંખોસે દીલમેં હો કબી દીલસે હો આંખોમેં,
કહાસે રાહ તુમને-આને જાનેકી નીકાલી હે.
નીઝામી ખુને દીલને મીલકે તુરશ ગુલ ખીલાયે હે.
મુસલ-સલ તાર અજકોંકા હેય, કુશોંકી ડાલી હે.

મઝલે-જીભર.

મહકાને વાલે આપ સખ ચાર ખન ગયે
સમજાને વાલા મુશત મુનાહગાહ ખન ગયે
મયને દીવાયા દીલ ઉન્હે દીલદાર જાનકર

લેહર હમરે દીલકો દીલાદાર બન ગયે
હિસ મુલખરે સખકો આતી નહીં હવ નીંદ
ખીસતર કે તાર હકમે મરે ખાદ બન ગયે
હુમયાર રહના ચાહીયે ખાશીં સે એ ઝંકર
અખયાર હસ ઝમાને કે અગયાર બન ગયે

ગઝલે-તજમુલ.

ખડકે હલકત તો કમ હોવા હીનખ આહીસ્તા આહીસ્તા.
હઠાખે વોહ ચેહરેસે નીકળ આહીસ્તા આહીસ્તા.
ફરેગી રહતા રહતા જનકી ચક્ષે મોહર દુશ્મનસે,
કે હોતા હે બહામેં પ્રનકીલાખ આહીસ્તા આહીસ્તા,
વોહ હેં માઅયુક હોતે હોતે એક દીન મેહરખાં હોંગે,
હુવા કંતે હેં અશીન કામવાખ આહીસ્તા આહીસ્તા.
હિમર આયેગા સીના નવ અવા રોહ હોતેવાલે અ,
હિમંમ અપની દીખવેગા સમાખ આહીસ્તા આહીસ્તા.
જો અરજે મુદખા હોતા હુ પહતે હેં તજમુલ વોહ,
દુખા હોગી રહારી મુરખાખ આહીસ્તા આહીસ્તા,

ગઝલે-સાકીખ.

બનાઈ હે મેરી બાવીપે ચરત આપને મમકી,
મસીહાઈકે પહોં આજર કસા સગી હે માતમકી.
મેં હીસને મુખકુત કત બેરકે દાખ સે મોહ લાંકા,
ચે દયુ મેરી નજ મેં એક બાવીસી મબી સમકી.
પડકા કર ખ્યાર કિનસે જાદગનીકઃ મજા ખોયા,
શરખે વરલમેં તાસીર પયદા હોનઈ સમકી.
પાક જીનકે ઝપકે જાતીથી કલ આખેં લડાનેમેં,
વોહ અખ તેવર બદલકર ખેરસે દેને લગે ધમકી.
ખુદા હાશીજ હે કિસુ મરદે ખુદાકે અહદકા કલતક,
ખુતોંકી આહ સાકીખને સુનાહે આજસે કમકી.

ગઝલે-તજમુલ-(આહુ જમાનેકા ફેરાન)

ખમલ મેં લેકે જુરવા કે શીરાન વેહ બી ફેશન હય,
મહમ સાહબ કે ચેટર લેકે જાન વેહ બી ફેશન હય,
લગાકર હેડ મીસ્તર બનકે લેકે સાથ કુતોંકે,
પોંદખ કર પાકમે સીટી બજાના વેહ બી ફેશન હય.
કલા મુલ્લાહ કે પહોં કિમિઝ દીની કીતાબ કે,
ખીસર કે પહેલે અગ્રેજ પડહાના વેહ બી ફેશન હય.

ખીજાનાં ફર્શ હસ્તર ખવાન ચેહ ઝમકે પુરાને હય,
સરે ટેબલ છુરી કાટેસે ખાનાં ચેહ બી ફેશન હય.
અગર હો બોલકા બલસા બહાનેકે લીએ ઇન્જનત,
મહમકો સાય ચારોંકે નમાના ચેહ બી ફેશન હય.
બહા કર મુઝકો દાડીહ ઘટા કર ઘાટ કર ઝુખ્યાહ,
બધ શાને ફટલત માંગ ખાના ચેહ બી ફેશન હય.
નહિ હોતી હય આયદ ફરખ તાજરાત કોઈબી,
તજમુલ શાએર ગઝેરોકે ચુરાના ચેહ બી ફેશન હય.

ગઝલે—હુસેન.

ખવાન રતયા હો કયા આપકા ગરીબ નવાઝ,
નહી હે આપસા શીર દુસરા ગરીબ નવાઝ.
યે હીંદ બરમે' હે' ચરમે' યે સખમે' હે' મશહુર,
તુમહીકા કેહતેહેં સખ ઝોંલીયા ગરીબ નવાઝ.
હઝાર શુકરે ઇલાહી કે હમ ગરીબુ' કા.
મીલા ને પીર તો અય દીલ મીલા ગરીબ નવાઝ.
બહામે' કોઇ નહી આપકી તરેહ ખુવાન,
ગરીબ પરવરા એહલે અતા ગરીબ નવાઝ,
અબએ સુરમા લગાતા હે અપની આંખુમે',
યે ચરમે' પીર તેરી ખાકેપા ગરીબ નવાઝ.
પએ નખી વખએ મમા પએ સહાયા વ આલ,
સુનો હુસેનકી બી ઇલતેમ ગરીબ નવાઝ.

ગઝલે—કમાલ,

બાદ મુદતકે મોહબ્બતકા મઝા મીલતા હે,
સો મુખરીક હોકે ખંબરસે ગલા મીલતા હે;
જોર-એદાદ સીતમ-ખુમઝ-અદાવત--કીના,
જોહે વો દુશ્મને અરયાએ વહા મીલતા હે.
દીલ ન મીલતેકા કીસી શોખસે શીકવા કેવસા,
મેરે સાથાબી મેરે તનસે ગુલા મીલતા હે.
બોસએ લગકી તમન્ના હે મડે હુતકી ચએ,
જાન આજતીહે લગપર વો મઝા મીલતા હે.
કેથ પર રખકે હડી બે ગમ મેરા ખતે શોક,
તુમસા જમ ખુવાર કહાં બાદે સખા મીલતા હે;
તુમ મીઠાસે હો બહાઉસે ફરક ખન બતકર,
ફેખલો ખાકમે' યુ' ર'મે વહા મીલતા હે,

અમ કમાઈ ઉતરી મોહવત યુદી દીક્ષા તડપાએ,
જળ વો દેતાહે તસલલી તો મઝા મીલતા હે.

મઝલે—અકબર.

ખોસે લેતાહે જળ ઉત લખકા, ઝારમે તક રહાઈ મું કખકા,
તખ્તેહ મસક સીતમ કેસે વો ખનાએ, કાષ મીલતાહે ઉસ કખકા.
હોતી જતીહે શાહરત ઉસ ખુતકી, ખાતમા અખ ખખેર હો સખકા,
આપ તસરીશ લાએ અચ્છે વકત, વર નહોલી ચુકાયા મેં કખકા.

મઝલે—મહમુદશાહ.

મઝ મોસે અયસી કોન ખતાં જોકે ખાના જનાં છોડ દીયા,
કયું નાહક અયસે રહ મય, જો મોહકા દીખાના છોડ દીયા.
તન મનમેં લગાકર અગની પીયા, હે દેસસે જ પરદેસ ખસે,
મોરે મનકી અગની કયસે ખુઝે, મોસે આંખ લગાના છોડ દીયા.
તેરા શરખતે દીદ ફું જમસે પીયા, દુહીરે આત નહર મોરે હે ખાજ,
દુને ખાજયે આલમ દીક્ષકો મારે, મયખાના ખનાકર છોડ દીયા.
મુસાકો દુરપે એક ઝલક, દીખલાકે જલયા જન તલક.
પર શએમસે ચેહરેપદ અપને, પરવાના ખનાકર છોડ દીયા.
મહમુદશાહ અપને શુરસે મીલો, કીજો અપને પીયકી સેવા કરો,
વોહ અગલી ખાતદો માદ કરો, કયું અપના દીકાના છોડ દીયા.

મઝલે—તાહીર.

મરકર કેબી દીલસે તપે દુરકત નહીં જતી,
મીટીમેંબી મીલકર ચે હરારાત નહીં જતી.
દીલ છીન લીયે જાતે હેં ચીલમનમેં નીમાહેં,
પરદેમેંબી ઝાલીખકી શરાસન નહીં જતી.
દુરકતસે તસવુરસે ફૂમેં વરલમેં ખેતાખ,
હે દીલકો જો ગમ ખાતેકી આદત નહીં જતી.
શુરસેમેં લીપટ પડતે હેં કયા સાદા દીલ હે,
ખેદક મેંબી રહમકી આદત નહીં જતી.
વોહ શર્મસે છુપતે રહે જખતક નહુવા વરલ,
જખ વરલ ફુવા ઉતકી નદામત નહીં જતી.
તાહીર દીમે ખેતાખકો તસક હો કયુંકર,
આંખેસે કીસી વકત વોહ શુરત નહીં જતી.

(તરખાએ હાકાલી)—મઝલ.

મએ વેહલસે ઝો સાધી લખાલખ એક ઓમર દે,
મેં જન્દા તેરા હો જઈ મું મતાવલા મુજેહ કરે.

પીલા સાકી મુજેલે વે મય ને જોડે બે ખુદી બખસે,
રમે રમે મેં મેરે કયરીયત મનમુરદી ભર દે.
તુ રોમે ભામ કર મુજેલે કસમ પીદે ઝુગાં મુજકો,
સ કાહુમ રખમદમ પળકે સરાય આમે મેરે ધર દે.
મલામત ઇરક બાઝીકી હડાએ કાન રોખીસેં,
તુરાય ઇલ કામકા તુ હય કે હરકારે વહર મર દે.

ગઝલો—સાદીક.

મએ આશકહું દીલસે ઝુઝુરે સનમપર,
દીવાના હું ઉસકે વજુદો આદમપર.
કીયા જળસે ઇકરાર કાલુઅલાકા,
હુવા તપસે નાઝાં મએ નકદે કદમપર.
કીસીમેં નાહ વોહ હએ ઉસમેં ચેહ સારે,
વોહ કાદીર હએ આપને તો જોરો કરમપર.
જહાં દેખો મવજુદ ઉસકી તબસ્લી,
મુકરર મહીં કુછ ચેહ દએરો હરમપર.
વોહ જએસાહએ અવસે આપી રબીએસા.
હએ મુખતાર આરચ્ચાલ ખુદ બોશો કમપર.
શહે ખએર સાદીક હએ જનાંસે વાસીલ,
હુએ હુશયાર હરઆન ઇસ દમ કદમપર.

ગઝલો—સાદીક.

મએ અપના આશક હુવા હુંજ બેશક,
અએ દરસન તો અપના કીયા હુંજ બેશક
હુપાયા હું અપનેકો અપપનેમેં આપી,
ચેહ વહદતકા યુરક લીયા હુંજ બેશક.
મએ આપીહું બદી મએ આપી કલાલી,
મેરે મએ ચલા મએ પીયાહું જ બેશક.
ચેહ મએ હું કે હર શએયા ઝાઝીર ખાતીન,
મુજહે રમતા ચેહ મએ લીયા હુંજ બેશક.
મએ જોગી જમાકર ચેહ દુકડે જહાંકે,
ચેહ રંગીન કુડતા સીયા હુંજ બેશક.
મએ સાદીક શહે ખએર અપનાહી આશક,
રીયાસે તો મએ બેરીયા હુંજ બેશક.

ગઝલો—કન્વાલી.

મળા દેતેહે કયા ચાર તેરે બાલ ધુધરવાલે
તેરે બાલ ધુધરવાલે તેરે બાલ ધુધરવાલે.
પહેલેથી તકરાર દીલકે અગ કરત હો ખ્યાર,
તેરી તરફસે ચાર મેરે દીલમે પડમયે ઢાલે.
બાત હે જંગલ મેરે દીલમે આયા ખીયાલ,
આપની જુલફે કાસવાર ઓ બોઠરારે વાલે.

ગઝલો—હાફીઝ.

માઢમેં ગર આપ હેં તો શમેઅ નુરાનીમેં કાન
શમેઅમેં વોહ હે અમર રેહતા તો પરવાનેમેં કાન.
કાહકો શેખો ખીરહમન દુડતે ફીરતે હો તુમ,
ગર ખુદા બસતીમેં રેહતા હે તો વીઝાનેમેં કાન,
અર કીસીસે કયું ઝમડતે હો સદા પીકર શરાબ,
ગર ખુદા મસતોમેં રેહતા હે તો શરઆનેમેં કાન.
જાકે તુમ દેરો હરમમેં દુડતે હો કીસ-લીયે,
અર ખુદા મરુજદમેં રેહતા હે તો ખુતબાનેમેં કાન.
હે યે મંઝીઝ સખ્ત તર સમજો મુસે હાફીઝ ગર,
બે-ખુદાસે બા-ખુદી બેહતર હે આ બનેમેં કાન.

ગઝલો—તજન્નુલ.

મીસાલે મહા હરસુ જલવા-ગર ખાગલી ખાગ હે,
જીવર અય તાલીમે દેખે ઉધર ખાગલી ખાગ હે,
દેરીરે મરુજદ હે અપની સદા અમે નીરાલી હે.
વહેસા મહેલ અમે તહર ખાગલી ખાગ હે.
તેરી હુરે મુગારીક હોં તુઝીખ જાહીદે નાદાં,
વહાં અપને મંઝુરે નજર ખાગલી ખાગ હે.
હિનડીકી દીકે મુશતાક હે દેરા હરમ વાલે,
વહાંબી ઝોર વહાંવી જલવા-ગર ખાગલી ખાગ હે.
ન કયું જલવા ચમનકા ચક્ષમે નગરમીસ દેખે હયરતસે,
અયાં હર રંગમે અય બે-ખયર ખાગલી ખાગ હે.
હિંદા મરહે ખુદા પરદા દુષકા અપની આંખસે,
તજન્નુલ દેખ હરસુ જલવા-ગર ખાગલી ખાગ હે.

ગઝલ-દાગ.

મુનસફી દુન્યાસે સારી ઉઠ ગઈ, અમમુતો ધમાનદારી ઉઠ ગઈ.
દીલસે-વો બેઈખતયારી ઉઠ ગઈ, અમ તમન્નાહી તુમહારી ઉઠ ગઈ.
વાય દુશ્મનહો ગયા સારા જહાં, હાય રીસમે દોસ્તદારી ઉઠ ગઈ.
રાહે ગયે લાખે કલેજે થામકર, આખ જીસ જનીય તુમહારી ઉઠ ગઈ.
જખ હુવા સીન્દમે ઉસ ખુતકા ખ્યાલ, ખુદ ખખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઈ.
કીસસે રાખીએ હાગ ચશમે દોસ્તી, ઉઠ ગઈ ચારોસે ચારી ઉઠ ગઈ.
શએર } જહાંસે હાર ગયે, છોકે હારનેવાલે.
કીચર ગયે એરે ગેમુ સંવારનેવાલે.

ગઝલે આતીશ.

મુલાકાત ઇસલીએ તુમસે ખુતે બે પીર કમ કરદી,
કે તુને ગેરશી ખાતીર મેરી તોફીર કસ કરદી;
તુમહારે અપને બેગાને મેરે સખ ખત પકડને હે.
ઇસીસે અપને હાલે દીલકી ગમ નેહરીર કમ કરદી.
ઝરા છુલેસે વો મેરે જનાઝે પર જો આ નીકલે,
નમાઝી ઇશ કદર બેહકે કે એક તકખીર કમ કરદી
ખ્યાલી ગઝલ-પરજુલાલ-(સદે કી નાસિહત.)
મુઝકો મુંહ ન દીખા બદકાર બડવે સટટા ખેલન વાલે
સારે ઘરકા લુટા કરમાલ આખર હો બેઠા કંગાલ
શીરબી ચલતા હય મુઝસે ચાલ બીખી દે દે કાનકે બાલે-મુઝકો.
ઇન્કો ગીરવી ઘર કુચ્છ લાઉ માનકી અપને મુરાદે પાવું,
અમ કે મેરા પડેગા દાઉ સખ કુચ્છ તોરે કરે હવાલે-મુઝકો.
હો ગએ બાવાજી ખુરશાંદ કેદર દડા કીય અનંદ,
બોલે કટેજે તોરે શંહદ પૈસે સૈ કા દડા લગાલે-મુઝકો.
કમર કયું બે શર્ખીપર કસલી દુરે તેરી મડડી પસલી,
લે બયાલ-વડે કીબી હંસલી તુને કયા કયા ઘર હંચ ઘાલે-મુઝકો.
તુઝસે ખ્યાલી દુરે બાગ લોટ તેરી ચતાર પર નાગ,
ખાવે બોટી તેરી કામં દુઝકો પડે જન કે લાલે-મુઝકો.
તબડે સટટે કો નાદાન પરજુલાલ કહે સો માન
સટટા જનકા દુશ્મન જન બેઇ અકલ કહાં મતવાલે-મુઝકો.

ગઝલે-અનવર.

મેરે ઘરકે ન સહી મયરકે ઘરકે હોતે
તુમ ઇધરકે ન હુવે યે તો ઉધરકે હોતે
ચેહ હવા ગયરને આંધી હમ શરાસ્ત કે લીયે
મે મરે ઝોરપે તુમ રશકે કમરકે હોતે
તોરે ખીસમીલકો તડપનેકા મઝા આજતા

દીલમેં પમમાં જો તેરે તીર નઝરકે હોતે
 ચક્ષમે દુશ્મનસે અગર આંખ તુમહારી લડતા
 આરબી ઇસ દીલે બેતાબપે ચરકે હોતે
 શીર બહાર આતી નએ સરસે જુવું દીર હોતા
 દીર નએ તોરસે સીજદે તેરે દરકે હોતે
 શીરતો બડબડકે ન વો બાન સુનાતે અનવર
 મેરી ફરીયાદ મેં પેહલુ જો અસરકે હોતે

(પાનકા ખીડા)-ગઝલે-સુલતાન.

જખ ઉસ યુવેરા આનાસે મીલા પાનકા ખીડા
 કયા રંગ જમા લુલ્હ દીયા પાનકા ખીડા.
 તમાકુ મહકદર ઇલાચી હે તરેહદાર;
 કીતના હે મહેદાર બના પાનકા ખીડા.
 ખુખીસે હે ફેવડેમેં બસાયા હુવા કથન,
 કયુ દે ન મેરી જાન મઝા પાનકા ખીડા,
 શોખી નહીં અછઝી યે શરારત નહીં અછઝી.
 તરસા ન બહોત કરદે અતા પાનકા ખીડા.
 રશક અયસા હુવા ખુન લગે ધુરને દુશ્મન,
 પેહલે જો મુઝે ઉસને દીયા પાનકા ખીડા,
 કયા જરફી હકીકત હે કરં નઝર અબી સર,
 લા પાનકા ખીડા તુ ખીલા પાનકા ખીડા,
 સુલતાન ગઝલ કયુ નહો મકબુલ હમારી
 હે તોહફે અહબાબ નયા પાનકા ખીડા.

ગઝલે-અઝીઝ-કબ્વાલી.

મેરે દીલપર હમેશા કયોં ઘટા છઃછ રહી ગમકી
 મેરી આંખોને બારીશ કયા દબી બરસાતસે કમકી
 તુમહારે નામમેં તાસીર હે કયા ઇસમેં આઝમકી
 મુરાદે હલ હુવા કરતી હેં ઇસસે સારે આલમકી
 રહેહેં ઉમરબર જો સામએ દામાને રહેમતમેં
 ઇન્હેં દી જાતી હે અબ આફતાબે હશરકી ધમકી
 તમાશા અપને દીલમેં જીસને દેખા હે ખુદાકા
 હકીકત ઉસકે આગે કુછ નહીં હે સાગીરે જમકી
 નીમ હે બરક વશસે ઉસને દેખા કયા મેરી જાનીમ
 કે મેરે ખીરમને દીલપર જો એક ખીજલીસી આ અમકી
 પીલાકર બાદએ વેહલત બનાતા વો જો મસ્તાના
 અઝીઝ ઉસ બે ખુદીમેં સેર કરતા દોનો આલમકી

(નગમે-ફહાની)-ગઝલ-કબ્જાલી.

મેં દરે પુન્હારે આન પંહ, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા,
 દીન રેન તડપતા હેમા જીયા, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 સીમાયમા દીલ ખેતાય રહે, નતો ચેન રહે નતો ખાખ રહે,
 સખ દોસ્ત હો ફુરમન દાખ દહે, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 કબી સુખકી નદેખી એક ધડી, કયસી જાન ખલામેં આન પડી,
 રાહત નમીલી હે મુઝકો જરી, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 મેરે હાલે ગરીબીપે કીજે નજર, મીરાં સૈયદ બક્ષી નહિં આતોસખર
 ગમ હિરસો હવામેં ઉખર ગુજર. લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.
 મયેં જામે જમાલકા હો નિઝામી, કરો શાદ પીલાકર સરવરેંદી,
 તુહે શાદ મેરા મેં ગુલામેં કર્મી, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા,
 યાવરકો જમાલ દીખાએ જરા. કરો નઝરે લુત્ર ખરે ખુદા.
 શબો રોજ હે ચે દીલસે સદા, લો મેરી ખખર દાતાર પીયા.

ગઝલ-હુયરાં

મેરે દીલમેં જખકે વોહ તશરીફ ફરમાં હો ગયા,
 ખે-શકી સારેય શીર અરશે મોખલા હો ગયા.
 ધરક જીસ દીનસે મોહમદ મુસતફાકા હો ગયા.
 સખ તો ચે હે ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો ગયા.
 કીજરસે ધખરા ન અપ દીલ પહલે અખ સાતક નતુ
 શીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુત્ર ઉતકા હો ગયા.
 આતશે દોજખ મુઝે છુ જાયે કયા ઉસકી મજલ,
 કયું કે મેં શયદા હખીય કીચીયાકા હો-મયા.
 વાયદયે વસ્લ અખ તો પુરા દીજયે બહરે ખુદા.
 આજ કલ કરતેહી કરતે એક જમાનાં હો-મયા.
 જહેદા હમકો નહીં જન્નતસે તેરી કામ કુછ,
 કુચયે દીલદાર અખ મસકન હમારા હો-મયા.
 જાનકર ખાલી કશન વાપસ હુવે મુનકર નહીર,
 ધરકમેં અખ જાન તેરે લાગીર મેં અયસા હો-ગયા.
 મીસલે આપના કે અય હુયરાં કયું હયરાન હે,
 કયા મોહમદ મુસતફાકા તુબી શયદા હો ગયા.

ગઝલ-હુસેન.

મેંહુ ખેતાયયા રમુલુલાહ, મીરમે સેયમાય યા રમુલુલાહ,
 કીજરમેં આપકે તડપતાહે-દીલ ખેતાય યા રમુલુલાહ
 દીનકો ખુરશીદહે શીદાતુ મેરે-સખકો મહતાય યા રમુલુલાહ.
 ફરે દન દાસે તેરે હનાદમ-ફરે નાપાય યા રમુલુલાહ,
 હે સુનો દીનકે તેરે, બરહક-ચાર અસહાય યા રમુલુલાહ,

(નગ-મથે-ફહાળી)-મઝલે-કબાલી.

મારે બાકે જવાન મદની, તોરે જોગમે પેહની ઠરની,
મેરે બાકે રંગીલે સૈયાં મેં લાગુ તોરે પૈયા,
કાહે કરત હે દીલ શકની, મોરે બાકે જવાન અરખી.
મુજકો હે તેરી ઉલટ, કીચ તરેહ કટેંગી પુરકત
મેં દખની તુહે મદની, મોરે બાકે જવાના અરખી.
મેં કહુંગા રોજ મેહશર, વો આતેહે બાકે શરવર.
મુજકો ડોણ મીસલે અરની, મોરે બાકે જવાન અરહી.
(રઝીલા કબાલ) હુમારી-ફરીયાદ-મઝલે-કબાલી.

મોદખત ગયરસે મેરી છોડા દો યા રસુલસ્લાહ
તુઝે અપના હી દીવાના બનાદો યા રસુલસ્લાહ
લગા લકમે ગુનાહોકે પડા દીનરાત સોતાહું
તુઝે ઇસ ખવાબે ગફલતસે જગાદો યા રસુલસ્લાહ
પડા હું કેહરે ફરીયામે બંવરમે ખાતા હું અકર
કીનારે લુત્તરે મુજકો લગા દો યા રસુલસ્લાહ
અધેરી કશમે મુજકો અઢલા છોડ જરેંગે
વહી દીદારે તુમ અપના દીખાદો યા રસુલસ્લાહ,
ખુદા મુજકો મદીનેમે જો લે જાવે તો બેહતર હે
યેહી હય આરઝુ જલદી બતાદો યા રસુલસ્લાહ
હુસેની પીરહે મેરા કે જીનકા મુલક બયતુલ્લાહ
સુસાદીર હું મેં કાએએકા ખુલાસો યા રસુલસ્લાહ

મઝલે-નગમેહિન્દ

મંચતો હુંડત હુંડત દારગઝ મોહે પીકે નગરકા ડગર
નહ મિલા
તન સુખ ગયો પગ સુખ ગયો કહીં હાય વોહ શામ
સુંદર નહ મીલા
તોરી મીનમી ફરં સુન એરી સખીજો તુદેસ મદીનેમે
પોહયે કબી
મહી કલોક અય યસર બકે ધની શિરી હુંડ તુમહારા
નગર નહ મીલા
મંચ તો બેઠીયા મનમે ચેહ આસા ધરીકે વો આમ
પીયા મોહે યાદ કરે
વાઠેવારે બાકે મંચ સીલ ધરં કીયે લાખ જતનવાલા
દર નહ મીલા

મોસ શામ કન્યા મદીને ખસો મોહે મુરલીકીયે નહ
 સુનાયે ગયેઃ
 મંચતો પુરજદવારેકા હુંડ શીરી ગઝ દેશપદેશ મગર
 નહ મીલા
 લગી ખીરહ અગન ભયો સુખપદન કોષ શાહ મદીનેસે
 ભય કહે
 નહીં આસકે હોંદમે જીવ ખયે, મોહે આપકા દરસ
 અગર નહ મીલા

ખ્યાલ—મઝલે—અહમદજી.

મંચ તો કહું સંસાર કો દેખો ઇશક કહે વેાદ યાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચકાઅમે કા સરદાર દીખા.

મંચને ચહડાયા સુલીપર મનમુર ઇશક હય નામ મેરા,
 કોન બયાહય મુઝસે બતાવો નામ જપે સુખદો શામ મેરા.

અનલહક તુ ભેદ બતા ઉનકા અલીશસે હય કુદ્દે આમ મેરા,
 તુમને સુના હય કબી અઝીમો તાલીબ થા શુલશમે મેરા.

ઇશક હું ઐાર આશક તુ હય સનમકા ચલ દીદાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચ કાઅમેકા સરદાર દીખા.

કીસીકો મંચને ખવાર કીયા ઐાર કીસીકા બેડા પાર કીયા,
 મજનુ કો મંચને શીરાક બન બન લખનાકા ખીમાર કીયા.

મુસાકો જા ઘેરા મંચને તુરુપે જા શુરતાર કીયા,
 અરની કહેકર દેખી તમલ્લી બસ બોલા ઇન્કાર કીયા.

માનું ન હરગીઝ મંચ કીસીકી બાત તું ચલ રહતાર દીખા,
 વરના કરંગા ખવાર તુઝે મંચ કાઅમે કા સરદાર દીખા.

અલ્લાહ મોહમદઅલી કાતેમા હસન વ હુસેન શુલશમ હય દો,
 ઇશક હકીકી ઇશક મજાઝી એક હી હય પર નામ હંચ દો.

ઝમી ખર્ચ ઝાર મહેર જમ્મસ જે ખન ચારીકે નામ હંયદો,
ઝેર ઝખર હંય એક દુરૂપર ઉનેકે બી અંગમ હંયદો.

હમ તુમ મીલાકર ચલો સાંવલ અહમકજી દીલદાર દીખા,
વરના કરંગી ખવાર તુએ મંચ કાચમે કા સરદાર દીખા.

ખાહરેસ્તાન બાબઈ—ગઝલે—ફુમરી—લૈરવો—

મંચ તો અપને ખવાળકી જોગન બની—

જોગન બની ઝૈરાગન બનીરે

દાહરો { ફુદા પસીના તુર કારે યોયા ચમબેલી ફુલ
સખ સખીયન ચીલ સેહરા ગુયા પહને નખી રસુલ
મંચ તો જોગન બની અપને—ખવાળકી જોગન બની

દાહરો { ફુદા અંદર સજ રહા હય ખાહર પડી હય ખરાત
ચારોં પાયે ઉક ચલે તો કોઈ ન યોયા સાય-મંચતો
સોના લેને પીયું ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયું મીલે રૂપા હોગયે દેસ-મંચતો
કાગા નેન નીકાશ દુ પીયા પાસ લે જાય
પહલે દરસ દીખાય કે પીઠે લીજીએ ખાય-મંચતો
નદી કીનારે ધુવા ઉડત હય મય જાનું કુચ હોય
જીસકે કાશન મય જલ્દી વહી ન જલતા હોય

મંચતો જોગન બની અપને ખવાળકી મંચતો જોગન બની

શએર { કાસદ લાવે ખખર ચારકે આબનેકી,
જાન જાતી હય ચલ્દી હીજરમે દીવાનેકી.

ગઝલે—ઝેહરાજાન.

મહી દીન હંચ દુઆ લેલો કીસીસે કખલ મુઝતરસે.
જવાની આ નહીં સકતી મેરી જ શીર નએ મરસે.
ચેહ કહદો અખરે બારાસે અખર ખરસે તો યું ખરસે,
કે જયસે મેંહ ખરસત હય હમારે દીદ યે તરસે.
મીલા હોગા કીસીકો બા વહા કોઈ મુકદ્દરસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસલ હમે તો ઉમર ખરસે.
અબી કમસીન હો ચેહ નદરન તુમહેં કુશોકે ઝેવરસે
અબી નામે ખુદા સેહરા ખનએમા અપકે સરસે.

ગઝલે—ગફુર.

યા ગયેરસે રહે યા હમસેં મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મખર ખાત રહે.
સરકે કટાનેકા મુઝે મમ નહીં પર ગમ હે મેં,

ખાત વોહ ઠીજીયે છપ્પમેં કે મુલામત રહે.
 નીંદ આંખોમેં હે કરમાઇ દુષ્ટ હે ચીતવન,
 સથ પતાઓ કે મેરી જન કહાં રાત રહે.
 નજરોકે વક્ત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
 છાંછી બરો મેરી જન મેરે સાથ રહે.
 જામ હાથોમેં રહે તાકમેં ઇમાન રહે,
 હાય ઇસ ઇશક મેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
 ખાગ જાનેકી જબી દીલમેં ખુશી હોવે ગધુર;
 ચારહી સાથ રહે મોસીમેં યરસાત રહે.

ગઝલે-મુમતાજ.

યા નથી લીજો ખયર અપને દીલ અફગારોંકી,
 જાત જાતી હે ચલી હીજમેં ખીમારોંકી.
 તપે દુરકનકો મેરી અતીજ્યા બોલે,
 શરખતે વસ્લ દવા અયસે તો ખીમારોંકી.
 રકમ કર હાલે પરેશાપે રસુલે અરખી,
 લીજીયે જલ્દ ખયર હીજકે ગમખારોંકી.
 કુછ નહીં દુર હે ચે આપસે મહબુબે ઇલાહ,
 કરો જાગીર અદન હમસે ગુલાહ મારોંકી.
 યાદ કરો રોઝયે અકસદકો તેફે યા અહમદ,
 દેખકર રોતા હું મેં શકલકો જવારોંકી
 જાકે તીખામે ખુદાયા ખતુફેલે અહમદ,
 દેખે મુમતાજ ઝલક રોઝકે મીનારોંકી

ગઝલે-તાહીર.

ચારહી ગલીયોમેં કયુંકર ચાર જાના છોડ દે,
 કીસ તરેહ ખુલખુલ ચમનસે આશીયાનાં છોડ દે,
 ચેહંસી અજી નહીં યાં દીલપે ખીજલી ગીર પડી,
 નીચી નજરોસે મેરીજાં મુસકુરાના છોડ દે.
 તર્ક કર અયસેસે ચારી ચે ચલન અજીજા નહીં,
 વહાંકા જાના છોડ દે કિનકા ખુલાના છોડ દે.
 દેખકર આઝરદા ખાતીર મુજકો વોહ બોલા સનમ
 જો ખુશ માને મેરી મેહરીલમેં આના છોડ દે.
 યા ઇલાહી વોહ ન છુટે હિસકા છુટના હે ગઝમ,
 યું મેં રાઝી હું મુઝે ચાહે જમાના છોડ દે.
 હાથમેં પેશો ખુદા તુ જાકે ક્યા દેગા જવાબ,
 દેખે તાહીર ઇન ખુતોસે દીલ લગાના છોડ દે;

ગઝલ—ખઝમ.

યે હુસ્ને દીલદરેખ ઓરોમે પયદા હો નહીં સકતા,
 બહોત યુસુફસે હોસકતેહેં ગુમસા હો નહીં સકતા.
 ઇલાહી વરલકા વાએદા ઉન્હે ખુદ યાદ આગળે,
 તુએતો શર્મ આતી હે તકાઝા હો નહીં સકતા.
 મેર અશાફે નહામત આનશે દોજખ ખુઝા દેગા,
 યેહ વોહ કતરા હે હમસર જસકા ફરીયા હો નહીં સકતા.
 કરં જખતક ન મેં નાલે કયામત આ નહીં સકતી,
 અલે જખ તક ન વોહ ખુત હશ ખરપા હો નહીં સકતા.
 બહોત ખુલ્લે આશીયાને કીયા ઉનકી ઇજમત અરઝાઝ,
 નહો અય ખઝમ મેરી કદ્ર અયસા હો નહીં સકતા.

ગઝલ—હુમ્દ.

યે ખેમોકા તુમહારી હરબડી દીલ લગી કયસી,
 તખીયત આદમીકી હે કબી કયસી કબી કયસી.
 નહીં દીલ લેકે દેતે યે તુમહારી ધાંધીલ કયસી,
 મેરીહી ચીજકા કેહતેહો મેરી હે તેરી કયસી.
 જહાં આયા વહાં ખોયા ગયા હમસે અલગ છુટા,
 સગ અપને કીયેકી દીલકે આખીર મીલ ગઇ કયસી.
 ખયાને સોઝે દીલ રો-રો કે કેહતા હું તો કેહતે હેં,
 લગી હે આજ જખ દીલમે તો આંખોમે તેરી કયસી.
 વોહ સુન સુનકર મેરે હર શએરકો અય હુમ્દ કેહતે હેં,
 તખીયતમે હે હસ કમગખતી કી શોખી ખરી કયસી.

ગઝલ—હાફીઝ.

યે રેન કાલી ચીરાગે દીલ લે સજનકો દુંડન ચલી ચલીજી,
 નઝર ન-આયા સજન રંગીલા મેં જાન-મારી ગલી ગલીજી.
 ચહાંબી દેખી વહાંબી દેખી શીર આખીરશકો ચમનમેં જાકર,
 શજરમેં દેખી ગુલોમેં દેખી સારી કલી કલીજી.
 કીસીને બોલા કે અય દીવાની, વોહ કોન યુસુફ હે અયસા જસકે,
 શીરાકમેં હે ખીસ્લે ઝુલેખા જવાની તેરી દલી કલીજી.
 યે ગરમીએ ઇશકકી હકીકત કહાં મેં જાઉં કીસે સુનાઉં.
 સજન મેં તેરે કીરાકે આતીશમેં અગ સરાપા બલી બલીજી,
 ખુરી ખુરી કરકે શોર મેરા જહાંમેં સખમે અયા રખા હે,
 મેરા સજન પર બહા હે બોલા ખુરીકો કેહતા બલી બલીજી.

સતી સતી લોગ કેહતે હેં પર સતીમેં મુઝમેં દરક હે બેહદ.
મેં આતીશે દરકમેં સજનકે જલ્દી ન ઉસસે ટલી ટલીજ.
ન જુહંગી નામ યુજક ઓર ઉઝર વ ઉસમાંકે મેં હાફીઝ,
અ રોજે મેહશ્વર ઉઠંગી જસદમ કહુગી મેં યા અલી અલીજ.

ગઝલે—મુમતાઝ.

ચે માના હુસ્તકા તેરે નઝઝારા હો નહીં સકતા.
મગર હર તાલીએ દીદાર મુસા હો નહીં સકતા.
ધુપે કયા તુમ જો ઝીદ પર આહી જાયેં દેખને વાલે,
મહાં કયા લા મકાંપદ તુમસે પરદા હો નહીં સકતા.
ન આતે તુમ મુઝે દર પર યુલા લેતે તો મીલ લેતે.
જો તુમ આહો તો સખ કુછ હો સકે કયા હો નહીં સકતા.
કીયાયા વાએદા મીલનેકા ન આયે અખ તલક ચે કયા
જરાસા આપસે ઇકરાર પુરા હો નહીં સકતા,
તેરી સુરતલી દીલમેં દેખ લી અપનાજ અહા,
ચે અખ કેહનેકી બાતેં હે કે મીલના હો નહીં સકતા.
કહાં મુમતાઝ તાકત હમમેં ઉલ્લહતકે ધુપાનેકી,
મગર અખ વોહ ધુપાયેં હમસે ચરઆ હો નહીં સકતા.

ગઝલે—દાગ.

ચે દીલ લગીબી કયામત-કી દીલ લગી હોગી,
પુદાકે સામને જખ મેરી આપકી હોગી
વહાંબી તુબકાં જલાઈએ તુમ જો કેહતે હો,
ખખર ન-લી મુઝે જન્નતમેં આગલી હોગી.
કલમ નહો કહીં રોજે હિસામ અય નાસેહ,
વહાંબી તેરી જ્યાં ચાર હાથકી હોગી.
ફુઆયે વસલે પુતાં માંગતા હું કાઅબેમેં,
પુદાકે ધરમેં કીસી શમકી ક્યાં ટમી હોગી.
નિગાહે શુખલી કુછ દે જવાસ અલ શીરકર,
તુન્હારી આલાકી કીસમેં પરાખરી હોગી.
ખહોત જલાયેગા ફરોકા દાગ જન્નતમેં,
ખગલમેં ઉસકે વહાં હીંદકી પરી હોગી.

ગઝલે—અમીર.

ચેહ જો સુરતે હય તેરી સુરતે જાન હય ચહી,
ચહી નકશા હય ચહી રમ હય સાખાં હય ચહી.

અપની હસતી કે સીવા ગેર કે સીજદા હમમંદી,
 મેઝહમે પીરે મુંગા મશરમે રીંદ હય મંદી.
 ખીસતશ રાટ કા દો પારખા હમમલ હી કુલાહ,
 તાજે ખુતર હય મંદી તખતે સુલેમાન હય મંદી,
 દુ જહાં મેં નહી અખ તેરે સીવા કોઇ અમ્માર.
 અપની તો છુએ હય ફદમીદ હય ઇરફાં હય મંદી.

ગઝલે—સાદીક.

ચેહ દીલખદીલ હએ દીલ દીલે દીલદારહી કસમ,
 દીદા બદીદા દીદ હએ દીદારહી કસમ.
 દીલ લેતા લએ સો દેતા હએ જો દેતાહએ વોહ લે,
 ચેહ સવદા મુશ્તકા હએ તુ લે ચારહી કસમ.
 અએશોખ ઝએક શએ કમે આ લુટલે બહાર,
 ફુકાન હુસ્નવાઝ હએ મકારહી કસમ.
 શીશે લે સખરા પીચાલેસે બર પીકે,
 મસ્તો ચેહ રોઝે છદ હએ મએખવારહી કસમ.
 મએ નોશ ગર હો હોશએ બેહોશ ફેર હએ હોશ,
 ચેહ હોશે જોશ હોશ હએ હુશાયહી કસમ.
 સાદીક હું ખએર રીંદ ખરા બાત મએ પરસ્ત
 હસ્તીમે મસ્તી મસ્તલએ સરદારહી કસમ.

ગઝલે—બેદીલ.

રહે હુસ્ને દીલ આરાઝ, મોહયોદીન જલ્લાની,
 કે એક આલમ હે શયદાઇ, મોહયોદીન જલ્લાની.
 સીતારે સખ છુપે અખ તાઅબદ, ચમકેગા શન્સ ઉનકા,
 હે તા મેહશર તજલ્લાઇ, મોહયોદીન જલ્લાની.
 નહીં કુજ આબસે ઇઝજો શરફ મજ્દો કરમ ઉનકો,
 ચ હે મીરાસે આબાદ, મોહયોદીન જલ્લાની.
 ન જાં રસમે દી કરતે હો વોહ દુન્યામે કયું આતે.
 જલ્લાને દીલકો આયે મોહયોદીન જલ્લાની.
 દીખાઈ ઠીમીયામરકો કે લે અકસીરે આઝમ દેખ,
 મીલા ખાકે કદે પામે મોહયોદીન જલ્લાની.
 હલ્લાહી ઠીસતીયે બેદીલ તલાતુમસે બમા દીને,
 બ અબરામે મહકાયે મોહયોદીન જલ્લાની.

ગઝલે—અણખ.

રહીએકી નઝરે હોળવેગી નીકલો ન થું ધરસે
 સંભાલો અપના અનાયલ તુમ દુપટા ઓડલો સરસે
 લગાયા દીદગો દાનીસ્તા દીલ ઉલ હીના પરવરસે,
 થીકાવત રંજદી હમ કર નહીં સકતે મુકદરસે.
 જો સમ પુછો તો યે હે કદર અફઝાઇ મોહબ્બતકી.
 હસીનાને જહાં આરાસ્તા હોતે હેં ઝેવરસે.
 કીસીકો દુંડતે શીરતે હેં હમ મયદાને મેહશ્વરમ;
 કીસીકા ઇશ્તીયાકે દીદ લાયા હેં હમે ધરસે.
 મઝા જમ આ સવાલે વસ્લ પર ઇકરાર કર લેતે,
 અણખ એજ ટીક ટીકી બાધે હુયે બયકે હેં શશદરસે.

ગઝલે—કયેસ.

રસુલે હાશીમીકી મદહેબાની મુજકો બાઇ હે,
 દીલોં જમેં યેહી સલ્લે અલા ઉલશત સમાઇ હે.
 હલાવત આતીહે જયસી હમેં નામે મોહમદમેં.
 નહીં ઉસકે મુકામીલ કોઇ આલમમેં મીઠાઇ હે.
 મએ નાઅલેન ગયે જય અર્શ પર વોહ શાહીદે દાવર
 કહાં હકને કે અય અહમદ તેરે કુરબાન ખુદાઇ હે.
 નહીં ઝાહીરથા આલમમેં જો વોહ સાયયે હુમા ઉનકા.
 ખુદાહી જાનતા હે ઉસકો યે સીરરે ઇલાહી હે.
 નસીમે સહરને મુઝદા સુનાયા વસ્લે અહમદકા,
 જહ તાલેઅ કે મુદતમેં મેરી હીયકી થમાઇ હે.
 રસુલુલ્લાહ જયકે કયેસ તુજકો શાદ કરતે હેં,
 મીસાલે ગમજહાં શીર કીસ લીયે સુરત બનાઇ હે.

ગઝલે—જલાલી.

રસુલુલ્લાહ કે રોઝે પે જો મેહમાન હોતેહાં
 તસદ્દ હુક ઉનપે હુરે ઓર મલક કુરબાન હોતેહોં.
 નઝર આતીહે રૂયા મેં નખુવત કી ઝીયા જીતકો,
 વોશાને અમખીયાઇ દેખકર હેયરાન હોતેહો.
 વો લે લેતેહોં મ તેહી ખુદાસે ગુલશને જાનત,
 અઝલ સે જોકે મોમીને સાહેબે ઇમાન હોતેહોં.
 જો મેઅરાજ થાયે અર શીયું મેં શોરો ગુલ ખરખા,
 અહદકે આજ એહમદ અરસ પર મેહમાન હોતેહો.

હજારેહે તસદુક ઉસ ચહેનસાહે રીસાતપર
હમી કયા એક નીરાલે આપ પર કુરઆન હોતેહે.
હહેમા ઝુમકર અપરે કરમ જોશે કરીમીપર,
ગુનેહ મારોયે રહેમત કે સરો સામાન હોતેહે.
હમેં અસનેદે અમ સાકે આદમ અપની તુ અસ્તીમેં,
કે હસ્તી છોડકર હમ બે સરો સામાન હોતેહે,
મમે આલે નખીમે છનકે દીલ રોતેહેં આર આંખે,
જલાલી ઉનકેનાલુસે અપા તુધાન હોતે હેં.

ગઝલો-તજમ્મુલ.

રહતા હે ખાઅમેંની શોકે લીકાયે ખાજ,
ચોક ઉઠતા હું ચે કેહકર દેખો વોહ આયે ખાજ
હર રંજમેં મેહનમેં તકલીફમેં અલમમેં,
હે આર કોન અપના હામી સીવાયે ખાજ.
મકસુદકે ગોઠસે મરદે મદાકા દામન,
આગંચે જોશપર જમ અહરે અતાયે ખાજ.
હુરોંકા તીર ઉલ્લસતમેં કયા છમરપે ખાઉં,
ખીસમીલ બનાયુધી હે કેજે અદાયે ખાજ.
દૌલતસે ફકકી દયા દીલકો ગતી ઠીયા હે,
કુરઆન જાઉં તેરે અશમે અતાયે ખાજ,
સુમકીન નહીં હે હકમેં હે! આંખ અય તજમ્મુલ,
જમતક ન માઅરેશતકા સાગર પીલાયે ખાજ.

ગઝલો અકબર-કબાલી.

રોતી હે શમનમ કે નયરગે જહાં કુછબી નહીં
ચીંપતી હેં યુલયુમે ગુલકા નીશા કુછબી નહીં
કોસ રેહલતકી સદાહે કાફલે વાલો અલો
એક દો દમ હે કયામે કારવાં કુછબી નહીં
હો ગયા માલુમ કુલ્લો મન અઝમ હા શનસે
અપર આતે હકકે ગુલઝર જહાં કુછબી નહીં
ગીર મએ ખરગે ગુલીરતાં, ઉડ મઘ ગુલશનકી પુ
રમેં ગુલ કુછબી નહીં યુલયુલકી જાં કુછબી નહીં
જોડ સારે તોડ હાલે અંધ કર ખદે કરસ
ગોરકી અંબલીમે ચીત હે પેહલવાં કુછબી નહીં,
હો! મએ લુકમ ઝમીકે મુંહસે ખાખાર શીકસત

ફોરો દારા બસકરે તવચીરકાં કુછબી નહીં
 જીવકે મેહલોમેં હજારો રંગકે કાલુસયે
 ખાંડ ઉતરી કાલપર હેં ઓર તીસા કુછબી નહીં
 ચાર દીનકી ચાંદની હત શીર અધિરી રાત હય
 ચેહ તેરા ફુરનો ચાપાળ અય નવ જવાં કુછબી નહીં
 જીવકી નોખતકી સાદસે યુજતે થે આસમાં
 મજબરોં મેં ખાંડ હેં, વોહ ફુને હાં કુછબી નહીં
 સવર હાજીર કયું હો દરબારે રસુલલાહ મેં
 જલ્દ યસરખકો ચલો અકબર ચહાં કુછબી નહીં

ગઝલે-અકબર.

રખે પુર તુરસે જીલકોંકો હટાલે સાકી,
 ચાંદકો કાલી ઘટાઓંસે ખચાલે સાકી.
 આખે ઝમઝમ તો પીલાયા હે ઈનાયતસે મુઝે,
 દેદો કોસરકેબી દો ચાર પ્યાલે સાકી.
 કીસ કદર નક્શયે ગફલતમેં હુવાહું મહોશ,
 અમ ગીરા મેં યે ચલા બહરે ખુશ લેસાકી,
 રખે પુર તુરસે કાકુલકો ન ઝટકાના થા,
 પડ ગયે ચૌધવીંકે ચાંદયે હાલે સાકી,
 સુયે રખ કેહતી હેં ઝુક ઝુકકે ઘટાયેં કાલી.
 હું ખલાયેં તેરી અમ ગેસુ ઓ વાલે સાકી.
 હામીદો અહમદો મોહમુદો મોહમંદ કાલીમ
 પ્યારે પ્યારે હેં તેરે નામ નીરાલે સાકી.
 અપને અકબર કોબી એક જમે મોહખત દેતા
 અમ નયે સામરોંકે ખાંટને વાલે સાકી.

ગઝલે-ખેદમ.

લખલાકો તુને એવાર મુજનુ બનાકે મારા,
 કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર શીરકે મારા.
 ફોરા હય પથરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
 મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
 એ ચાર તેરી કયા નેરંઝીયાં ખયાં હોં,
 પુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા,
 મરખમ મઝ ખલાસે એ દીલ નહી અમ હસકા.
 ફર ટુકરે હસને અખતા બના બનાકે મારા.

સમજર રખા ખીયાતે મેઘમે' ઉસને બેઠમ,
ઐર મુખક હમકો રખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગઝલે—સરદાર.

લગાયા મે'ને જો તુમસે દીલકો તુમ્હારે દીલપર નીહાં નહોગાં.
હાથે સદમે' હે' જીતને મે'ને જહાંમે' કીસપર અયાં નહોગા.
હે ખોદ મુજકો અકેલે ધરકા કે હોગા વહાંપર ગુળરા ક્યું કર,
મદદકો મેરી જો લુતરે યજ્ઞાં નદીમે' હમદમ વહાં નહોગા.
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને સમજલે દીલસે' તુ અપને પુલ્કપુલ,
હે ચંદરાબ ખહારકે દીન ચે ગુલતો રોજે ખીજાં નહોગા.
ખહોત કીવામે' પડહી હે' તુમને ચે માના હમને અય શેખસાહેબ,
ધુપાઓ હમસે ન હાલે દીલકો નીહાં ચે ઇસ્ક પુતાં નહોગા.
હે કોન સરદાર તુજો દેહશત શરી હોગે તેરે રસુલે દાવદ,
જો જલજલસે ખરોજે મેહશર જમીં નહોગી જમાં નહોગા.

ગઝલે—નશીમ.

લડકપનમેંય ઝીંદગી જાંની તુમ્હારી, અબી દેખતે હંય
જવાની તુમ્હારી,
કહામે'ને ઠેરાતા બોલેચે હંસકર, કજમ શીર મુનીમેં
કહાંની તુમ્હારી.
મકરર બલા આને વાલી હય કાઝ, નહિ બે સમય
મેહેરખાની તુમ્હારી.
નશીમ અખતો ગબરા ગયા દીલ હમ, મુને કોન શીર
કહાંની હમારી.

(લુલચુલે ખગાલી)—ગઝલ.

લા મકાંપર લર ખનાયા યાદને, દર બદર હમકો શીરાયા યારને,
પુખ થી કીસમત કલાંમુલ્લાહકી, તુર પર જલજ દીખાયા યારને.
કરકે હમકો મે'મીનો ઇમાનદાર, રાહ જન્નતકી દીખાયા યારને,
ઝોજ પર કીસમત હમારી આગમ. દીને હક હમકો ખતાયા યારને.
વરસ કીસ મોહસે અયાં ઉસકાં કરે, હમકો દોજખસે ખયાયા યારને,

ગઝલે—મુમતાઝ.

તોરે અનેકી ખીયા જખસે હય હુન મોરા હીન્દમેં જીવ લગાહી નહી,
ઇસી સોચ ખીચારા ને માર લીધો મોસ ફુખકી ખખરયા ઝખખી નહી.
પડા બેડા મોસ મંજલરા મેં આ અય કુખત હય તુહી પારલગા,
મોરી નેહયા કા ધેવનહાર ખીયા કોઇ જખમેં યહારે સીવાહ નહી.
મોરા હીન્દસે જીવ હમકાં ભમે' મોરે ફુખકા ન કુચ ખળ ખાટ ભયો,

તોરે દસ બીના મોઢે અન પડે કોઇ હીન્દમેં એસી દયાહી નહી.
 ચેહની ભાગદી કીસતી હય થીયામ પીયાણસે જીવ દીયા વહી રહ ગયા,
 તોરા દાસ હું જયસા બલા હું પુરા યે અલ કાહે કહું કે કયા હી નહી.
 તોરી કીરપા હુમ હય જયમેં પીયા અમતાજ પે બી અમ કરો દયા,
 મુજે અતસે પીસારના રૈન દીના તોરી ધણ્યાં પડત હું રવાહી નહી.

ગાઝલે—અનવર.

સરક અમ ખુશ દીદાર રખે અનવર તો હોનેદે,
 હમંબી આજ મેહવે હુસ્ને પયગમ્બર હોનેદે.
 કેહેર અલતાં હું બાગે ખુશમેં જલદીહે કય રીદ્યાં,
 નિશા અડને તો દે મસ્તે મએ કાસર તો હોનેદે.
 દીખા દુગા પુગે અમદિલ મજારે સમયદે આલમ,
 મુઝે ઇસ સર ઝમીને હિન્દસે બાહર તો હોનેદે.
 તમાશા હોગા શામે હીજરમે મુખદે કિયામતકા,
 મેરે નાલોસે અમ જાહીદ બપા મહશરતો હોનેદે.
 યે બે હોશીની અનવર કમ ન હોગી હોશીયારીસે,
 ઝરા દીદારે અશમે સાહીએ કાસર તો હોનેદે.

કબૂલી—યે—આસિદ્.

સતાવો હમકો ન પ્રમપર નિસાર હમબી હંય
 નિગાહે લુલકે ઉમ્મીદવાર હમેબી હંય
 જો દિલકે ઝખમોં કો દિખલાયા ખુલખુલે નાશાદ
 તો ગુલ ચેહ કેહતે હંય સીના દિમાર હમબી હંય
 બજે ખોસા લીએ દિલ-ન દેગે ચાદ રહે
 પ્રમ ચાલ બાઝ સહી-હોશીયાર હમબી હંય
 હમ ઉખસે દખલે મીલેગે હબી ન અમ આસિદ્
 વાહ શાહે હુસ્ન સહી શેહરચારહ મબી હંય

ગાઝલે—ચંદ્રસુખ.

સદકેમે તોરે ખુલકેકે હર તાર તાર કે
 દસતારે ગુલે અનાર કયા ખુલી ફારકે
 ખુલખુલને વકતે કેહકે રો રો કે ઇંક કહા
 સમય વારતે મેરે પરવરદેગારકે
 બેચોગે તો શહી પર ઇતનાલી કીજીએ
 દીગેએ હાતોહાલ કીસી નો ખહારકે
 રીયા પું ચલ ચોખલી મમનનલ હસરે હું
 હમ બેને હારે ફરો કહે આરપારકે

એ વતન હમે હમારા પુત્ર પુત્રો તે હો કયા
 હમ રહનેવાલે હમે ઉત્તી બામે બહારકે
 ચક્રસુન પં જાદ રહીયો જમના કરેગા કયા
 હમ હવે ગોલા ઉત્ત શહે દુલદુલ સવારકે.

ગઝલે-સુફી.

સરાયા તુરે ચઝાની મોહયોદીન જલ્લાની,
 મુજરસીમ ક્યઝે રખ્યાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 જહાંમે ઓરમી મુજરે હે લાખો અવલીય પેડીન,
 નહીં કોઇ તેરા હય સાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 મુજરે ખીરકે આદત આપસે કયુ કર નહો દરદમ,
 કરામતમે હો લાસાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 બટકતે નજેઅ મેરી મુશકીલે આશાન એક દમમે,
 કરેગે ગોસે સુમદાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 ચેહી હે આરઝુ દીલમે કે હોંઝે દમ બદમ મુજરકે,
 તુમહારા ક્યઝે રહાની મોહયોદીન જલ્લાની.
 ખુદાદો • શીકે દુન્યાસે મીલાદો હક તઆલાસે,
 મેરે પ્યારે મેરે હામી મોહયોદીન જલ્લાની.
 ખુસેખાંકી તરેહ થયદા હેં હમપર લુફ કરમાઓ,
 અય મેરે માહે ડીનઆની મોહયોદીન જલ્લાની.
 જહે કીસમત જહે ઇજ્જત અજન્સે હો અયા સુફી,
 સગે મહયુમે સુમદાની મોહયોદીન જલ્લાની,

ગઝલે-મીરાશાહ.

સદા દીલમે તસવુર હે અલાઉદીન સાખીરકા,
 લઝીફા નામ બેહતર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
 કલામે હુસેન તુરાની જમલે જલવા રહમાની,
 મીલાલે માહે અનવર હે અલાઉદીન સાખીરકા,
 શરીકે અબ્દો આખીર રહીહે ઝાહીરા ખાતીન,
 સહારા રોગે મેહશર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
 જસે ખાદીશ હો કરમે વાસીલે હક જતે મે અલ્લાહી
 ચલા જવે ખુલા દરહે અલાઉદીન સાખીરકા.
 મરીઝે નાવતાં હું મુનિસો હમદમ નહીં કોઇ,
 દો આલમમે વોહી ધર હે અલાઉદીન સાખીરકા.
 સમે ફરખારે આજઝ હું બહોવ રંજુર મીરાશાહ,
 સદા સાકીને જલધર હે અલાઉદીન સાખીરકા.

ગાઝો-ગલીલ.

સલામત દસતે વહાલત કયા કરે હમ નકે યુલ્લમનમે.
 બોલી ખુશ નાંચે ખી દમનરમે ને કલીયાં હેં દામનમે.
 ખુતો તુમ અમએ મેહરીલમે જલુ કયા કાયેદા ઉસસે,
 તુમહારે સાથ નાંચે મેરે દુશમન બઝમે દુશમનમે.
 સીવા ઇસકે કે દો ચાર ઓરખી મુશતાક હોનયે,
 નતીજ કયા હે ઉસકા તુમ ને આ બેટેહો ચીલમનમે
 ઉદાસી બેકસી સમકો મહી સર ફાડના અપના,
 લગે હે લાલ કયા અયસે હમારે સંગે મદદનમે.
 પીરાતે હો ને તુમ જુન્નારમે તસખીલકે દાને,
 જલીલ અજા હે રીશતા નેડદો ખીરહમનમે.

ગાઝો-કલ્લયર.

સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 તેરી સુરત કો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
 જુદેં કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખંડેવાલે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 તેરા અમબદ માહે મુતુબર તેરા કુવા હે ચશ્મ એ કાશર
 રશકે તુખા તેરા મીશવાક જીસકે શૈજ જહાંમે નીરાલે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 છોળી મસજર મનકા માત્રા રેહમત લાજયો બોજન હારા
 અખતો જપું હું નામ તેહારા મવલા ઇસીમે હમકો નીલા લે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે
 જીસે પીત કા હે એકરાર દીવકા પુરા કરો છકરાર
 અમ બેટે હે તેને ઘરગાર અમ કાહે બેટે ચીરખન ઉમે.
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે,
 કલ્લયર અજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવર
 મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા બોલે બોલે
 તેરે દરપે ને કામ આયા-બેકા તુને પાર લગાયા
 ઉસકી મુરાદ તુ બર લાયા-મેરે મીરાં બોલે બોલે
 સથ્થદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલીવાલે

શાઓર

કમલક તેરી ખુશાક કે સહમે ઉકાયે દીલ,
 કરસોએ સીતમકી કહાં તાપ દીખલા એ હમ.

મઝલે—કલીમ.

સરકો તનસે જુદાં કરે કામ પતના મેરા કહા કરે કામ
 દિલ નિહાવર કીયા કરે કામ નકદે જાકો શીદા કરે કામ
 જતવએ ચાર દેખના હય તો અશમે હરખીકો વા કરે કામ
 જ્ય મજા હયકે દાસ્તાને ગમ મંચ સુનાઉ સુના કરે કામ
 એક દમ કા નહીં ભરોસા હય રેહકે દુન્યા મંચ કયા કરે કામ
 ચેહી કીસમત મંચ અપની લીખ્યા હય હમ સહે ઓર જશ કરે કામ
 રાહે ઉલટત મંચ અય કલીમ કદમ ધયાન કરકે ધરા કરે કામ.

રાઝર { કપી કદિં દુપદા કહીં નકાળ કહીં,
 લુટાકે આય હો કયા દોલતે શ્યાય કહીં.

મઝલે—દાગ.

સખ આના તો મોહખ્યતમેં બહોત મુશ્કીલ હે,
 મોતબી તો નહીં પસકો યે વોહ કાશીર દીલ હે.
 હીજર હે આશતે જાં વસ્ત્રે ખલાયે દીલ હે,
 આદમીકે લીધે હર તરહે ગરજ મુશ્કીલ હે.
 હમને જો રોજ કે ખીલવતમેં કહા થા ઉસસે,
 આજ છકશા વોહ રજાઓસે સરે મેહશીલ હે.
 હશરકે દીન તો મીલોગે યે કીયા મેને સવાલ,
 શાયકર દેરમેં જાલીમને કહા મુશ્કીલ હે.
 જમા હેં જસ કદર આયુક્તા ખુદા ખયેર કરે,
 ઉસકી હર હર શીકને જુલ્દમેં એક એક દીલ હે.
 હમકો કિસમતને દીવા દાગે તમન્ના અય દાગ,
 વોહી મીલતા હે જસ ધનઆમકે જો કાખીલ હે.

મઝલે—શીદા.

સહજમીં અલ્લાહ કયાંહે હરશીઝ, અજમેરકી,
 શીર દેખા મુજકો બહારે ખુશનુમાં અજમેરકી.
 રોજ કરતા હું ખુદાસે ધલતીજ અજમેરકી,
 માંગતા હું સાહે તયયાસે દુઆ અજમેરકી.
 આતીહે શોકે ઝીયારતતેં યહાં ખલકે ખુદા,
 ખડમખ સા શીર કયા તુઝસે યહાં અજમેરકી.
 જાંબીસારે ખુશખસાહેબ હોગયા હું અય શીદા,
 જાંબી કયું કરે સેરે દીલસે વીલા અજમેરકી.

ગઝલ-શાદીક.

સખીરે મઝે પીતમકો ક્યુંકર મનાઉં,
 ચેલ આતાહઝે છમે કે જોગન કહાઉં.
 યુવાકર સનમ મુનકદો એએસાહી દેખે,
 તેા લાખો મયુવ અપને મુંદપર લગાઉં,
 મનાહી પીયાકો મઝે કીસ કીસ તરેહુ અમ,
 પેલ દેરે જીગર જાં મઝે કીસકો સુનાઉં.
 પીવ પીવ હહે સરકે બાલોંકે અપને,
 ઉદાસન કહાઉં જટાં મઝે બનાઉં.
 રીફે મઝે નહર હો ગમે હાલ ધંટા,
 જઉં મઝેહું દીલકી મય ધુતી જગાઉં.
 નહી કાન કુજ ખચેર સાદીકકો ઉસ ખીન,
 કે લે નામ અસમ દીલકો અપને રી જહાઉં.

ગઝલ-જમાલી.

સામેર તુમહારા નકશા આંખોમે છા રહા હે,
 સામેર તુમહારા જલવા દીલકો હુમા રહા હે,
 કલીયરકી બાદશાહી સામેરકો દી ખુદાને,
 સામેરકે દરપે બંદાં ધુતી રમા રહા હે,
 દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ ઉડતા કદમ હે હરદમ,
 સામેરકા શૌક અયસા દીલમે સમા રહા હે,
 આસનચે નઝરમે જનો દીત્રો જીગરમે,
 ચાને ખુદાકે સામેર જલવે દીખા રહા હે,
 હે લખપે નામે સામેર દીલમે મુકામે સામેર,
 સામેરકે દરકા રસતા વાગેદ બતા રહા હે.
 ઉશશાકકો પુલાકર ઉલ્લસત બતા જતાકર,
 મલદાને ફુડી સામેર બસતી બતા રહા હે,
 બીસતરસે અપને ઉઠકર ચલ પુ અમુયે કલીયર,
 સામેર પુઝે જમાલી દરપર પુલા રહા હે.

ગઝલ-કલીમ-કબ્વાલી.

સાદીને ત્રસતે જમે હશીકત પીલાનાં દીવા,
 આંખે મીલાકે મુજકો ખુદાસે મીલા દીવા.
 અમ જન જામે આ મેરે સરપર આય મુસીબત,
 ઉશશાકકી રાહમે કદમ આંખે બંદા દીવા.

સોઝે નીકાને ઇશકકા કમા પુછતે હો દાલ,
 દીલકો કીયા ક્યાપ જીમરકો જલા દીયા.
 મય હું ન તુ હે ઝોર ઝમી હે ન આસનાં,
 સમ એક હે જો નકશે દુહકો ખીટા દીયા.
 અપનાં દમાગ કયું ન હો અરશે અઝીમ પર,
 સર ખવાજએ યુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા.
 દેખા બલા કશાને મોહખતકા ઇઝતેસમ,
 એક આદ કી તો અરશે ખરી કો હીલા દીયા.
 હઝરતકા રવઝા દેખ મહીનેકો જા કહીમ,
 હમને તુઝેહ બેહીશત કા રસતા ખતા દીયા.

શબ્દેર } વોહ શહનશાહ મંચ દુરવેશ સુવાસે ખોસા,
 ઉસે દેખો મુઝેહ દેખો યે તમનના દેખો.

ગઝલ—અખતર કંવાલી.

સાગીરકીહવસ મુરશીદે મયખાનાં નહીં હે,
 ચીલલુહીસે પીસેત્રે જો પયખાનાં નહીં હે,
 અજછા ન સહી ગર મઝો મયખાનાં નહીં હે,
 સાકી યે તેરી નરગીસે મસતાના નહીં હે.
 ઇશકકાકો જમ લોટતે દેખા તો વો ખોસે,
 યે જલવગહે નાંઝ હે મયખાનાં નહીં હે.
 ઇસ સોખતા કીસમતકો લયે આગ ઇસાદી
 જો શમઅફખે ચારકા પરવાના નહીં હે,
 સર હકને દીયાહે કે રહે ઇશકકા સવદા
 દીવાનાં ઉસે કહીયે જો દીવાના નહીં હે
 મુમકીન વહીં ગરલતહો તેરી યાદસે લયલા
 મજતુ તેરા દુશીઆર હે દીવાના નહીં હે,
 સુનતેહો અગર તુમનો જીમર થામકે બેયકો,
 દરદે દીસે અખતર હે યે અરસાનાં નહીં હે.

શબ્દેર } નહીંયે જો કલ મુહુ લગાને કે કાખીઝ,
 હુવે આજ ખાતે ખનાને કે-કાખીલ.

(બદનકી-રેલે-મેહરેદરખશાં)—ગઝલ.

સુનો તુમ મઝોરસે ચારો ચેહી હમને ખિયારી હે,
 હે જયસે રેલકા ઇજન ચેહી હાલત હમારી હે.
 હવાઓ આખ માટી આમકા પુતલા હે આમકા,
 ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમે રહ ઉતારી હે.

ચલે ઇજન સફર પર લોહરી મે બેઘડક દોડે,
લવાઈ ઇસકી ખાલીરસે મે સખ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં આદમકે સખ વહાં એક રોજ નેહમે,
ફરીસ્તા ખાતકા આયા તો પીર કયા ઇતેઝારી હે.
કરો જબ ધ્યાન ચલતેકો ધુવા દીલસે નીકલતા હે,
હે નીકલી આહકી સીડી નીલાયત બેઝારી હે,
ચલો જલદી બજા ધંડી દીકીટ મેનાહે બાબુસે,
અમર કુછ ચાલ રખતેહો તો કયા ઉમદા સવારી હે,
ચલે ગો હાથ ખાલી બે દીકીટ બચડે હો આંદીમેં,
બખર દે તાર બરકી હર જગેપર રૂઝકારી હે.
મુઝે હે ખાદ ઉસ પુલકા ક જો હે પુસ્તે દોબખ પર,
ચલેગે દોડકે ક્યુંકર મુનાહકા બોજ ભારી હે.

ગઝલે-હુમરી-રાગ દેશ

સુનો તુમ ચાર પરદેશી, બચન ક્યસે નીબાવેગે હો, બચન-ટેક.
નદીઆં જોરસે બેહતી કવૈયાં સુજ ના પકતી,
પોકાઈં અપની હીમ્મતકું લગાદે પાર મેરી ગઈઆં-સુનો.
ખાલપણુ બેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ બર સોયા.
ખુદાયા દેખકે રોયા, નખીજી આસરા તેરા-સુનો.

ગઝલે-મુસ્તઝાદે-હુસેન.

સોતા હય ગલે ધગકે જો વો ચાર પલંગપર, કયા નાઝો અદાસે,
અતી હય લપટ ફુલકી મેહકાર પલંગપર, ઉસ બંદે કયાસે.
હે મુર્ખ જો પોશાક તો ઇસ્ત ગોર બદનપર, સજતી હે સગવટ,
રખતા હય અજબ તરહે કર મુલઝા પલંગ પર, આંચલકી જીવાસે.
સાડી મેં તેરે સદકે ઝરા જમકો બરહે, જો શોક સિવા હો,
જો સાથ રહું ચારકે શરજાર પલંગ બર, સર મસ્ત નયેસે,
હે આરઝુ દિલકી જો વોહ આગોશ મેં આવે, ખવાહિશ હેય મેરી મેહ,
સો જાવે તો જાક મેં બલહાર પલંગપર, મિમત હે ખુદાસે,
રંગીની તેરે શરેરકી મુન મુનકે હસી અખ, મુસ્તઝાદે હુવા દિલ,
તુ ખુશ રહે ઝોર ખાસ હો દીલહાર પલંગપર, હર રોઝ રઝાસે.

ગઝલે-હુસેની.

શરમીન દેહ કમર હુએ તેરી તસવીરકે આજે,
સમખુલ હુએ ખીજલ જુલફી જાજરકે આજે.
આશકકાં તો કુછ બજ નહીં માંસુકે આજે,
સંજે કા તો કુછમજ નમકા હીરકે આજે.

બોલવાકે હમેનેગે નીચેહસે હુવે કીયા કતલ,
જનાહી નાથા કાફરે બે પીરકે આગે,
ઇશ હરદ હી કાફર નહિ બીન સખર હુસેની,
તદખીર તો અલલી નહીં તકદીરકે આગે.

ગાઝલે—યુસુફ.

શરાબે શોકકા સાહી મુઝે એક જામ બરકરદે
રહું દરબાં તેરે દરકા કરમ ઇતના અગર કરદે
મુઝે દરપર ખુલાકર તુ દવા અયસી તખીયાદે,
કે જીસસે ચારકો દેખું મેં વોહ દીલકી નઝર કરદે,
શરીઅત ઓર તદીકતબી હકીકત હો અયાં મુઝપર.
ખુદાયા માઅરેફત કીબી મેરે દીલકી નઝર કરદે.
હમેશા મેં રહું રાઝી રઝમે તેરી અય ખાલીક,
તુ અમ સદકા હખીય અપનેકા અતા મુઝકો સખર કરદે.
મેરી હરદમ દુઆ તુઝસે ચેહી હેગી મેરે મવલા,
કહીં રેહરે રસુ-લુલ્લા હમેં મેરા ગુજર કરદે.
મદીને જાઉં મેં ઉઠકર અબી પલ બરમેં અય દરીયા,
ખુદા ગર અપની રહમતસે મેરે ખાઝુમેં પર કરદે.
તમન્ના રાજે અમ અપની ખુદાસે હે ચેહી યુસુફ,
ઇલાહી અપની રહમતસે તુ ચસરખમેં ગુજર કરદે.

ગાઝલે—યુસુફ.

શરાબે ઇશકકો પીકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,
કે હોકર ઉનસે હમ-બિસતર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
મોહબ્બતમેં મઝા ક્યા હે કોઇ પુછે તો કેહદુંગા,
હે ઇશકે ચારમેં આકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
બ-કુચે ચાર જામ પહોંચે ગમે દીલ મીટગયા વસ્લાહ,
ગમે હમ ઉનકે જામ દરપર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
નહીં શક ઇસમેં હે વસ્લાહ તુમ ઇસે ચારો ચર્હોલાઓ.
હે અબ્ગલ મરનેસે મરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
ન હરગીજ, હમસે તુમ પુછો સનાયે ઇશક અય યુસુફ,
મુસીબત ઇશકમેં બરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.

ગાઝલે—મુલતકાન.

યાને નખી તુમહી હો જાને અલી તુમહી હો,
અમ મેર વાલે ખાગ્ગ હીકલ વસી તુમહી હો.
પોતે હે જીસકે દરપર સાઇલ તમામ મક્સદ,

અમરો કરીમ નામી અમસે સખી તુમહી હો.
 ઇસલામહી હીમામત લારેય ડીહે તુમને,
 બેશક મોહને દીને પયમંબરી તુમહી હો.
 પીનાને મીસ્ત હસપર કરતેહેં ફક્ત હરમદ,
 વોહ ફુસરા નહીં હે વોહ એકહી તુમહી હો.
 હાજત તલ્લય તુમહીસે હોતેહેં અહલે મકસદ,
 મુશ્લીસકો અપને દરપર કરને મની તુમહી હો.
 મુલતાનહી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,
 અમસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહી હો.

ગઝલે-કાલોન.

શીકસતે દીલ તોરે કુચેમેં આન બેડે હંચ
 દનાહી કીસ્તીમેં લાખો હજાર બેડે હંચ.
 ખુદાકે વારતે સુરત દીખા દે આ જલીમ.
 લખો પેદમહે તોરે ઇન્તેજાર બેડે હં,
 કબી ને આનકે પુછા કે ચાર કયસે હો.
 હજાર દરદ કલેજે દમાયે બેડે હંચ,
 ખુદાકે વારતે પરદેસે તું નીકલ બાહેર,
 બહોત દીનોસે તોરે ઇન્તેજાર બેડે હંચ.
 શીરરાકે ચારમેં કશની રંગાઇહે કાલોન,
 તોરે મજરપે ધુની રમાયે બેડેહે,

શબ્દોર { તુમહારે દ્રેન્દ્રે નયુસીફ, કુર્યાનહો મેરા ઇમાન,
 તુમહારી જગ મીઠી નજર મેરી પારસાઇહે,

ગઝલે-મુમતાજ.

શી-ઈએ રોજે જગાં જયસી હે શાહરત તેરી,
 કયસી ઇતરાફ કુછ ફીરતી હે ઉમ્મત તેરી.
 રેહને દેના મુઝે દામનકે તલે રોજે જગા,
 હસ્તગુ મેરી હયરાન નહો રહમત તેરી.
 મેં તો કયા રોતા યુનાહ હોતેહેં મુઝસે નાહમ,
 યાદ આગતી હે હસ વકત સદાજત તેરી,
 રશક કયા આતા મુઝે દેખકે તોહીરે મિલાલ,
 મુઝે હોગતી અદા કુછબી જો ખીદમત તેરી.
 લા-મકાસે દીલે ઉશ્શાક નહીં કુછ પહોંચા,
 વહાં પુછા રેહતા હે આર મહાં હે સુકુનત તેરી.
 તું કુચ આર મદ-હલે મદખુમે પુછા અય મુમતાજ.
 છાહા મોહ આર બડી ખાત વે ગુરખાત તેરી.

(પુલપુલે બ'ભાલી) ગઝલ.

શીરી બાંધાં કુધ હે શરહાડકે દહનમે,
 લયલા પુકારતી હે મજનુ'કે પેરહનમે,
 ધતરો મલાલ મલકર હલકેમે' ચાર બેઠા,
 પુલપુલ પકડતે આપા સૈયાદ અંજુમનમે,
 આપાયા પુલપુલોંકી તદખીરમે' શુભોને,
 હંસહંસકે મારડાલા સૈયાદકો ચમનમે,
 ચક્કમે સીદાયસે તેરી પરદેમે' બતાકે,
 તાલીમ હોને આપા શીતના ફરેખ પનમે,
 બાઝારે મીસ્તમે' ચલ મુસરફા સામના કર,
 બોટ ખરેકા પરદા પુલખયેગા ચમનમે,
 બોસેમે' લખકે હંસકર હાં દીખાયે જિસને,
 બીબલી-બીરાધ મુજ પર તકદીરને ચમનમે,
 કાઠ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો આતશ,
 દે રખ અંજુરા દસ્તે મસ્સાલે ગોરકનમે.

ગઝલો—હયરાં.

શોકસેં કેહતા હે ચે રખે ઉલા આબકી રાત.
 અર્થ પર આઝો મેરે માહે લીકા આબકી રાત,
 સારે મકકુને ઉલા જોશ પુશીમે' બાહમ,
 કેહતે હેં આતે હેં મહબુબે ખુદા આબકી રાત.
 આબ હે વરસકી સગ ઉઠીયે શહે હર-દો સરા,
 દમ બદમ ગયેજસે આતી હે નીદા આબકી રાત,
 આપકી દીદકા મુશ્તાક હે હયરાં બહોત.
 ઇસ તરેબી નઝરે લુત્ફ શહા આબકી રાત.
 નાઆતે હઝરતમે' અય હયરાં ગઝલ ખુબ લીખી,
 હે તેરા તાલીબે દીદાર ખુદા આબકી રાત,

ગઝલો—અકબર.

હય બહારે આમ દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઇસકા તમાસા ચન્દરોઝ
 અય મુસાફર કુચકા સામાનકર, ઇસ સરામેહે ખસેરા ચન્દરોઝ
 દહન કરો અગરમેં બોલી કયા, આમ વહાં તું મ સોતે રહેના ચન્દરોઝ
 હે ઝમીં એકમેલ દરજા કામ દીન, અસમાહે પુલપુલાસા ચન્દરોઝ

કયું સતાર હે હોડીસી બેજુરમકા, જાણ્યો ચેહે ઝમાના ચન્દ્રોજ
કપરહા કુચ રોજ યહાં જમ કોઈ દીન, કુચ દીનો સદા દસરાયે ચન્દ્રોજ
પુછા હુકમાનસેં જીયાતું કીતને રોજ, દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દ્રોજ
ધીર કહાં અકબર કહાં તુમ દોસ્તો, સાચ હે ઇસ્કા તુમહારા ચન્દ્રોજ

ગાઝલે અકબર—કબીલી.

હય નુરે મોહમદકી અલક રમે ચમનમે
રામેલમે બેલેમે ચંબેલીસે સનમમે
ગર ચેહી રહી આગ મોહમ્મતકી બદનમે
ઉસ ફખરે દો આલોકે પસીનેકી ઝીયાસે
પુ મુશકે પુતનમે હય ચમક લાલે ચમનમે
બેકસર્ફમે આજુઝર્ફ મદીનેમે જુલાલો
મર જાહંગા છુટ છુટ કે કહી રંજે મોહનમે
હિજરે કહે કાસરમે મેરી જાન ગઈ હય
એક હસરતો અરમાકી હય તસવીર કદનમે
ફર્યાદ હય ફરમાદ હય અય દાવરે મેહશર
ઝહરા કાં ચમન છુટ લીયા શામકે બનમે
હરસ્મિત મોહમદકી રેશાલત કાહે શાહેરા
કોહસારમે બસ્તીમે ખ્યાખ્યામે ચમનમે
અકબર હે મેરા નામ સના ખવાને નખી હું
જુલજુલ આ ચેહકતાહું ગુલિસ્તાને સુખનમે

ગાઝલે અસગર.

હસીનોંકા હરએક આલમમે શોહરા હોહી જતા હે,
તુમહેં જો દેખ લેતા હે વોહ શયદા હોહી જતા હે.
નશીમેં લે લીયા બોસા ખદા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો મીલ બેટો જાને દો કે અયસા હોહી જતા હે.
મેરે કમબખ્ત પસ દીલકી અબસ ચે કમસી હાલત હે,
કલેજ મલતે મલતે હર્ પયદા હોહી જતા હે.
ખખર મરનેહી સુનકર હરબહી હમરાન હોતે હે,
જવાના ચર્મ મરનેકા અચંબા હોહી જતા હે.
કબી દે સર ઉનકો કબી મેહદીકા હીલા હે.
હમારે પર ન આનેકા બહાના હોહી જતા હે.
ખ્યા-બી હે કહી તેરી નજરસે આજતક અસગર.
સુના હે રહતા રહતા દીલ દીવાના હોહી જતા હે.

ગાઝલ-વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે.
 પુજસે હમ દેખેહેં મહયુગ સતાને વાલે.
 ખંધ કર કયદે મોહખતમે ખખર લી ન મેરી
 દામમે જસકે ફસે દામ છુડાને વાલે.
 કલ કબે વસ્કમેં કયા જલ્લ કટીથી ધડીમાં,
 આજ કયા મારમયે ધડીવાલ બળને વાલે.
 કલ જો રસ્તોમેં મુલાકાત ફુલ તો ચે કહા,
 કહાં જાતેહો તરેહદાર બલાને વાલે.
 ગુજરી મુદત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
 કયા ફુલે યાર ગલે હમકો લગાને વાલે.
 યુતો અવસત ગુજરતી હે મજેદારીમેં
 ન મીલે ચેન મજેદાર દીખાને વાલે.
 અખકે મીલનાહો નઝીર ચારસે કેહદો જાકર
 કયા બલા હમ ન રહે માર પુલાને વાલે.

ગાઝલ-મુમતાજ.

હર શયમેં અયાં જલફે જોયા હે તુમહારા,
 ઓર ખુદ હો નીહાં ખુશ ચે પરદા હે તુમહારા.
 થા દેશ હરમ એક જો તુમ છુપને ન સાહેબ,
 ડાલા ફુવા ચે ખીયમેં, ઝમડા હે તુમહારા.
 ક્યું હમસે ખતાવાશંચે ખફગીઝી નઝર હે,
 જો નેક હે યા બદ હે વોહ બંદા હે તુમહારા.
 ખીન દેખા ફુવા તાલીએ દીદાર બમાના.
 ચીતલનઝી ચે શીખી હે કરીચમા હે તુમહારા.
 નબદીકબી તુમ રેહત હો ઓર ફરબી સખસે,
 ચે તર્જબી ફુમામે નીરાલા હે તુમહારા,
 ગુરકેસે જરા ઝાંકે ચે બલસા તો દેખો.
 ઉસશક તરખતે હેં તમાશા હે તુમહારા.

કાંસ ખાકે ચુતરેમે તળાવી હે તુમહારી.
સુરત જે હમારી હે વોહ નકશા હે તુમહારી.
દીલ દેકે તુમહેં હોતા ન મુમતાજ પરવા,
પર ક્યા કરે અંદાજહી અજબા હે તુમહારા.

અતરે સપુન-ગઝલ.

હસીનો કા હરએક આગમમે શોહરા હોહી જતા હય,
તુમહેં જે દેખ લેતા હય વોહ અચ્છા હોહી જતા હય.
મંચ સાઈલ એક ખોસેલા વો લાલીલ હમ મેરે દીલકે,
કબી દિનકા કબી મેરા લકાવ્ય હોહી જતા હય.
ખતા હય હો ગાઠ મુઝસે ખતા ક્યા હય મેરે દીલકી.
તુમહેં જે દેખ લેતા હય વોહ અચ્છા હોહી જતા હય;
નીશામે લે લીયા ખોસા ખશા ક્યું હોતે હો સાહેબ,
અલો મીલ અચ્છો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
નહી કુચ માહપર મોકુફ દેખો અપની સુરત.
ખુશ જાન હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જતા હય.

ગઝલ-અકબર.

હમ યુનેહગારેયે તેરી મેહરઆની આહીયે,
સખ યુનાહ જુલ જાચ કે રહમતકા પાની આહીયે,
પુસ્ત ધર મોહરે નુયુવત કરકે ખાલીકને કહા,
કુછ તો અજ પ્યારે મેરી તુજપર નજાની આહીયે.
કેહતે હે ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહપુગ હું,
ખુદમે સખ કિમ્મતે મહપુગ જાની આહીયે.
દેખકર મેઆરાજમેં સામાં શરીયતને કહાં,
અયસા મેહમાં આહીયે કીસીકો સુના ન આહીયે,
દારતાને ગમ કહાની દર્દકી જુઝ આપકે,
કીમતે કેહની આહીયે કીમતકો સુનાની આહીયે,
શાકએ મેહશર તહીં મેરે યુનાહોંકા યુમાર,
અયસે આસીપર તુમહારી મેહરઆની આહીયે,
જા અહક તસલીમ હે હાથે રસુલકાદ મેં.
તુરખતે અકબર મહીનેમેં જાનાની આહીયે,

મઝલે-પુરાણ.

હદર અસકા રકત દીલ હો મેં અયસે તીરકે કુરખાં,
અહર અસકે ન પ્રાપેલ હો મેં હસ અમલીરકે કુરખાં.

તુ ખાકે અપને કદમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
 કીસે મીલતી હે યે દોલત મેં ઉસ અકસીરકે કુરખાં.
 ઉઠાકર ખુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
 દીખત ખતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે કુરખાં.
 કહા લયલાને જાજ દસકર કે બેડી ડાલદો ઇસકે,
 ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જાજરકે કુરખાં.
 તુરાખ બિસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
 બનાયા પીર મુઝકો મેંતો અપને પીરકે કુરખાં.

ગઝલે—ફકીર.

હમર તહસી હો ઇસ્કે તુઝકો તુ ક્યા ક્યા દીખા રહા હે.
 શીરાકે લયલા ચસરખીમેં બ શકલે મજનું શીરા રહા હે.
 મેં શોકે ચસરખકા યે તકાઝા કે ચલ મદીતેકો જજખયે દીલ,
 શરાખે ઉલજત પીત્રા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હે.
 કબી જો હુરને નખીયે અપના બનનજરે કલખી ખ્યાલ પહોંચા.
 કહા યે શરીરે રખીતે મુઝકો હરએકમેં વોહી સમા રહા હે.
 કહા જો મુસાને રખ્યે અરની જવાબ પાયા કે લન તરાની,
 હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ને જખાને હકસે સના રહા હે.
 અરખકા વાલી લકખ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નખી હમારા,
 દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેહસે લુખા રહા હે.
 તુમહારી કુરકતમેં અબ પચંબર તુમહારા આશીક ફકીર અહકર.
 તડપ તડપ કર બહાલે મુઝતર-નશાને હસતી મીટા રહા હે,

ગઝલે—ઉલવી.

હમકો થાં દર દર શીરાયે ચારને, લાખકાંમે ઘર બનાયા ચારને.
 આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આલના બનાયા ચારને.
 અપને એક અદના તમાશીકે લીયે, હમકો સુલી પર ચડાયા ચારને,
 દોસ્તો અખ દીલ્લે દીલ્લો મેરે, અપના ઘર અંગન બનાયા ચારને.
 હોગયા હમન ઝટકે કર આપ અલમ, ખાકમેં હમકો મીલાયા ચારને.
 આપ કુપકે હમકે કરકે રમર, દીલમેં મેરે ઘર બનાયા ચારને.
 કરદીયા સીંધવીકો ઉલવી ખાતમેં, મુઝકો વોહ તુહતા બતાયા ચારને.

ગાઝલ—દાગ.

હમારે દમ નીકલે મેં બી એક આલમ નીકલતા હે.
 કેવો મુસતાફ હે દેખે નો કયુર દમ નીકલતા હે.
 કમી કયા ખડ ગાઝ હે ચાહને વાલુદી અય કાતીલ,
 કે અય તો તેમ કમ ખીચતી હે ખંબર કમ નીકલતા હે.
 ગીલા કેયસા કહાંકા રબ કેયસા જો બલખે હોના,
 જળ ઉસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
 ન તુજસા આજ તક દેખા ન તુજસા હશર તક દેખે,
 ઇન આખુસે બોહત નીકલા બહોત આલમ નીકલતા હે.
 દોષ કયા ચલ સકેગા ઇસ ખરામેં નાઝસે ખડકર,
 ઠીયા મતકા તુમહારી ઠોકરેમેં દમ નીકલતા હે.
 તુમહી મેરે મસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો,
 તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

ગાઝલ—ગાલીબ.

હમારે પુવાહેરે અયસીકે હર ખવાહીશપે દમ નીકલે,
 બોહત નીકલે મેરે અરસાં વલેકીન શીરબી કમ નીકલે;
 નીકલના ખુદસે આદમકા સુનતે આય હેં લેકીન,
 બોહત બે આયઝ હે કર તેરે કુચેસે દમ નીકલે.
 બરમ ખુલ જામ ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
 અગર ઇસ તુરરએ પુર પેંચ વ ખમકા પેંચો ખમ નીકલે,
 હુધ ઇસ દોરમેં મનસુખ મુજસે બાદ આશામી,
 શીર આયા વો ઝમાના જો જહાંમે જામે જમ નીકલે.
 મોહબ્બતમેં નહીં હે શરક જીને ઓર મરનેકા,
 ઉસીકે દેખકર જીતેહેં જીસ કાફીરપે દમ નીકલે,
 કહાં મેયખાનેકા દરવાઝા ગાલીબ ઓર કહાં ઝહીદ,
 પર ઇતના જાનતેહેં કલ વો જાતા ચાકે દમ નીકલે.

ગાઝલ—કલીમ.

હમારે નાઝ કરતી અપની જાને નાઝનીં નીકલી,
 તેરે રાઝપે ચા ચાહે ઉમુમ જાને નાઝનીં નીકલી.
 શરમેં કાઅબસે ખડકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી,
 તો જાને કીખરીયા ખડલી યે જાને મુરસઘીં નીકલી.

જલાકર ખાક કર દેખી તુએ યે રહીશી મરહું,
 નખીકે હીજરમેં મુંહસે જો જાહે આતશી નીકલી.
 કંઠ એયસી શાનસે મેહયુખ હક આએ સુએ જન્નત,
 ખ્યાસે દુર ગીથમાં કે સદાએ આફરી નીકલી.
 નખીકે ચરખતે દીદારસે સયદી નહી હોતી,
 ખુલી જળ આંખ દીલ ખોલ મેરી હસરત નહીં નીકલી.
 કલોમ જાછએ દીખાએ તુમને જાહેર નાઅને એહમદમેં,
 અયાસે હર સુખદાકે સદાએ આફરી નીકલી.

ગઝલે—અનવર.

હુક ઉડતી હય જીગરમેં શમે કુરકત કયસી,
 જન પર દર્દને ઢાંધ હે કીયામત કયસી.
 દીલકે લેનેમેં કોઇ ફી ન નીકલી તુમને,
 દીલકે દેનેમેં યેહ તકરાર યેહ હુજગત કયસી.
 તેરે કદમેં સે લગે રહતે હેં ફીતને કયસે,
 તેરી રક્તારસે હોતી હે કીયામત કયસી.
 હમ મેં કયા અયળ હે, અગયારમેં કયા ખુખાહે
 ઉનસે ઉલફત હે તુમહે હમસે હે નફરત કયસી,
 લડતી ફીરતી હેં અમાનેસે તુમ્હારી આંખેં.
 ફીતના અગેં જોને ઢાંધ હે, કીયામત કયસી,
 વો હે તલવાર હેં જા ખાઝ હેં ચોર મકતલ હે.
 શગલ દીન રાતકા જળ યેહ હોતો કુરસત કયસી,
 તોખા મયખારેં કે સમજાને સેકી વાઝજને,
 મોતે નાદાનને અય પાઇ હીદાયત કયસી.
 ખીંચકી દીલપે તસબ્બરને કીસીકી તસવીર,
 નીકલ આઇ હે યેહ તસ-કીનકી સુરત કયસી.
 દોસ્તી રેહ ગઇ મતલબકી ફકત અય અનવર,
 ઉઠ ગઇ હાએ અમાનેસે મોહબ્બત કયસી.

ગઝલે રમઝન—કબાલી.

કુસ્ત તેરા અય સમન આખિર ફના હો જાયગા,
 છોડ દે અપના વતન આપહી એકલા જાયેગા.

હર ધડી મત જાંચતાં તુમ માનશે। મેરા કહા,
આંતરી છુપ જાણી મેલા બદન હો જાણેગા,
કુલકે ઢેલે કલ્પર મેરી નમારો અપ સનમ,
આક છન છન કરગિરે મેલા કદન હો જાણેગા,
બાદ મરનેકે મેરીયે લાક મિત્તેકી નહી,
હડડીયાં મેરી ચાંચાનેકા હુમાલે જાણેગા.
દિલમે આતા હય કે દમમે કુકુ કોહ તુરકે,
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાણેગા.
પશકતો ઝહિર કીયા તુને અપ રમઝાં શોકસે,
દનખુનોં મેં હુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાણેગા.

ગઝલે હસન—કબીરો.

અય જા મેરી આખોયે યે બદન નઝરી કયું હે
તુમ આમગર આએ હો યે જલવગરી કયું હે
જીમને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉસ્કે બજા કમ હે
ચીતવન તેરી ઓ ઝાઝીમ જાદુસે બરી કયું હે
અય અરમ જામે ગમમે કુછ શરમબી લાઝીમ હે
નશાન બપા હોગા યે નવહગરી કયું હે
મદ્ય ધ્યાનમે કીસ ખુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીવ મેહવે નમાશાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જનાં
આખોસે રવાં નાદીર ખુને જીમરી કયું હે

શબ્દો { અકબલી આઉનેમે આર ધડી બાદ આયા
બડ બધ હલસે સીવા ઉનકી નઝાકત કયસી

ગઝલે—મજનુ.

હસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
આહસે મરદું કા કરદું આક દામા તો સહી.
ઉસ લખે નાઝુક પે સુરખી પાનકી આને તો દો,
કોડી કોડી કો આકે લાલે બદખશાં તો સહી.
તું જો કાતીલ ખેચકર આટા હય મેરે સરપે તેગ,
કન્દ કરદું મય તેરી શમશીર જુરરાં તો સહી.
મંચ વોહ લમલા હું જો મુઝકે દેખ લેલો એકે નેઝર,
છાને મજનુ કી તરફ ખાકે તે ગીરે ખા તો સહી.

કંવાણી અકબર.

નારમે નુર જલવા નુમા હો ગયા,
 થા જો દોજખ ચમન ખુદા હો ગયા.
 એક હી ખાલ મુલતા મેં ખેચી બધ,
 એક કલીયરમે હઠપર શીદા હો ગયા,
 એક દહેલી મેં જાકર નીજમી હુવા,
 એક મંજે સકર ખા ખુદા હો ગયા,
 એકા જામન હીડો ને છલની કીયા,
 એક ખારેસે ચીર કર દના હો ગયા.
 એક દારે શરીયત પે ખીચા ગયા,
 એક કા તેમસે શર જુદા હો ગયા.
 એક ખરસે બરી પર ખુદાશી મીલા,
 એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
 એક કલદર હુવા એક ખાજા કુતમ,
 એક કો મર તયા ગોસકા હો ગયા.
 એક લેયેતી કે ગમ મે હુવા મુખતે લા.
 એક શીરી કે ગમસે દના હો ગયા.
 જો ન દેખયા વો હકને દીખલા દીયા;
 એક પયદા હુવા એક રના હો ગયા.
 એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા
 એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

કંવાણી.

તુ જો અલ્લાહકો મેહબુબ હુવા ખુશ હુવા.
 યા નખી ખુશ હુવા ખુશ હુવા ખુશ હુવા.
 શખે મેખરાજ રક કહેનેયે ફરિને બાહમ,
 મુખતે લાલીખો મતલુબ હુવા ખુશ હુવા.
 અમ શાહિ-શાહે રસુલ રખરે રસુલ ખતમે રસુલ
 ખુશસે ખુશ ખુશ અસલુમ હુવા ખુશ હુવા.
 હશમે ઉમ્મતે આસીદા હિકાનાહી નયા,
 ખાખવાના તુજે મરમુખ હુવા ખુશ હુવા.
 ફત્તે અનુશમે તેરા નુરયા અમ નુરે ખુદા,
 ચારખે દીદગે મખકુમ હુવા ખુશ હુવા.

ફપર આદમકો ન હોતા જો વિલા હોતા,
 બની આદમ કો જો મનમુગ હવા ખુગ હવા
 દામ હમ શેઝે કયામત મેરી શર્મ ઉસે હાત,
 મેં સુનાસેસે જો મેહબુબ હવા ખુગ હવા.

ગઝલ.

હોરમે આદમસે પહેલે કયા મુસલમાની નથી,
 કયા કીસીને જાત ખાલીકીબી પદયાન નથી,
 આહમે અરવાહમે કયાયા જો ઉસ્યાની નથી,
 રંગ અયસા શ્હે વજ્રઅ શ્હે તરહે ઇન્સાની નથી,
 ખાક લયલાકે લીએ જો વારતા છાની નથી,
 ઇસમેંબી મજતુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
 જાને શીરી કોહકનને દી દના મજતું હવા;
 આશકોહી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
 કર દીખા મજપુર દોનોંકો જનાબે ઇસ્તને,
 કેએસતો સોદાઇયા લયલા તો દીવાની નથી,
 ફિસ્તરહ અમતી છુરી હલકે જખીદુલ્લાહ પર.
 પહે તો એક ગમ્મયા મેરા કુછ વોહ કુરઆની નથી
 હોગયા ખુને તમન્ના મિન્વત હમ જખમી હુવે,
 એક ઇધર ગમ્મ લીએયા ચીને પેશાની નથી.

ગઝલ

લજ્જતે ઇશકસે વાહીદ નહી ઉલ્લહત વાલે,
 મરમીટે ઇશકમેં આજર મોહોખત વાલે.
 ઇશકવાલે હયેં જમાનેમેં હીમાકત વાલે.
 હમ કીસી યશમ શીસુગરકે નહીં મતવાલે.
 છોહકર તબક્કારે ગેર ખલીશ પેદા કી,
 કબી આમસે બએડે ન મોહખત વાલે.
 ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પશવા.
 નાજ આરોપે કરે સાંવલી સુરત વાલે.
 ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
 આકમેં મીલગયે આજર મોહખત વાલે,
 સખસે પેદલહી વો બખ્ષેઆ સુનાહગારોંકો,
 નાજ કીસ ખાતપે કરતે હયે મોહખત વાલે.

કબ હમે હમે હીસી મહેશ્વરી તમના એહસન,
સખસે કામ લીયા કરતે ધએ ગેરંત વામે.

ગઝલ—મરીબ.

હીસ કર મયે ને કરં વાર બકાઇ તેરી,
અકલ હયેરાન હએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી,
આફરી કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંધ,
જીસસે ધસ ખુશીસે તસવીર બનાઈ તેરી.
કયા કરં હીસસે કહું કોન કરેગા આસા,
સખત મુશ્કીલ હએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ ને જંહાબીય ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશ્વરકો ખુદા પુછેગા સખતીસ મુજે
તો મએ અએ દોસ્ત દીલાઉંગા દોહોઇ ફેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરઓહ કંહા નએ ગરીબ
ખાદશાહીસે તો બહેતર હએ ગદઇ તેરી

ગઝલ—નઝીર.

હમતો આશક હએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હએ મહયુમ સતાને વાલે
બંદર કયેદે મોહમ્મતમે ખખર લી ન મેરી
દનમેં જીરકે ફસે દામ છુટાને વાલે
કલ શએ વસ્લમેં કયા બદ્દ અજીથી ધડીયાં
આજ કયા મારગએ ધડીયાલ બજાને વાલે
કલ ને રસતમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
કયાં જાતેહો તરેહદાર બજાને વાલે
ચુઝરી મુદતક મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા મલે અપને લખાને વાલે,
યું તો આકાત ચુઝરતી હએ મહેદારીમે,
ન મીલે સએન મહેદાર દીખાને વાલે
અપકે મીલનાહો નઝીર મારસે જાકે કહેના,
કયા બલા હમ ન રહે વાર ખુલાને વાલે,

ગઝલ—કલંદર.

તુજેહ હયે શોક મીલનેકા તો હરકમ લગાતાળ,
જલાકર ખુદ શોક વુમાહકો બસમ તનપર લગાતાળ,
પકડકર ઇચકરી જાડુ સરાકર ફુજરયે દીલકો,
ધુંધકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસખીહ તોહ કીતાયે દાલ પાનીમે,
પકડ કરતમયે પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર જુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમે શીજદાકર.
વજુકા તાડકે કુછ ચરાયે શોક પીતાળ,
ન હોમુલ્લા ન હો ખામન ધુલકો છોડ નકર પુળ.
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતાળ.

ગઝલ—ઝંદર.

મરીયોમે હું ન શીન્દોસે ન મયે ખારોમે હું,
અયે ખુતો બંદા ખુદાકા મયે ગુન્હગારોમે હું.
જો લેતાં હયે વો ખસ ફેર દેતા હયે મુજેહ,
મયે અજમ એક જીનમે નાકારા ખરીદારોમે હું.
ગાલીયા દો યા નીકલયા દો તુમ અપને અઝમસે
વેક મુદ્દતસે તુમારે સખ સહદોસે નમુદારોમે હું.
મેદી મીલત હયે મોહખતમેરા અઝબાદશકહયે,
ખવાહા હું મયે કાફરોમે ખવાહા દીનદારોમે હું.
ના કોઈ મુનીસ હયે મેરા ના કોઈ ગુમગુસાર.
ગમહી મેરા ચાર હયે મયે ગમકે ગમખવારોમે હું.
અયે ઝંદર મયે કયા બતાઉં તુજસે જો કુચહુસે હું
લેકીન અપને શકરેદીકે કશ અરદારોમે હું.

ગઝલ—વલી.

દીલ લગા ચારસે ઉસ દીલકા છુકાના મુશકીલ,
કશકકા ઝખમ લગા ઉચકા સીલાના મુશકીલ,
હુરન હયે દામે બલાખુદ હયે દો કાલે નાગ,
જસકે તંબ નામ ડસા ઉસકા જલાના મુશકીલ.

ગઝલ—લીંદ.

બરખાદ ન જાએગી વે શરીયાદ હમારી,
કોઈ તો મુનેઝા દીલે ના કાલ હમારી.
હું જાએગી જા હમતો હમે બાદ કીયે,

ભુલે હુએ બુલે હો અપસ યાદ હમારી.
 થરા રએ જે ચર્ખ ફરીશતે સબી સુનકર,
 તાઅર્થે જે પહોંચી કબી ફરીયાદ હમારી.
 અછબ નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
 પ્રહબએ કહી આહ ન સધ્યાર હમારી.
 રીનહના કલામ અપના પ્રસંદ આતા અયેરીંદ
 અકસર મઝમે પડતે હએ ઉસ્તાદ હમારી,

ગઝલ-ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીયે તદખીર અપનને હાથસે,
 કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
 ગબકો કર રામ રામ ઓર શેખમાહીકો સલામ,
 હકને ખીંચી હયે હરથેક તસવીર અપને હાથસે.
 કલમ અપના સાફ કરબે સોના રૂપા હયે યેહી.
 ફેંકડે પારસકે તંધ અકસીર અપને હાથસે.
 કલ્પપર મજનુકો જાવે લએલી ગર દામન કુશ.
 લાશ નીકલેગી કદનકો ચીર અપને હાથ.
 દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
 પાક કરદે રઝરતે સુખખીર અપને હાથસે.

ગઝલ વફા.

સદ્ હોજએ કીસીકા ન કલેજ હંડા,
 હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા હંડા.
 આગ સીતેકી મેરે અગતક ન યુગ અંએ સાકી,
 કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે હંડા હંડા.
 આ ચીમટ જા મુજે કાકુરી અંગરખા પહેને,
 મરખીએ વસ્લસે હોજએ કલેજ હંડા.
 અબ તો તાજુમ હયે કરે સએરે શુધીસતાં ચક્કર,
 અમરે ખાસ ને કીયા બાગકા રસ્તા હંડા.
 મર્મ હોલી હયે બગલ મમરોંકી હમ જલતે હયે,
 અયે વફા ખાક હો અપના દીલે કએહા હંડા.

મઝલ આશીક.

હોતો રૂપસાર માલ પારે હંએ,
 અપર જોર ખાલ ચલિ તારે હંએ.
 હમને હો બોલ કહકે હારે હંએ,
 પુમ હમારે હો હમ પુમારે હંએ.
 નહીં પુરે અરકટી ચહેરે પર,
 ચાંદકે ગીઈયે સીતારે હંએ.
 એક બારી તો ખવાખમે આવે,
 કખસે મુશતાક હમ પુમારે હંએ.
 અથેન મળલીસ મેં આંખ મારે હો,
 સમ બતાઓ યે કયા ઇશારે હંએ.
 રાતે કાટી હંએ તારો ગીન ગીન કર,
 તીન્કે યુનયુનકે દીન યુઝારે હંએ.
 જીન્કો કહેતે હંએ ગોલ સહેરાઈ,
 બોલ મેરે આલકે શરારે હંએ.
 પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
 ખાલ કીસકે લીએ સવારે હંએ.
 દીલે બેતાબકો દોનીમ કાયા,
 તરી અપર નહીંયે આરેહંએ.
 આશીક હોનેસે ઉત પરીકે,
 હોગએ સખ અફ હમારે હંએ.

મઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમે સમજવો બહેતર બનાદીયા,
 મુજકો ફકીર પુજકો તવંગર બના દીયા.
 ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક,
 દારા કોઈ કાલીકો સીકંદર બનાદીયા.
 આશીલ મુકામે રશક નહીં જાએ શુક હંએ,
 સોસે પુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
 સાધીમ કમાલ રખતે હંએ અકસીરકા ખવાસ,
 ચટકી ઉઠાઈ ખાકટી જોર ઝર બના દીયા.
 ગરહન મએ તોંક પાઉંમે મંજુર કાલી રોમ,
 સોહયુકો અખમે યે ઉવરે બના દીયા.

આતશે ઇશકને બોલતોંકા કોયા ખાના ખરાખ.
 આગ ફરીયાદો લગી ઉસકો ખુબના મુશકીલ.
 તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીવ્ર આંખે પચાસે,
 મઠતબે ઇશકમે' તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
 જો ઉમર ચાકમે ચુઝરી સો મનીમત જનો,
 સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગના મુશકીલ.
 દાયસે ખાત ગઈ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જશહી કરના નીમાહે ઉલફત કેબી ન કરના,
 તુમે કસમ હયે હમારે સરકી હમારે હકમે' કબી ન કરના
 હમારી મધયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંધુ બહાકેજના,
 ઝરા રહે પાસ આબરૂબી કહીં હમારી હસી ન કરના.
 લીએતો ચલતે હંએ હઝરતેદીલ તુંમેબી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
 હમારે પહેલુંમે' બએકકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
 નહીં હએ કુશ' કનલ ઉનકા આસાંયે સખતબ હએ ખુરીખલાકે,
 કઝાકો પહેલે શરીક કરના ચે કામ અપની ખુશી ન કરના.
 હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હએ પશોમાં,
 ચેહ હઝરતે ખીઝરકો જતાડો કીસીકી તુમ રહ્યરી ન કરના.
 ખુદી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
 જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો લુલકર દીવ્ર લગી ન કરના.

ગઝલ વલી.

અએ સનમ વાસતે અંધાહકે જાતે જાતે,
 ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાતે.
 કયા હુધ હમસે ખતા કુચતો કહો અયે સાલીમ
 ગાલીયાં દેતે હો કીયુ મુદતમે' જાતે જાતે.
 હકમે' ઇસ આશીકે જાંખાઝકે બહેતરહોતા,
 ચેક ઠાકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
 અજર અલ્લા હસ તુમ હસરમે' ઇસકા પાતે.
 દીલે મુઝતરકો અમર મેર મનાતે જાતે,
 હયેફ સદ હયેફ મઈ ઉમર વલી હસરતમે,
 ઉસ ખરીફને ન દેખા કબી જાતે જાતે!

ગઝલ આશીક.

કતલ થત કરના મુઝે તેજો તખરસે દેખના,
 બસ કીશાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
 દયેરસે મુશ્કતાર બયેઠે હંએ તેરે દીદારકે,
 આજ હમકોબી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
 દેખીએખત કાસીદ અખતલક એયા નહી,
 દોસતો કોઇબી આતા હએ ઉધરસે દેખના,
 સુન મુકે નાલે હમારે ખુત તો કહેને લયે,
 યે સદા રોનેહી આતી હએ કીદરસે દેખના,
 મરગયા આશીક તુમારાલો હવા કીરસા તમામ,
 કોઇ હમને જાએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગઝલ અહસન.

હમે જાન-દેખને હયે ઉનકો ઉલ્લખ આહી જાતી હએ,
 મસલ સય હએ કે મુહ દેખેશી ચાહત આધુજાતી હએ.
 બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે.
 કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હયે,
 અદાવત હો ગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબો કે,
 જાન આ જાતા હએઝી કરઅપના મોહખત આહી જાતી હયે.
 અખસકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક ખાઝીમે.
 જવાની મેં હસીનેંપર તખીયત આહી જાતી હએ,
 ગમે ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર દીવા કાંટા,
 લખેંપર ચાહ અયે મારો ખીકકત આહી જાતી હએ,

ગઝલ અલી.

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નેહીનાયે કીસમત કામ ખતજાતા નહી,
 આપકી કુરકતમેં ઇશ લાચારકો યા રમુલ્લાહ ચેનઆતા નહી.
 હો ગઝરે ખુસતકા પેશી નઝર યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
 યા નખી આઈ મદીનેહી સતરૈહ સય અપને કોઇ ભેજતા નહી,
 ચેહરએ અહમદકા જો હયે શેરતા મો કબી મુએમુતા જાતા નહી,
 આશીકે અહમદકું અએમએ શેખજી આપકા કહેના મુઝેઆતા નહી,
 દેખુ શીરમએ રૈઝએ શાહેઅરમ ખખતઅયેઅલી અહલ આતા નહી,

ગઝલ ઝંકેર.

ચારણા ચુલઝાર શામંએથી ફેઝાથી મંચે ન થા,
લાખકે પાસ જના કયા હીનાથી મચે ન થા,
હાથ કીચું બાધ મેરે છદ્દા અમર ચોરી ગયા,
યે સગપ્ત શોખીએ ફૂઝે હીનાથી મઝે ન થા,
નાતવાનીને બચાઇ જન મેરી હીજરમેં.
કોનકોને ડરતે હીરની કિઝાથી મઝે ન થા,
ખુદીમે લેલીયા સા ખતા કીજે મખાશ
ચેદીલે ખેતાખકી સાદમ ખતાથી મચે ન થા.
મે અસીસકા રહે ગયા ઝોર મરગચે ધરહાદો અચેસ
કયા ઉની દોનો હિસ્સેમેં કઝ થી મચે ન થા.

ગઝલ કબાદ.

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું મેરે ગદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું ચાહસે બાહિર તેરે ઝરા એકદલ,
તુખવા રહમ કરે ચા નીગાહે કહરે સનત.
તું ખવા ગહમ કરે ચા નીગાહે કહરે સનત;
નહોમે તુજસે મઝે હરગીઝ જુદા ખુદાકી કસમ
તાઉમર લીખુગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ.
નહોવે શમા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ.
હમેશા રખતીથી દીનબર આર દીલમે.
મીલાદે ચારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ તમન્ના.

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હઝે મચલ જાનેદો.
અપત કહેતા હઝે કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મઝે કશી ખુશ કરો તોખાકી જલદી ઇતની,
ફયેરો ફયેરો ઝરા કાતીલકો સંબલ જાને દો,
હસદતો ચાલ તમન્ના તુંમેં વહશતકી કસમ,
બીટ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હાસલે દીલકે મેરી જન નીકલ જાને દો.

જામામ.

તૈયાર છે

તૈયાર છે

તૈયાર છે

આજ દીન સુધીમાં બહાર નહિ પડેલી એવી,

ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ. ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮ રૂપણીટ.

કૌમલ રૂા. ૩-૮-૦ વી. પી. ખર્ચ જુદું.

ચાલુ જમાનાને અનુસરી તદ્દન નવીજ હમ છબથી
આત્યાર સુધીમાં કદી બહાર નહી પડેલી એવી “અપ-ડુ-ડેટ”
સીલેક્શનથી સંગ્રહ કરેલી હમારી ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયન-
માળા જરૂર ખરીદજો. એકવાર આ છુક હાથમાં આવવાથી
ફરી બીજી છુકો ખરીદ કરવાનું જુલો જશે. માટે એકવાર
હમારી છુકો ખરીદ કરવાને બહાનવું છે.

આ ગાયનો આત્યાર સુધીમાં બહાર પડેલા બીજા ગાયનો
કરતાં એકેક કરતાં ચઢી આતાં છે. અને તેમાં પ્રખ્યાત ગાનારીઓના
મીઠા મધુર મનપસંદ ગાયનનો જથ્થો એકઠો કરવામાં આવ્યો
છે. તે હોવા કદીપણ તમારું મન પાછું હઠાવશે નહિ.

એકવાર મંગાવી ખાત્રી કરો.

મળવાનું ઠેકાણું.

જીકસેલર લિટલ્સનાર્થ નારણદાસ લીમડાયોફ-મુરત.

ખાસ સંગ્રહ કરવા લાયક

છોટે પૈસે કરોડાપત્તી

થવું હોય તો નીચેના પુસ્તક મંગાવો.

બહત ઇંદ્રબળ	૨-૮-૦
વેપાર શિક્ષક	૩-૦-૦
હુન્નર સાર સંગ્રહ.	૨-૦-૦
પંભાળી લાગબાળ	૨-૦-૦
બાકુકળા	૧-૦-૦
બાકુકપટ	૦-૮-૦
કામરૂઢેશની ઇંદ્રબળ	૦-૮-૦
શાકપાકપકવાનશાસ્ત્ર	૨-૦-૦
સાળુ બનાવવાનો હુન્નર	૦-૬-૦

મળવાનું ઠેકાણું

બુકસેલર શાહ બલ્લુભાઈ નારણદાસ

લીમડાચોક—મુરત.

ભાગ્યનો પારસ.

જ્ઞાનનો બંડાર, સદાચારનો સાગર,
અહિંસાની અનુપમ આરસી, સદ-
બુદ્ધિ માટે સદબોધક, ધર્મની ઢાલ,
નીતિનું રહસ્ય, અને સારાંશમાં પવિત્ર
જીવન પસાર કરવાનો પાઠ શીખવનારું
આ પુસ્તક છે.

સુપ્રસિદ્ધ પુસ્તકનો સુંદર સાર આ
પુસ્તકમાં સમજાવ્યો છે.

સ્વધર્મને ચાહનારા જનો માટે આ
પુસ્તક અત્યંત પ્રિય છે.

ઉપર પૃષ્ઠનું દળદાર ઉંચા ગ્લેઝ
કાગળ પર સુંદર છાપેલું અને કપડાના
પાકા પુઠાનું આ પુસ્તક છે.

કૌંમલ— શ. બે પાન જુડું.

મળવાનું ઠેકાણું:—

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

લીમડાચોક—સુરત.

ગાયનોના સોખોનો માટે

હમારા પુસ્તકાલયમાં બહાર પડેલા પુસ્તકો.

ન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

ભાગ ૧ થી ૮ કમ્પલીટ

કીંમત રૂ-૦-૦

ગઝલો મહેફીલ ગઝલોનો ઘોટો જથ્થો ૧-૦-૦

મહેફીલો મંજીલ. ૦-૧૨-૦

ગઝલ કાવ્યમાળા ૦-૧૨-૦

સંગીત કળાધર ૦-૧૨-૦

રમુલ ગાયન સંગ્રહ ૦-૪-૦

લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ ૦-૪-૦

જીવનના ધા. ૦-૬-૦

ન્યુ સુન્દર મનહર ગાયન સંગ્રહ. પ્રખ્યાત ગાનારીઓ ૧-૦-૦

તથા પ્રખ્યાત ગવૈયાઓનાં ઉસ્તાદી ગાયનોનો સંગ્રહ.

રાગરાગણીઓનો સંગ્રહ ૦-૧૨-૦

સુરતની સુરત ૦-૪-૦

મુંબઈની મોહીની ૦-૪-૦

મધુર મોહીની ૦-૪-૦

સંગીત ગાયન પ્રકાશ ૦-૪-૦

મનહર ગાયન સંગ્રહ. ૦-૪-૦

કુલનહાર ૦-૪-૦

સુવર્ણ હારમાળા ૦-૪-૦

અનંતે બહાર ૦-૪-૦

ગરબા સંગ્રહ ૦-૬-૦

બહારે કપાલી ૦-૮-૦

ચમને પુરબહાર ૦ ૪-૦

ગઝલો લીલાશમ ૦-૪-૦

ગઝલો બહાર ૦-૪-૦

હારમોનીયમ શીક્ષક ભા. ૧ લો ૧-૦-૦

” ભા. ૨ બે ૧-૦-૦

” ભા. ૩ બે ૧-૦-૦

તમામ ભતનાં પુસ્તકો મળવાનું ફોર્મ—

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારાયણસ

લીમડાચોક—સુરત.

વાંચવા લાયક તદ્દન નવી નવલકથાઓ.

ભાષ્યનો પારશ	૨-૦-૦
ચંપળા જાણવા ચોર્સીનું ચક્ર	૨-૮-૦
કઠોર કચ્છી કે હિંજણનું મુકડું ભાગ ૧ લો	૨-૮-૦
” ભાગ ૨ જો	૩-૦-૦
સુધારાનો ચાર કે કિસ્મતનો પ્રહાર	૧-૮-૦
હરીયાની ડાકણ	૨-૦-૦
હનુમાનની મૂર્તિ	૨-૦-૦
ખુની ખેમમ	૨-૦-૦
ડીઠેડીવ કુતરા	૧-૦-૦
ચંદ્ર ચુડ	૧-૪-૦
દુઃખી સંસાર	૨-૦-૦
આપણો ધર્મ	૪-૦-૦
પ્રમુદ વીણા	૧-૮-૦
ભયંકર ન્યાય	૧-૮-૦
મૃણાલીની	૧-૪-૦
દેશોન્નતિ	૦-૧૨-૦
હિન્દની હાલત	૧-૦-૦
મોહિની ચંદ્ર	૧-૪-૦
મીરાંબાઈ	૧-૪-૦

એ સિવાય હમારા પુસ્તકાલયમાં તમામ જાતના અપ-ટુ-ડેટ નોવેલો, જઝલો, વાર્તાઓ, કીસ્સાઓ વીગેરે વીગેરે

તમામ જાતના પુસ્તકો ઘણાજ કીફાયત ભાવથી મળશે. માટે એકવાર મંજાવી ખાત્રી કરવા અભામણ છે.

તમામ જાતના પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર લલ્લુભાઈ નારણદાસ.

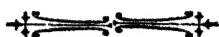
લીમડાચોક—સુરત.

જુના અને : પ્રમાણીકપણથી ભણીતા થયેલા

બુકસેલર અને સ્ટેશનર

શા. લક્ષ્મીભાઈ નારણદાસ.

લીમડાચોક—સુરત.

અંગ્રેજી તથા ગુજરાતી સ્કુલમાં ચાલતાં તમામ જાતનાં પુસ્તકો, નવા વરસની મનપસંદ પડે તેવી દરેક જાતની ડાયરી બુકો, પંચાંગો, ટૅન તથા વૈજ્યવ ધર્મનાં પુસ્તકો, વારતાઓ, નોવેલો, કોરી એકસરસાઈઝ, કાર્ડ કવર, સાલ મુબારકના કાર્ડ, દરેક જાતના કાગળો તેમજ દરેક જાતની “ સ્ટેશનરી ” પત્થરની સ્લેટો, પેન, બક્, ચાક વગેરે મલશે.

બહારગામના ઓર્ડરો બહુજ કાળજીપૂર્વક અને તાકીદે રવાના કરી આહકોને સંતોષ આપવામાં આવે છે તેની નોંધ લેશો. વિસરશો નહિ.

એ શિવાય તમામ જાતની ઇંગ્રેજી બુકોના મીનીંગો કેપીઓ વીગેરે વીગેરે કીફાયત ભાવથી મલશે.

તૈયાર છે

તૈયાર છે

તૈયાર છે

ધીન્ધુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮.

કંપ્લીટ ૨૦૦૦ ગાયનોના મોટા જથ્થો.

આ અમારું સ્પેશીયલ શીલેક્શન ખાસ ચુટી કાઢેલું સુકી બરીને રૂપીયા ખર્ચતાં એકદું ન કરી શકાય તેવા પ્રમાણનાં ગાયનોના એક એકથી ચડતી ચીજોના સંગ્રહ કરેલો છે.

બહુજ તાકીદથી દુકાન સમયમાં છપાઈ તૈયાર થઈ છે.

હીંમત ફેક્ટ વાળુ રૂપીઆ આઠ આના.

વી૦ પી૦ ખર્ચ જુદું.

આ શીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા બાજીતા માનીતા અને લોકપ્રીય યુનંદા એક્ટરોએ ગાયલાં ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલાં હીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલાં છે.

તાકીદે મંગાવો. ~~જાણી~~ વહેલો તે પહેલો,

જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર ધાર્મિક પુસ્તક લાભ્યનો ચારસ હીંમત માત્ર રૂપીઆ બે.

ઝાઠું આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ.

લીમડાચોક મરાઠ.

તૈયાર છે

તૈયાર છે

તૈયાર છે

ધીન્યુ ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮.

કંપ્લીટ ૨૦૦૦ ગાયનોના મોટા જથ્થો.

આ અમારું સ્પેશીયલ શીલેક્શન ખાસ ચુંટી કાઢેલુ સુઠ્ઠી ભરીને રૂપીયા ખર્ચતાં એકદુ' ન કરી શકાય તેવા પ્રમાણનાં ગાયનોના એક એકથી ચડતી ચીજોનો સંગ્રહ કરેલો છે.

બહુજ તાકીદથી દુ'ક સમયમાં છપાઈ તૈયાર થઈ છે.

કીંમત ફક્ત ત્રણ રૂપીયા આઈ ગાના.

નીચે પીઠ ખાંડે.

આ શીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંહેલા બણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ચુનંદા એકટરોએ ગાયલાં ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવૈયાઓ અને ગાનારીઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગાયલાં દીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલાં છે.

તાકીદે મંગાવો. કૃપા કરી વહેલો તે પહેલો.

જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપનાર ધાર્મિક પુસ્તક ભાગ્યને ખાસ કીંમત માત્ર રૂપીયા બે.

જોડેર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ

લીમડાચોક સુરત.

